

ARCHITECTURE
INTERIOR

FURNITURE
DECORATIVE ITEMS

INTREND
INTERIOR

INTREND INTERIOR

ARCHITECTURE
INTERIOR
FURNITURE
DECORATIVE ITEMS

800 # 11481
Call # NH 2350 0842 370
Date 4 July 2011
Vendor GIFT Price -

INTREND INTERIOR

ผู้แต่ง	รองศาสตราจารย์ เอกชาติ จันอุไรรัตน์
พิมพ์ครั้งที่ 1	กันยายน 2548
ดูแลการผลิตโดย	บริษัท กราฟฟิค 49 จำกัด
ศิลปกรรม	อัญชลี อนันตวัฒน์
จัดจำหน่ายโดย	บริษัท กรังด์ปรีซ์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
โทร.	0-2522-1731-8, โทรสาร. 0-2522-1730
พิมพ์ที่	บริษัท ไพรelayน์ มีเดีย จำกัด
โทร.	0-2919-8751-2 โทรสาร. 0-29198753
ISBN	974-93596-5-8

คำนำ

Intrend Interior หรือกระแสความนิยมของงานออกแบบตกแต่งภายใน เป็นแนวทางใหม่ที่พัฒนามาจากความชื่นชอบ คลั่งไคล้ในสไตล์หรือแบบอย่างของผู้บริโภค ซึ่งในแต่ละสังคมก็จะมีรสนิยมที่แตกต่างไปตามเงื่อนไขทางการเมือง วิวัฒนาการของเศรษฐกิจ และบริบทภายในสังคมนั้นๆ

ปัจจุบันกระแสความนิยม ได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว เนื่องจากสังคมโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนความเหลื่อมล้ำทางการรับรู้ของผู้คนในแต่ละซีกโลก ให้เสมอภาคเท่าเทียมกัน ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่ครอบคลุมอยู่ทั่วทุกมุมโลก จึงไม่เป็นที่แปลกใจที่จะเห็นการถ่ายเท และรับเอาแบบอย่างวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นทั้งฝั่งตะวันตก และตะวันออก ส่งผลต่อพฤติกรรม ผลผสมผสานอยู่ในวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็วในระยะเวลานับล้านรากับฤดูกาลแห่งแฟชั่น และดนตรี

การรับรู้เรื่องราว ความเป็นมาของ Trend ต่างๆ ในวงการออกแบบสถาปัตยกรรม งานตกแต่งภายใน เฟอร์นิเจอร์ และของตกแต่งบ้านที่มีดีไซน์ใหม่ๆ มากมายหลากหลายรูปแบบที่ผุดขึ้นในแต่ละวัน หมุนเวียนอยู่ในกระแสนิยมของสังคมนั้น จะช่วยให้เราสามารถเข้าถึงพัฒนาการความต่อเนื่องเชื่อมโยงเหตุการณ์ และมองเห็นภาพของวงการออกแบบที่เกิดขึ้น ในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างชัดเจน อันจะนำมาถึงซึ่งความเข้าใจในภาษาของงานออกแบบสากล (Global Design) ในโลกยุคปัจจุบัน ที่พร้อมจะแปรผันไปตามกระแสใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาเพียงแต่คุณกระพริบตา

ขอขอบคุณ สถาปนิก นักออกแบบสาขาต่างๆ ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานออกแบบสู่สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ต่างๆ รวมถึงเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทั้งใน และนอกวงการที่แลกเปลี่ยนทัศนคติ และมุมมองใหม่ๆ อันเป็นแรงบันดาลใจ ในการนำมาถ่ายทอดลงในหนังสือเล่มนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด กระผมขอน้อมรับคำชี้แนะ เพื่อนำมาปรับปรุงในโอกาสต่อไป

รองศาสตราจารย์ เอกชาติ จันอุไรรัตน์

เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีตอันยาวนาน ถึงงานออกแบบตกแต่งภายในของไทย คงไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ว่า ผลงานส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลรูปแบบและสไตล์มาจากตะวันตก ซึ่งส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และวิถีการดำเนินชีวิตคนไทยอย่างเห็นได้ชัด จากที่เคยมีชีวิตความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย พื้นที่ส่วนใหญ่ภายในบ้านแบบเปิดโล่งมีชาน และลานอเนกประสงค์กลางบ้านเพื่อตอบสนองกิจกรรมต่างๆ มีการแก้ปัญหาอาคารที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น ใช้เครื่องเรือนเพียงน้อยชิ้น แต่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ค่อยๆ เลือนหายไป เมื่อวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย สไตล์ที่ได้รับความนิยมในแต่ละช่วงยุคสมัยนั้น เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขสถานะแวดล้อมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ขณะที่สถาปนิก และนักออกแบบภายในทั้งในและต่างประเทศ ล้วนมีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการกำหนดทิศทาง และกระแสความเคลื่อนไหวในการออกแบบอยู่ตลอดเวลา ทั้งการกำหนดแนวทาง และสร้างสรรค์รูปแบบในงานสไตล์ต่างๆ จากรสนิยมของผู้บริโภคที่แตกต่างหลากหลายในกระแสสังคมยุคใหม่ซึ่งสามารถ ที่จะสรุปเป็นแนวทางพอสังเขปได้ 3 ช่วงเวลา คือ

1. สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (Interior style before 2000)
2. ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20 (Interior design direction 2000)
3. กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษที่ 20 (Interior in trend after 2000)

เนื้อหาภายในทั้งหมดกล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมา แนวความคิด และอิทธิพลต่างๆ รวมถึงกระแสความนิยมที่ได้รับสู่ประเทศไทยที่ส่งผลต่องานออกแบบสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการความเป็นมาอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมโยงถึงวิวัฒนาการของวงการออกแบบในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาปัตยกรรม เฟอร์นิเจอร์ และของแต่งบ้าน รวมถึงสถาปนิก และนักออกแบบชื่อดังหลายท่าน ที่สร้างสรรค์ผลงานอันโดดเด่นเป็นที่ยอมรับในสังคมโลก ซึ่งคาดว่าจะประโยชน์สำหรับผู้สนใจในแวดวงงานออกแบบทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ในการรับรู้ และร้อยเรียงเรื่องราว ความเป็นมาของวงการออกแบบภายในของไทย ที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมงานออกแบบตะวันตกในแต่ละยุคสมัยที่เปลี่ยนไปตามบริบทของสังคมในแต่ละช่วงเวลา

คำนำ

บทนำ

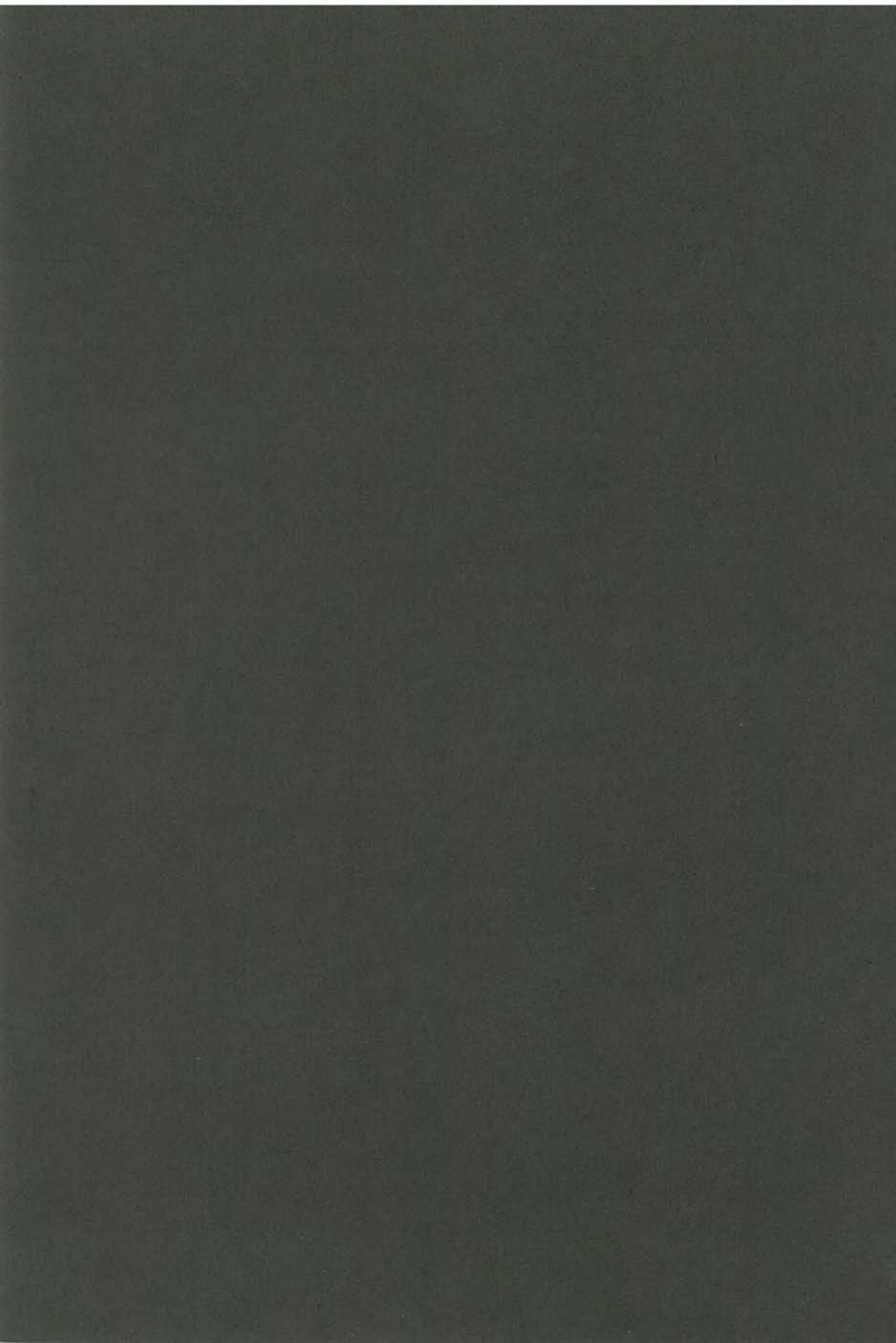
สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (Interior style before 2000)

นีโอคลาสสิก (Neo Classic)	2
วิกตอเรียน (Victorian)	4
อาร์ต นูโว (Art Nouveau)	6
อาร์ต เดโค (Art Deco)	14
โมเดิร์นนิสม์ (Modernism)	18
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (Bauhaus)	24
โพสต์โมเดิร์น (Postmodern)	58
ดีคอนสตรัคชัน (Deconstruction)	68
โมเดิร์นคลาสสิก (Modern Classic)	76
คอนเทมโพรารี (Contemporary)	78
ลอฟท์ (Loft)	80

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20 (Interior design direction 2000)

จากมินิมัลเข้าสู่ยุคมิลเลนเนียม (From Minimal to Millennium)	84
การตื่นตัวของกระแสมิลเลนเนียม (Millennium Movement)	94
- อิทธิพลจากงานของ Frank O. Gehry	96
- รูปทรงอิสระ (Organic Form)	98
- เส้นสายไหลลื่น (Fluidity Line)	102
- งานออกแบบพื้นผิว (surface & Texture)	104
- ไอเดีย ออกแบบ (Design Idea)	106
- เทคโนโลยี (Techno-craft)	112
- ดีไซน์ไร้สนิม (Kitsch design)	118
- การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)	120
เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน (Furniture & Decorative Items)	126
งานแสดงเครื่องเรือนและของตกแต่งบ้านในประเทศต่างๆ (International Gift & Furniture Fair)	136
งานออกแบบแนวทรอปิคอล (Tropical Design)	140
โอเรียนทัล สไตล์ (Oriental Style)	142

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษที่ 20 (Trend of Interior after 2000)	
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization Design)	156
- กระแสแฟชั่นในงานออกแบบ (Fashion in Trend)	164
- งานสไตล์ย้อนยุค (The Retro Style'50/ '60 / ' 70/ ' 80)	166
- บูติก โฮเทล (Boutique Hotel) / ฮิป โฮเทล (HIP Hotel)	176
- งานออกแบบแนวผสมผสาน (Mix & Match)	184
บรรณานุกรม	186

สไตล์งานออกแบบภายใน ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20

(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

นีโอ-คลาสสิก (NEO-CLASSIC)

งานสไตล์ นีโอ-คลาสสิก นับเป็นสไตล์การตกแต่งภายในยุคแรกๆ ที่เข้าสู่เมืองไทยพร้อมกับสไตล์เรเนซองส์ กำเนิดและแพร่หลายในเมืองใหญ่ๆทั่วยุโรปและเจริญรุ่งเรืองมากในฝรั่งเศสยุคสมัยของนโปเลียน ราวปี ค.ศ.1800 ที่ดูเหมือนจะเข้ามามีบทบาทมากในสมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อมีการว่าจ้างสถาปนิก วิศวกรจากประเทศต่างๆ ทางฝั่ง ตะวันตก เช่น เยอรมัน อังกฤษ อิตาลี ฯลฯ เข้ามาทำการออกแบบพระที่นั่งและวังต่างๆ เช่น พระที่นั่งอนันตสมาคม วังบางขุนพรหม เป็นต้น จนกลายเป็นที่นิยมในช่วงเวลาต่อมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ในปี 2475 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโตในราวปี 2529 เป็นต้นมา รูปแบบของงานตกแต่งภายใน สไตล์นีโอ-คลาสสิก กลับมาได้รับความนิยมในการตกแต่งภายใน อีกครั้งด้วย สเน่ห์ของความหรูหราในรูปแบบ และ องค์ประกอบการประดับตกแต่งภายในที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัวสอดคล้องกับรสนิยมของคนไทย เช่น

องค์ประกอบและสี (Element & Colour) ด้วยการหยิบยืมรูปแบบของเสาในอดีตที่เป็นทั้งแบบ Doric, Ionic และ Corinthian ที่ทำจากวัสดุธรรมชาติประเภทหินทราย และหินอ่อนจึงทำให้โครงสร้างภายในอยู่ในโทนอ่อน และขาวในแบบ Pastel แต่อย่างไรก็ตามสไตล์การตกแต่งในยุคแรกๆของนีโอ-คลาสสิกนั้น จะใช้สีค่อนข้างหนักแน่น และสีสดใสมลผสมผสานไปกับสีดำ เช่น สีส้มของเนื้อดิน (Terracotta) คู่กับสีดำ สีเหลืองฟ้า และ เขียว ประดับแต่งแต้มด้วยสีทอง ทั้งในงานออกแบบภายในและเครื่องเรือน ซึ่งทำให้ดูมีสีสัน สง่างาม และ ดู แวววาว ระเบียบระยับ ในขณะที่เดียวกันการตกแต่งในสไตล์นี้ก็ยังยังสามารถ ที่จะคงรูปแบบของสีที่เป็นธรรมชาติใน แบบดั้งเดิม (Original)ของวัสดุเอาไว้ โดยสามารถที่จะผสมผสานกับสีอ่อนอย่างขาวหรือ งาม้างกับงานตกแต่ง ผนังเพื่อให้เป็น background หรือไม่ก็กลับค่าสีของผนังให้เป็นโทนสีกลาง ที่ค่อนข้างมีน้ำหนัก ผนังและเพดานตกแต่ง (Relief decoration) ผนังและเพดานส่วนใหญ่นิยมการตกแต่งประดับประดาด้วย ลวดลายบัวปูนปั้น และงานเพ้นท์สีบางครั้งจะเป็นงาน จิตรกรรมฝาผนัง (Mural Painting) ตามช่องหน้าต่าง และเพดานล้อมรอบด้วยคิ้วและบัวปูนปลาสเตอร์ นอกจากนี้การแบ่งส่วนของผนังจะจำลองรูปแบบของงานสถาปัตยกรรมคลาสสิกมาใช้โดยลดทอนสเกลจากของจริง เช่น จั่ว (Pediment) เสาครึ่งซีก (Pilaster) ช่อง กำแพง (Niche) ชั้มโค้ง(Arch) บัว(Cornice) และบัวกลางเพดาน รวมไปถึงการตกแต่งบริเวณ เตาผิง (Mantel) ที่มักตกแต่งไว้เป็นสัญลักษณ์ของสไตล์ดังกล่าวไว้ในบริเวณห้องนั่งเล่น

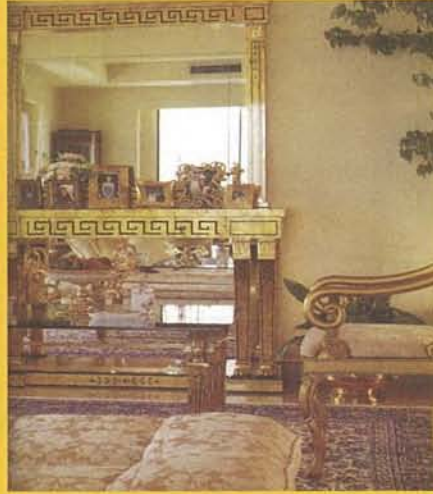
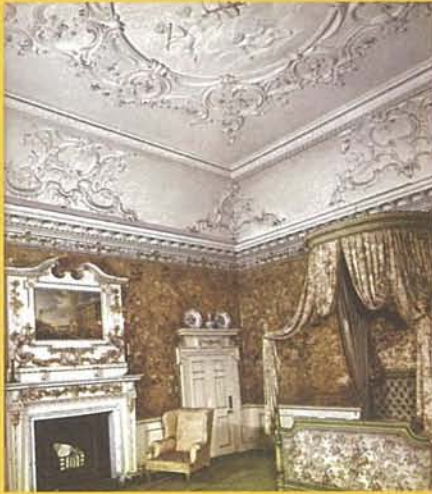
หน้าต่าง (Windows) โดยปกติทั่วไปหน้าต่างในสไตล์ นีโอ-คลาสสิกนั้นจะเน้นที่ความสูงดูสง่ามีสัดส่วนที่สวยงามลงตัว ทั้งช่องหน้าต่างแบบเลื่อนขึ้นเลื่อนลง (Sash) ชั้มโค้งครึ่งวงกลม รูปไข่ และปลายแหลมในแบบ โกรธิค ซึ่งโดยปกติทั่วไปหน้าต่างจะถูกตกแต่งด้วยลวดลายแกะสลักพื้นที่ลายปิดทองและไม่มีอะไรมาบดบัง ยกเว้น ที่อยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันตกที่ต้องเผชิญกับแสงแดดจ้าอยู่ตลอดเวลา ที่มักจะแก้ปัญหาด้วยการติดผ้าม่าน 2 ชั้น (ม่านทึบ และม่านโปร่ง) โดยม่านทึบนั่นเป็นได้ทั้งผ้ากำมะหยี่และผ้าไหมที่ค่อนข้างมีน้ำหนัก รวบชาย 2 ข้าง กับกรอบวงกบ หน้าต่างด้วยเชือกที่มีพู่ห้อยประดับด้านบนตกแต่งด้วยบัววางม่าน หรือผ้าจับ จิบย้วยห้อยระย้า

พื้น (Flooring) พื้นโดยส่วนมากมักจะปูหินอ่อนลายตารางหมากรุกขาวสลับดำ เดินเส้นขอบ (Border) โดยรอบ บางครั้งปูด้วยกระเบื้อง Terrazzo

NEO-CLASSICAL

รูปแบบการตกแต่งภายในและเครื่องเรือน
สไตล์ นีโอคลาสสิก ในช่วง
คริสต์ศตวรรษที่ 18

รูปแบบบรรยากาศการตกแต่งภายในสไตล์
นีโอคลาสสิกด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับ
สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน

วิคตอเรียน (VICTORIAN STYLE)

Victorian Style เป็นสไตล์ที่ได้รับความนิยมมาก ในประเทศอังกฤษในช่วงยุคของ Queen Victoria (1837-1901) หลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ความเจริญรุ่งเรืองได้แผ่ขยายออกไปตามเมืองต่างๆทั่วยุโรป ทำให้เกิดการผลิต สินค้าต่างๆออกมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นของใช้และของตกแต่งบ้านประเภทต่างๆ เช่น โคมไฟ เครื่องแก้วเจียรนัย ของใช้บนโต๊ะอาหารเช่น จาน ชาม ถ้วยแก้ว จนถึงเครื่องเรือนประเภทต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม สินค้าที่ใช้ฝีมือในการผลิตอย่างประณีตยังคงได้รับความนิยมสูง สไตล์ในการตกแต่งภายในแบบวิคตอเรียนนั้น มีความหวาน อ่อนช้อย และละเอียดอ่อนประณีตในแบบของความเป็นผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็น ผ้าม่านลูกไม้ โคมไฟเจียรนัยพันทราวย กรอบรูป ลวดลายละเอียดบรรจง รวมไปถึงกระดาษปิดผนัง (wallpaper) ลายดอกไม้ สีหวาน โดยมีสไตล์การตกแต่งที่เป็นเอกลักษณ์ในการเลือกใช้ของประดับตกแต่งอย่างเช่น

ผนัง ในส่วนบริเวณของห้องมักนิยมตกแต่งผนังด้วย wallpaper ที่มีลวดลายต่างๆ และที่นิยมมากมักเป็นลายดอกไม้ซ้ำๆ กันทั่วบริเวณผนังห้อง ผนังช่วงบนใต้บัวเพดานลงมามักคาดด้วย Border wallpaper กว้างโดยประมาณ 15-30 เซนติเมตร ที่เน้นลวดลายดอกไม้ให้สวยงามโดดเด่นขึ้น ส่วนตอนล่างของผนังมักกรุเป็นผนังไม้ (Dado) ย้อมสีธรรมชาติและสีพ่นขาว มีความสูงประมาณ 1.00 เมตร บางครั้งอาจกรุ wallpaper ตลอดทั่ว ทั้งผนังตั้งแต่บนจรดล่าง โดยมีบัวพื้นและบัวเพดานเป็นตัวจบ

เพดาน ลักษณะการตกแต่งเพดานนิยมกรุด้วยกระดาษปิดผนังที่มีลักษณะลวดลายบุ๋นต่ำ (Bas-relief) เพื่อให้เกิดความงามแบบมีน้ำหนักในลักษณะของสีขาวเรียบๆ บางครั้งมีการประดับด้วยคิ้วเพดานเป็นลวดลายต่างๆ

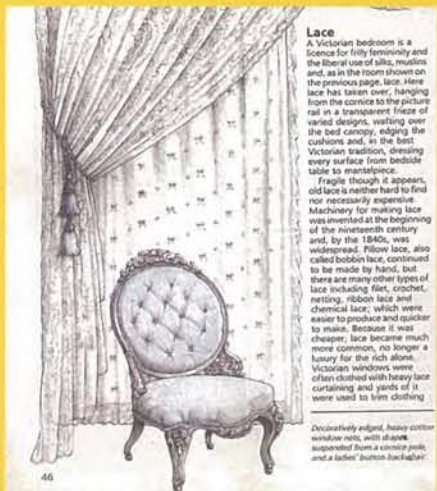
ประตู หน้าต่าง มีการนำกระจกสี (Stained glass) มาประดับตกแต่งบริเวณเหนือช่องหน้าต่าง และ บานประตู ที่ได้มาจากสมัยโกธิค

เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่ง ส่วนใหญ่ผลิตจากวัสดุในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ทองเหลือง เครื่องแก้ว กระเบื้องเคลือบ ฯลฯ ได้แก่ เติ่งทำด้วยเหล็กทองเหลือง โคมไฟตะเกียง รวมไปถึงผ้าม่านลูกไม้ห้อยระย้า

งานสไตล์วิคตอเรียนเข้าสู่ประเทศไทย สมัยรัชกาลที่ 4 โดยมีชาวอังกฤษที่เป็นที่รู้จักในสมัยนั้น ชื่อว่า นาย หันแดร์ (Hunter) ซึ่งต่อมาอิทธิพลของรูปแบบดังกล่าวได้ก้าวเข้าสู่งานสถาปัตยกรรมในสมัยรัชกาลที่ 6 และ 7 ด้วยแบบ บ้านสไตล์ขนมปังขิง (Ginger House) ที่รับเอาลวดลายการฉลุไม้มาตกแต่งภายนอกอาคาร ไม่ว่าจะเป็น เติ่งชาย ชายคา และเครื่องประดับตกแต่งบ้าน รวากับงานผ้าลูกไม้ประติษฐาน

ภาพบรรยายการตกแต่งภายในสไตล์ วิคตอเรียน ดั้งเดิม

เฟอร์นิเจอร์ ผ้า幔 และองค์ประกอบต่างๆ ในงานตกแต่งภายใน

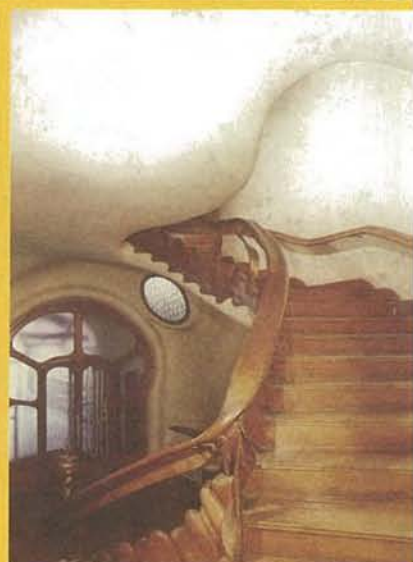
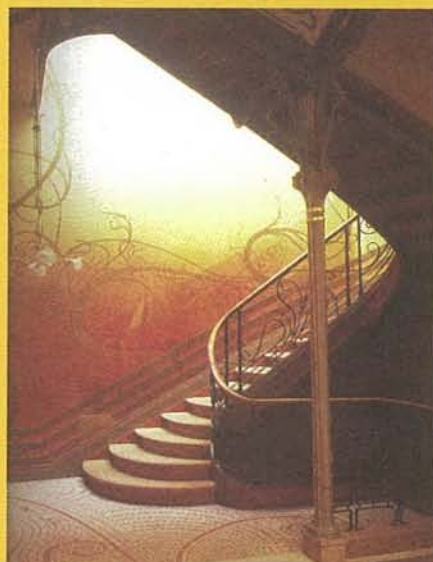
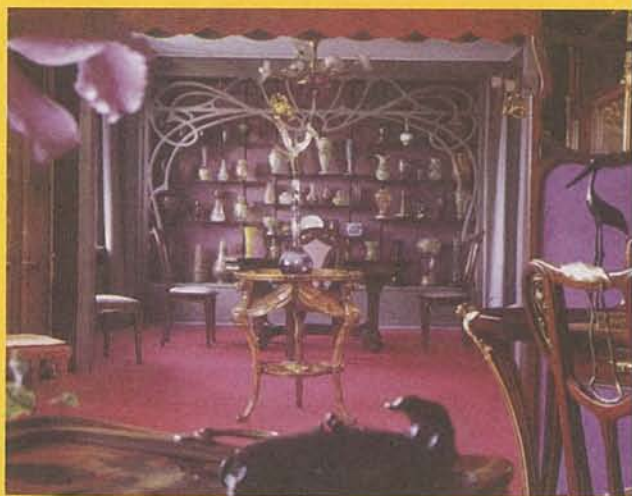
อาร์ต นูโว (ART NOUVEAU)

เกิดขึ้นจากที่ชาวยุโรปโดยทั่วไปต่างตื่นตัว และพร้อมที่จะรับสิ่งแปลกใหม่เพื่อจะได้ชื่อว่าเป็นคนทันสมัย พวกเขาต่างสร้างรสนิยมใหม่ขึ้น พร้อมทั้งจะรับศิลปวัฒนธรรมใหม่ รสนิยมนี้ฝรั่งเศสเรียกว่า บูว์วาล์ (Bourgeois) เยอรมันเรียกว่า คิทช์ (Kitsch) สเปนเรียกว่า คูร์ลี (Cursi) และรัสเซียเรียกว่า เมสค์ชานโตโว (Mestchantovo) ด้วยชื่อเรียกต่าง ๆ กันดังนี้ แต่มีความหมายและความเข้าใจโดยทั่วไปเหมือนกัน คือ หมายถึงรสนิยมในความชอบรูปแบบศิลปะที่ได้ชื่อมาจาก *Maison de l'Art Nouveau* และการเปิดแกลเลอรีในกรุงปารีส เมื่อปี 1986 ต่างแพร่ขยายไปทั่วยุโรปภายใต้ชื่อที่เรียกต่างกันในแต่ละประเทศ เช่น ฝรั่งเศสเรียกว่า อาร์ต นูโว Art Nouveau เบลเยียมเรียกว่า ลา ลิเบเรอ เอสเตติก *La Libre Esthétique* ในเยอรมันเรียกว่า 'Jugendstil' ได้มาจากนิตยสาร *Die Jugend* (Youth) ที่พิมพ์เผยแพร่ในปี 1896 ขณะที่ ในอิตาลี เรียก 'Stile Liberty' (หลังจากที่มีการเปิดร้านขายของตกแต่ง ที่มาจากอังกฤษ Liberty Style) หรือ 'Floreale' ส่วนในประเทศสเปนมีชื่อเรียกว่า โมเดนิสตรา 'Modernista' และที่ออสเตรียเรียก เซสเซชันstil 'Sezessionstil' แต่ในประเทศอังกฤษ และฝรั่งเศสนั้นคำว่า 'Modern Style' กลับกลายเป็นชื่อที่นิยม เพื่อเป็นการอ้างอิงถึงการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ที่มิจุดเริ่มในประเทศ อังกฤษ ที่มาจากการต่อต้านรูปแบบแนวโบราณแสวงหาแนวทาง ของความคิดใหม่ๆ ที่เป็นอิสระจากการยึดมั่นอดีตโดยเสาะหาความ เรียบง่าย ด้วยการใช้วัสดุใหม่ๆ เช่น เหล็ก และมิกซ์แป้นมาเป็นชนชั้นกลาง และคนมีความร่ำรวยกว่า คนร่ำรวย สรุปได้ว่าทั่วทั้งทวีปยุโรปต่างมีความนิยมชมชอบ ในศิลปะที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยมีรูปแบบที่เป็นสากลซึ่งทุกชาติต่างยอมรับและมีความนิยมแบบเดียวกัน อาร์ต นูโว จึงเป็นชื่อเรียกรูปแบบศิลปะแบบใหม่ ในแบบอย่างสากลที่พบเห็นได้จากงานสถาปัตยกรรม ตกแต่งภายใน เครื่องใช้สอย เช่น เซรามิก กระຈกหรือ เหล็กดัด เป็นต้น ศิลปินของอาร์ต นูโว มักจะนำวัสดุต่างๆ ที่แสดงความก้าวหน้าทางเทคนิคและวิชาการทางอุตสาหกรรมใหม่ที่กำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในยุคนั้นมาใช้ บวกกับการออกแบบที่มีการใช้เส้นโค้งเป็นลาย เครือเถา และดอกไม้ การออกแบบได้แรงบันดาลใจมาจากธรรมชาติ ดัดแปลงให้เกิดความอ่อนหวานจนพลีว สะบัด ถ้าเป็นรูปคนจะมีรูปร่างยืดยาว นักวิจารณ์จึงเรียกรูปแบบศิลปะแบบนี้ว่า นูเดิล สไตล์ (Noodle Style) ในฝรั่งเศสมีศิลปินสถาปนิก และมีนักทนายหลายคน เช่น กัลเล (Galle) มาจอเรลล์ (Majorelle) เฮกเตอร์ กุยมาร์ (Hector Guimard) และ ออกุสต์ เปรเรต์ (August Perret) ล้วนได้สร้างให้ อาร์ต นูโว ได้รับความนิยมอย่างสูง ในอังกฤษ ศิลปินที่มีชื่อเสียงในรูปแบบศิลปะนี้มี วิลเลียม มอร์ริส (William Morris) และ พวกโดยรวมกลุ่มกันที่ 'กลาสโกว์ สคูล' ส่วนที่สเปน ผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างสูง คือ อันโทนิโอ เกาดี (Antonio Gaudi ค.ศ. 1852-1926) ผู้นำลักษณะรูปแบบศิลปะบาโรคและโรโคโคมาพัฒนาในรูปของ อาร์ต นูโว ทำให้ผลงานสถาปัตยกรรม ของเขา ได้รับความนิยมสูงสุดคนหนึ่งของวงการออกแบบอาร์ต นูโว อาจไม่ เป็นที่นิยม แพร่หลายในอเมริกานักจะมีที่รู้จักคืองานเครื่องประดับของ Louis Comfort Tiffany และงานออกแบบ สถาปัตยกรรมของ หลุยส์ ซัลลิแวน ที่ปรากฏอยู่หัวมุมด้านหน้าอาคาร Carson Pier กลางเมืองชิคาโก งาน ภาพประกอบ และโปสเตอร์ของ Will Bradley และงานเฟอร์นิเจอร์ของ Charles Rohlfz รวมถึงรายละเอียด ประดับตกแต่งในรูปแบบ ของสไตล์แมคอินทอช (Mackintosh) ลักษณะพิเศษของงานสไตล์ อาร์ต นูโว ที่เน้นการตกแต่ง ประดับประดา ลวดลายเส้นสาย และพื้นผิวมันจะตรงกันข้ามกับ แนวทางของศิลปหัตถกรรม (Arts & Crafts Movement) อย่างเห็นได้ชัดที่เน้นความเรียบง่ายและงานฝีมือในการผลิต อาร์ต นูโว สิ้นสุดลงเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 หลังจากนั้น จึงเข้าสู่ยุค อาร์ต เดโค (Art Deco) ในเวลาต่อมา

AKOVA: concept in gilt-wood by Georges De Fosse for the 1930s international exhibition in Paris. This other interpretation of the great stream-line of Art Deco is a highly conscious of the Louis XV style. Danish Kunstindustrimuseum, Copenhagen.

รูปแบบและแนวทางการตกแต่งสไตล์
อาร์ต นูโว ที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก
ธรรมชาติโดยใช้งานเหล็กหล่อ
มาประยุกต์ออกแบบลาย

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อาร์ต นูโว (ART NOUVEAU)

ลักษณะของ อาร์ต นูโว

เป็นงานที่ต่อต้านการออกแบบตามแบบโบราณ ด้วยการใช้เส้นสายที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่จากธรรมชาติ มีรากฐานของแนวความคิดในการตกแต่งประดับประดาจากลวดลายสมัยวิคตอเรียน โดยใช้เส้นสาย ลวดลายของ เถาวัลย์ พรรณพฤกษา คลื่น เปลวไฟ เน้นเส้นโค้งที่พลิ้วไหวอ่อนช้อย (Flowing Curve) นอกจากนี้จะใช้ลายประดับรูปคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สตรีที่บอบบาง สูงเพรียว มีเส้นผมพลิ้วไสว สวมเสื้อผ้าอาภรณ์ที่โปร่งบาง ส่วนลายรูปสัตว์ต่างๆ ที่นิยมนำมาประดับตกแต่ง คือ หงส์ นกยูง แมลงปอ ลวดลายของ Art Nouveau มีจังหวะ และเส้นสาย ในแนวทางของตนเอง มีความเป็นอิสระไม่ยึดรูปแบบาคณิต และไม่เน้นความสมดุล

ที่มา : www.fr.philately.post.be ที่มา : www.gnm.de

เบลเยียม เริ่มต้นเป็นที่รู้จักในหมู่ศิลปินและนักออกแบบสถาปนิกที่มีชื่อเสียงของยุค คือ เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henry Van de Velde) และ วิคเตอร์ ฮอร์ตต้า (Victor Horta) งานของฮอร์ตต้า ถือเป็นตัวอย่างของสถาปัตยกรรม ในรูปแบบของ อาร์ต นูโว ที่สำคัญ ซึ่งมีลักษณะเด่น คือ การใช้วัสดุใหม่ ได้แก่ คานเหล็ก และกระจก ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากการก่อสร้าง London's Crystal Palace และ Eiffel Tower มาใช้ร่วมกับลวดลายดอกไม้ โดยเป็นทั้งการตกแต่งและโครงสร้างของอาคาร

ฝรั่งเศส ศูนย์กลางที่สำคัญที่สุด คือ เมืองเล็กๆชื่อ แนนซี และ ปารีส มีการตั้งโรงเรียน โรงงานผลิตเครื่องแก้ว และเครื่องเรือนที่มีชื่อเสียง ส่วนที่ปารีสมีสัญลักษณ์ของงาน อาร์ต นูโวที่มีชื่อเสียง คือทางลงรถไฟใต้ดินของ Hector Guimard

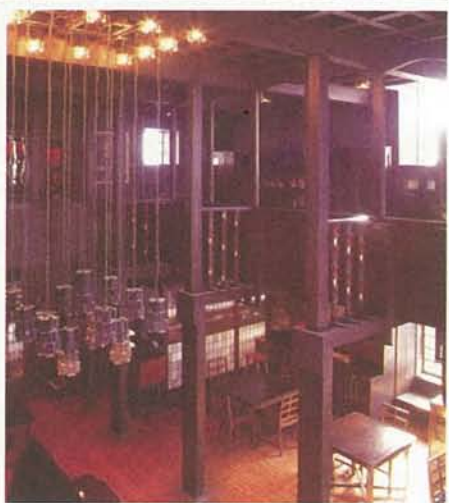
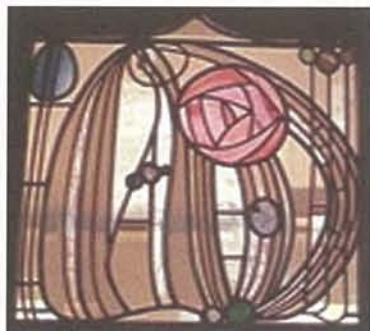
เยอรมัน งานอาร์ต นูโว ในเยอรมันนั้นมีความทันสมัย และทรูทราน้อยกว่าของฝรั่งเศส ในทางตรงข้ามจะยึดแนวทาง ระหว่าง Objective-Constructive และ Folk Art handicraft มีการกำหนดแนวการออกแบบจากโรงงานหลายแห่ง โดยมีพื้นฐานตามแบบอย่างของอังกฤษ ปัจจุบันสำคัญของเปลี่ยนแปลง คือ ความต้องการของราชวงศ์ ชนชั้นสูง ที่ต้องติดต่อกับคนอังกฤษ และพัฒนางานออกแบบของเยอรมันให้เทียบเท่าอังกฤษได้

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อาร์ต นูโว (ART NOUVEAU)

อังกฤษ อาร์ต นูโว ไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไปในอังกฤษนัก และมักจะถูกวิจารณ์โดยนักออกแบบชั้นนำว่า ดูลึกลับ และอ่อนหวานเกินไป หนึ่งในผู้มีความเห็นแบบนั้น คือ The Glasgow School ใน Scotland ที่ไม่เคย จำแนก ว่าตนเป็นผู้ผลิตงานรูปแบบอาร์ต นูโว แต่เป็นเพียงการค้นหารูปแบบใหม่ๆ เท่านั้น

ชาร์ลส์ เรนนี แม็คคินทอช (CHARLES RENNIE MACKINTOSH)

นักออกแบบชาวสก็อต เกิดที่เมืองกลาสโกว์ 17 มิถุนายน ค.ศ.1868 แต่งงานกับมาร์กาเรต เพื่อนร่วมชั้นเรียน เมื่ออายุ 16 ปี ได้ฝึกงานกับสถาปนิกจอห์น ฮัทชีสัน และเรียนภาคค่ำที่ กลาสโกว์สคูล ออฟ อาร์ต ผลงานเด่นๆ ของเขา อยู่ในช่วง ค.ศ. 1896-1910 โดยในปี 1896 ที่ Glasgow School of Art จัดให้มีการแข่งขันออกแบบอาคารหลังใหม่ งานดีไซน์ของเขาได้รับรางวัลชนะเลิศ คือ การลดความเคร่งขรึมของรูปลักษณ์ภายนอกอาคารแต่ขับเคลือนอารมณ์ด้วยการเปิดช่องหน้าต่างทางทิศตะวันตกเพื่อรับแสงจากภายนอกอาคาร โดยหันหลังให้กับสถาปัตยกรรมกรีก และโรมัน ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของสก็อตแลนด์ ผลงานของเขาไม่เป็นที่นิยมนัก ในอังกฤษ แต่กลับถูกรับเชิญไปแสดงงานในประเทศต่างๆ ในยุโรปมากมาย เช่นอิตาลี เยอรมัน ออสเตรีย และรัสเซีย เป็นต้น แม็คคินทอชนิยมการออกแบบด้วยบรรยากาศในโทนสีอ่อนๆ ของลวดลายดอกกุหลาบในสไคล์อาร์ต นูโว ในลักษณะเฉพาะที่เรียกว่า Spook School (ก๊วนปีศาจ) นอกจากนี้เขายังออกแบบเก้าอี้พนักทรงสูงที่ได้รับการยอมรับมากเช่น Argyle Chair และ Willow Chair ผลงานชิ้นสุดท้ายของเขา คือ กลาสโกว์ มิวเซียม (Glasgow - Museum) ที่โดดเด่นตระหง่านด้วยหอคอยกระจุก ในปี 1913 เขาได้ย้ายจากสก็อตแลนด์ มาตั้งสำนักงานในอังกฤษและไปใช้ชีวิตบั้นปลายในฝรั่งเศส ก่อนที่จะสิ้นชีวิตลงที่กรุงลอนดอน ในปี 1928 ผลงานของ แม็คคินทอช ส่งทอดอิทธิพลไปยังสถาปนิก ผู้บุกเบิกงานสมัยใหม่ในกรุงเวียนนา อย่างเช่น โจเซฟ ฮอฟแมน (Josef Hoffmann) โดยเฉพาะงานออกแบบเครื่องเรือนที่กลายเป็นงานคลาสสิกจวบจนปัจจุบัน

ชาร์ลส์ เรนเน่ แม็คอินทอช (Charles Rennie Mackintosh) กับผลงานออกแบบภายใน
สโตนี อาร์ต นูโว ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อาร์ต นูโว (ART NOUVEAU)

ที่มา : www.art-nouveau.kubos.org

สเปน งานอาร์ต นูโว ในสเปนที่มีชื่อเสียง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองบาร์เซโลนา โดยสถาปนิก ชื่อ อันโตนิโอ เกาดี (Antonio Gaudí) นอกจากที่งานของเขามีรูปแบบของ Art Nouveau แล้วยังมีความวิจิตร และวิจิตร พิสดารไปด้วย อาคารของเขามีความเคลื่อนไหว สมัยใหม่ ใช้สีรุนแรง โดยมีรูปทรงที่ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบ Gothic และ Moorish

อิตาลี งานของ คาร์โล บุกัตติ (Carlo Bugatti) ถือเป็นกรณีพิเศษของอาร์ต นูโว มีความแปลกใหม่เช่นเดียวกับ Gaudi ที่รูปทรงตกแต่งด้วยลวดลายประดับ และตัวอักษรของตะวันออก ทำจากวัสดุที่ไม่ธรรมดา เช่น ทองแดง หรืองาช้าง งานของ Gaudi และ Bugatti นั้นเป็นการเน้น รูปแบบของ อาร์ต นูโว ในแบบของความก้าวร้าวซึ่ง ต่อมา ประมาณปี ค.ศ. 1910 รูปแบบนี้ก็ได้เลือนหายไปจากวงการ

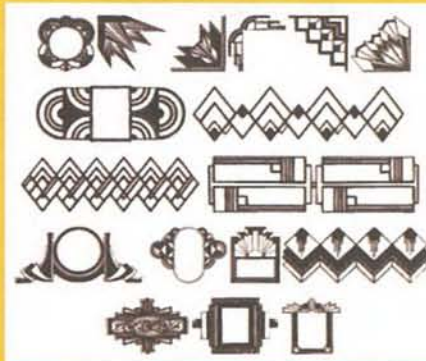

อเมริกา งาน อาร์ต นูโว ในอเมริกันนั้น ถูกจัดแสดงขึ้นในปี 1902 ที่ Turin Exhibition ซึ่งรวมทั้งงานออกแบบเครื่องแก้ว ของ Louis Comfort Tiffany ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากงานจากฝรั่งเศส ส่วนสถาปนิกและนักออกแบบอเมริกัน ก็ได้ทำงานสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ๆ เพื่อต่อต้าน Beaux-Arts มีความเคลื่อนไหวซึ่งนำโดยสถาปนิก Louis Sullivan (1856-1924) ที่สามารถค้นหาลวดลาย ประดับประดา ที่เหมาะสมกับโครงสร้างของสถาปัตยกรรม ซึ่งเขาเอง ก็จบการศึกษาจาก The Ecole Des Beaux - Arts เช่นกัน แต่ร่วมกับวิศวกรชื่อ Danleamar Adler ทำการออกแบบ หอประชุมขนาดใหญ่ที่สุดในโลกโดยใช้รูปแบบ Art Nouveau ผสม Beaux - Arts รวมถึงอาคารตึกคาร์ลสัน เพียร์

อาร์ต เดโค (ART DECO)

ในปี ค.ศ.1925 มีการจัดงานศิลปะตกแต่งและงานอุตสาหกรรมสมัยใหม่ (Exposition Internationale des Arts Decoratifs et Industriels Modernes) ณ กรุงปารีส ที่บางคนกล่าวว่าเป็นจุดเริ่มต้นของงานสไตล์ อาร์ต เดโค ซึ่งอันที่จริงแล้ว อาร์ต เดโค มีมาก่อนหน้านั้นระยะหนึ่งแล้ว ก่อนที่จะนำผลงานมาแสดงในงานดังกล่าวและเป็นงานสไตล์หนึ่ง ที่ได้รับความนิยมในฝรั่งเศสเช่นเดียวกับ อาร์ต นูโว แต่มีเส้นสายที่อ่อนช้อยน้อยกว่ามีความเป็นเรขาคณิตมากขึ้น และมีความโดดเด่นที่ต่างกว่า อาร์ต นูโว ต้นกำเนิดของ อาร์ต เดโค ได้รับอิทธิพลจากสื่ออันแรงของงานศิลปะ แบบ ฟูวิสต์ ตั้งแต่ปี 1905 เป็นต้นมา ตามมาด้วยรูปแบบความสำเร็จของ ลีออน บาสคท์ ที่ได้ออกแบบฉากละคร ให้กับคณะบัลเล่ต์ ของ ดิอากิลอฟ - ในปี 1909 ซึ่งในช่วงเวลานั้น ฝรั่งเศสได้รับอิทธิพลจากรูปแบบประเพณีตะวันออก และรัสเซีย ในปี 1920 ได้รับอิทธิพลทางด้านรูปทรงและสัญลักษณ์จาก เดส์ โบซาร์ท และผสมผสาน กับกรีก อียิปต์ โบราณ และมายัน และเมื่อมีการค้นพบสุสาน ตูตันคาเมน ขึ้นในปี 1922 จึงได้มีการนำลวดลายมาผสมผสานในงานออกแบบ

นอกเหนือจากนั้น จะมีลักษณะของการปิดทองลวดลายกระเช้าดอกไม้ ลายพวงมาลัย ทรงรูปไข่ วงรี น้ำพุ และลวดลายจากงานสไตล์นีโอคลาสสิก ในช่วงปลายจะมีลวดลายเรขาคณิต เส้นรัศมีของพระอาทิตย์ คลื่น ไฟฟ้า และวิทยุ ขณะที่โลหะและกระจกนับเป็นวัสดุพื้นฐานของงานออกแบบ ส่วนไม้ที่ใช้จะเป็นไม้ ebony, amboyna, amaranth, rosewood, olivewood, lemonwood, zebrawood และมีการฝังด้วย มุก งาช้าง เครื่องเรือน จะเคลือบแลคเกอร์หรือไม้ก็หุ้มด้วย หนังฉลาม หนังสัตว์ หรือกระดองเต่า กระจากเส และกระจากงา มีการขัด ฟันทลายลวดลายต่างๆ เหล็กหล่อและอะลูมิเนียมถูกผลิตจากช่างฝีมือดี ส่วนการใช้สีในช่วงปลายปี 1920 จะมี ลักษณะค่อนข้างอ่อนและเบา นักออกแบบตกแต่งภายในชั้นนำของ อาร์ต เดโค นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นชาวฝรั่งเศส เช่น เอมีล มาร์ค รูห์แมน (Emile-Jacques Ruhlmann) อันเดร กรูลท์ (Andre Groult) ปอล อิริบ (Paul Iribe) ลูอิส ซู (Louis Sue) และ อันเดร มาร์ (Andre Mare) ส่วน เรอเน่ ลาลีก (Rene Lalique) และ โดม (Duam) ที่มีชื่อเสียงเลื่องลือทางด้านเครื่องแก้ว มอง ปุยฟอร์กการ์ (Jean Poulfurfat) ด้านเครื่องเงิน ปอล บัวเรท์ (Paul Poiret) เรื่องเสื้อผ้า ส่วนเครื่องแต่งกายต้อง เออเต้ (Erte) นอกจากนี้ยังมีผู้ประสบความสำเร็จด้านงานโลหะและแลคเกอร์คือ มอง ดูนังด์ (Jean Dunand) รวมไปถึงนักออกแบบชื่อดังชาวอังกฤษที่มาตั้งรกรากอยู่ในฝรั่งเศสอย่าง ไอลิน เกรย์ (Eileen Gray) ที่นิยมนงานแลคเกอร์เช่นกัน รวมถึงงานหนัง โครเมี่ยม และสแตนเลส ที่กลายเป็นงานคลาสสิก และได้รับความนิยมสูงมากจนถึงปัจจุบัน

รูปแบบแนวทางการตกแต่งภายใน
เครื่องเรือนและลวดลายลักษณะเฉพาะ
ของ อาร์ต เดโค สไตล์

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

อาร์ต เดคโค (ART DECO)

ต่อมาในปี 1935 รัฐบาลฝรั่งเศสได้ผลิตเรือโดยสารที่ใหญ่ที่สุดในโลก ชื่อ นอร์มันดี และให้โอกาสนักออกแบบชาวฝรั่งเศสได้แสดงผลงานออกแบบตกแต่งภายในเรืออย่างเต็มที่ รวมทั้งยอมรับงานร่วมสมัยอย่าง อาร์ต เดคโค จึงทำให้กลายเป็นรูปแบบการตกแต่งในระดับสากลตั้งแต่นั้นมา

ลักษณะเฉพาะ

- ได้รับแรงบันดาลใจจากงานคลาสสิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากรูปทรงของเครื่องเรือนชั้นดี ในศตวรรษที่ 18 และ 19
- ใช้พื้นผิวเรียบทอหุ้มรูปทรงสามมิติ นิยมใช้วัสดุที่ไม่ใช่ของพื้นเมือง และดูหรูหรา เช่น หนังสัตว์เลื้อยคลาน หนังสลาม กระจก กระเบื้องเตา
- ใช้ Motif คือรูปล่ำแสงพระอาทิตย์ขึ้น ซึ่งน่าจะมาจากศิลปะของอียิปต์โบราณภายหลังจากการค้นพบสุสาน ตูตันคาเมน ใน ค.ศ. 1922 ซึ่งนิยมใช้จนเป็นสัญลักษณ์ของรูปแบบนี้
- ใช้องค์ประกอบทางเรขาคณิตเป็นจุดเด่นของรูปแบบ ซึ่งมีที่มาจาก Cubism
- มักใช้ศิลปะที่ไม่ใช่มาจากยุโรปเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงาน
- งานอาร์ต เดคโค ไม่นิยมใช้ Painting เพราะลักษณะการตกแต่งมีความหรูหรามาก แต่ใช้ภาพเขียนผนัง (Murals) แทน และถือเป็นส่วนสำคัญของงานตกแต่ง

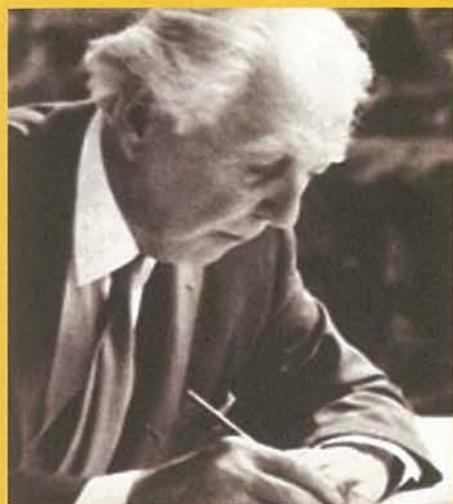
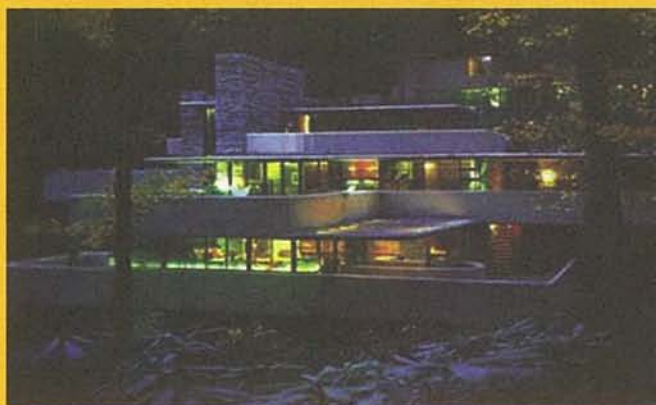

รูปแบบเครื่องเรือน ของตกแต่งบ้าน ที่ได้รับอิทธิพลการออกแบบด้วย เทคนิค และวัสดุที่หลากหลาย
ในสไตล์ อาร์ต เดโค

โมเดิร์นนิสึม (MODERNISM)

แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ (FRANK LLYOD WRIGHT : 1867-1959)

แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ ได้ชื่อว่าเป็นอัจฉริยะทางสถาปัตยกรรม และผู้บุกเบิกสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในอเมริกาของศตวรรษที่ 20 เกิดที่รัฐ Wisconsin ในวัยเด็ก เขาได้รับการปลูกฝังแนวความคิดจากมารดาที่ต้องการให้เขาเติบโตมาเป็นสถาปนิก โดยถูกฝึกให้เล่นแท่งตัวต่อที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต ทำให้เขาเริ่มสนใจในระบบโครงสร้าง แนวความคิด การวางแผน ขณะที่พ่อของเขาชอบที่จะเล่นดนตรีให้ฟัง ทำให้เขาได้รับการกล่อมเกลาลงสัมผัส ประสบการณ์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และการแสดงออกด้วยวิสัยทัศน์ของการขบคิดค้นสิ่งใหม่ๆ จึงช่วยเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานออกแบบภายในรูปแบบใหม่ รวมถึงงานออกแบบสถาปัตยกรรม ของอเมริกาในด้านโครงสร้าง แปลนมาตรฐาน ลักษณะของพื้นที่ใช้สอย และความหมายในงานออกแบบภายใน อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงของพื้นที่ภายใน (Interrelate) การประสานของพื้นที่ (Interlock) ที่เกิดเป็นองค์รวม (Unity) โดยให้ความสำคัญกับวัสดุ เทคโนโลยี และการประดับตกแต่งงานออกแบบ ของไรท์ เป็นการบูรณาการองค์ประกอบภายในงานออกแบบ จากทุกด้านมาไว้ด้วยกันอย่างประสานกลมกลืน เช่น การจัดวางแปลนที่สัมพันธ์ กับประโยชน์ใช้สอย รูปทรงเรขาคณิต ที่สะท้อนแนวคิดของโครงสร้างช่องหน้าต่างและ แสงที่สร้างเสริมบรรยากาศภายใน การตกแต่งที่สอดคล้อง กับเส้นสายของวัสดุในการก่อสร้าง รายละเอียดของลวดลายที่กลมกลืนไปกับ สไตล์ของสถาปัตยกรรม รวมถึงสิ่งเล็กน้อยๆ อย่างที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน ซึ่งไรท์ ได้เรียกการบูรณาการ ในงานออกแบบนี้ว่า 'Organic Architecture' ช่วงหลังจากที่เขา ได้เข้าร่วมงานกับ Louis Sullivan (ใน 3 ของผู้บุกเบิกการพัฒนาตึกระฟ้าในอเมริกา) ในช่วงระหว่างปี 1887-1893 แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ ได้พัฒนาความสามารถด้านสุนทรียะในงานออกแบบมากมาย และกลายเป็นยุคทองของอเมริกาในช่วงเวลาปี 1900 ด้วยผลงานที่เรียกว่า บ้านแบบแพรรี่ (The Prairie Houses) ในแถบ Oak Park ชานเมืองของรัฐ Illinois ที่สอดคล้องกลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศในละแวกนั้น เช่น บ้านของ Susan Lawrence Dana ที่ Springfield, Illinois (1903) บ้านของ Darwin D. Martin ที่ Buffalo, New York (1904) Unity Temple ใน Oak Park, Illinois (1906) หรือบ้านของตระกูล Roble ใน Chicago (1909) บ้านสไตล์แพรรี่ (The Prairie Houses) ราวปี 1900 ประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน กับบริบทของสภาพแวดล้อม ในเขตของทุ่งหญ้าแพรรี่ (กินพื้นที่ตั้งแต่รัฐโอไฮโอไปจนถึงวิสคอนซิน) ที่บริเวณ Oak Park ทางตะวันตกของเมืองชิคาโก บริเวณราบลุ่มที่ทำการเกษตร ในลักษณะบนพื้นที่แบนราบ ทำให้ไรท์ได้คิดค้นรูปทรงของ สถาปัตยกรรม ในลักษณะทรงเตี้ยและยาวขนาน ไปกับเส้นแนวนอน (Horizon) ของทุ่งหญ้าหลังคาทรงปิรามิดที่ยาวและเตี้ยมีชายคาที่ยื่นออกมา และหน้าต่างที่ยาวเป็นแถว สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ ได้ในมุมมองที่กว้าง ไรท์ใช้รูป และกระเบื้องหลังคาในโทนที่สะท้อนสีของพื้นดิน และดึงเอาภูมิทัศน์ภายนอกเข้ามาไว้ในบ้าน ขณะเดียวกัน ก็ยื่นผนังเข้าไปในอากาศ ทำให้พื้นที่ภายนอก และภายในสอดแทรกเข้าหากันหล่อหลอมให้บ้านในย่านแพรรี่ กลายเป็นบ้านในแบบอเมริกันแท้ๆ

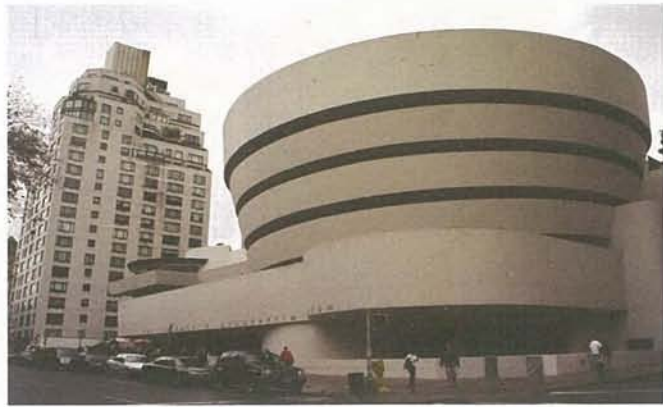
www.pltt.edu/~tokerism/0040/mod1.html

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

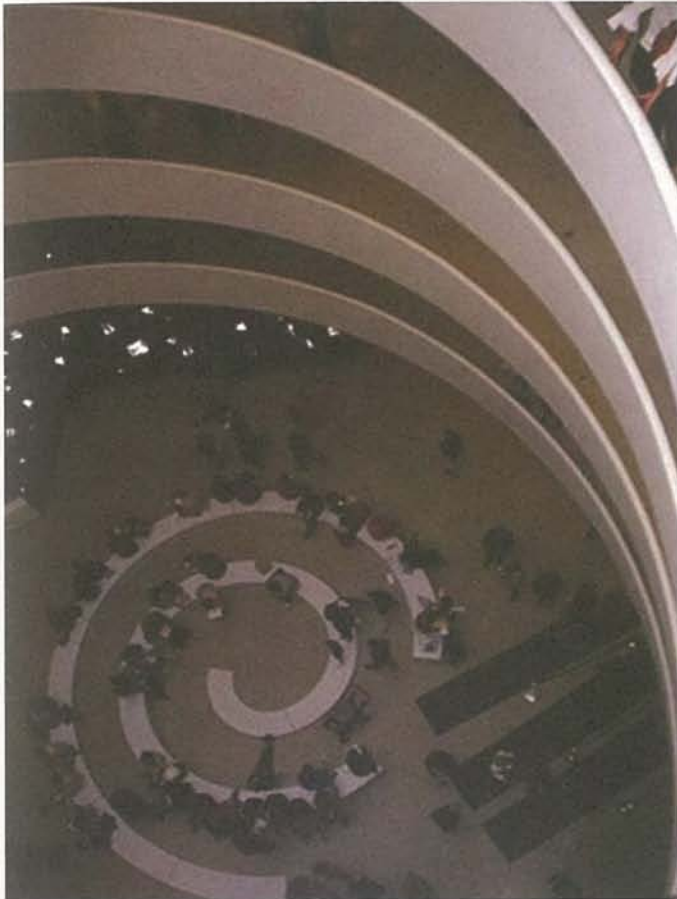
โมเดิร์นนิสึม (MODERNISM)

โรท์ วางแปลนของบ้านที่มีฟังก์ชันใจกลางอันประกอบไปด้วยเตาผิงก่อด้วยอิฐชนิดเดียวกับผนังภายนอกอาคาร เพื่อดึงเอาความรู้สึกสภาพภูมิประเทศมาไว้ในใจกลางบ้านที่เป็นแหล่งชุมนุมสมาชิกในครอบครัวให้นั่งล้อมวงกัน และนำระบบความร้อน ที่สามารถกระจายไปยังห้องต่างๆได้ โดยไม่ได้มีเพียงจุดเดียวเหมือนแต่ก่อนๆ ระบบระบายอากาศ ระบบทำน้ำร้อน มีหน้าต่างกว้าง เพื่อรับแสง และอากาศจากภายนอกอาคารรอบๆ ใจกลางบ้าน ร่ายล้อมไปด้วยห้องสี่เหลี่ยมหลายๆหน่วย (Unit) ถูกยกระดับจากพื้นดินที่มีลักษณะการจัดวางเป็น 2 แนวทางโดยแนวทางแรก ห้องนั่งเล่น ห้องอาหารและห้องทำงานจะถูกจัดวางอยู่ในแนวเดียวกัน สามารถเปิดเชื่อมต่อถึงกันได้ ส่วนอีกแบบนั้น ห้องนั่งเล่น ห้องอาหาร ห้องทำงาน และโถงทางเข้าจะถูกกระจายออกจากใจกลางของบ้านคล้ายๆ กับศาลาที่ขยายออกไป ในรูปตัว แอล ที และกากบาท อย่างไรก็ตามในหน่วยสี่เหลี่ยมเหล่านั้น สามารถเปิด และไหลเชื่อมถึงกัน กลายเป็นพื้นที่โดยรวม ห้องนั่งเล่นถูกยกสูง 2 ชั้น โดยมีระเบียงอยู่เหนือเตาผิง พื้นที่ภายในนั้นถูกกำหนดออกเป็นส่วนใหญ่การใช้งานด้วยการยกระดับพื้น และฝ้าเพดาน มากกว่าการกั้นผนังติดตาย ส่วนที่โผล่ถูกกั้นด้วยฉากหรือผนังกระจกโปร่งแสงมุมห้องต่างๆ ถูกออกแบบเพื่อแก้ปัญหามุมอับซึ่ง โรท์ เรียกหลักการนี้ว่า "breaking the box" การจัดวางแปลนในลักษณะเปิดโล่งที่ได้ทั้งหมดนี้ สันนิษฐานว่าบางทีโรท์ อาจได้แรงบันดาลใจมาจาก พื้นที่ภายในของบ้านญี่ปุ่นในอดีต ที่สามารถเชื่อมต่อถึงกัน ด้วยผนังบานเลื่อน กระดาษสา (Shoji) และทวนคืนกลับไปสู่การจัดวางพื้นที่แบบอนอกประสงค์ที่เคยมีมาก่อนหน้าสมัยศตวรรษที่ 18 งานศิลปะ และสถาปัตยกรรมญี่ปุ่น มีลักษณะที่เป็น organic และโมเดิร์นมากกว่าของยุโรปที่ก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และถือว่าเป็นผู้ให้กำเนิดสไตล์โมเดิร์น บ้านที่เขาออกแบบในยุคแรกๆ จะมีผังภายในแบบ open space ตัวบ้านแผ่ออกในแนวราบ หลังคาทรงสามเหลี่ยม ซึ่งเห็นได้ชัดเจนว่าได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมญี่ปุ่นกล่าวได้ว่า พื้นที่ที่ลื่นไหลอย่างมีอิสระ (Free-Flowing space) ของโรท์นั้น เป็นต้นแบบของการจัดวางแปลนแบบอิสระ (Free plan) ในปลายศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นมุมมองของสถาปนิกผู้บุกเบิกงานสถาปัตยกรรม และออกแบบภายใน ที่มองเห็นถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างงานสถาปัตยกรรม การดำเนินชีวิตของมนุษย์ และ ชีวภาพ (Organic) นับได้ว่า ผลงานของโรท์ เป็นรากฐานของการออกแบบที่คำนึงถึงบริบททางสภาพแวดล้อมในงานออกแบบ จนกระทั่งปัจจุบัน นอกจากนี้นี้ยังมีผลงานออกแบบโรงงาน และบริษัท Johnson Wax ในรูปแบบสมัยใหม่ ด้วยเสารูปดอกเห็ด และพิพอิธภัณฑ์ถูกเก็บไฮม์ ใจกลางมหานครนิวยอร์กที่เขาเสียชีวิตก่อนที่งานจะเสร็จสมบูรณ์

รูปแบบสถาปัตยกรรมที่ชาวนิวยอร์กหลายๆ คน
ปฏิเสธ ในรูปทรง ที่ขัดแย้งกับอาคารแวดล้อม
โดยรอบ

21

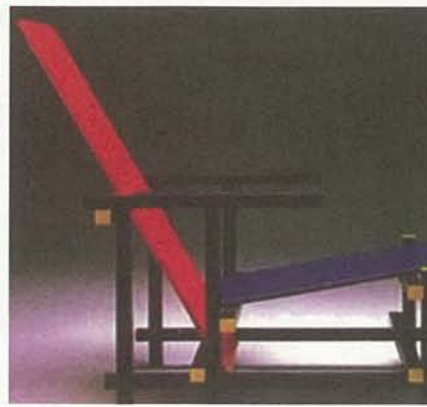

แนวคิดในการออกแบบพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่
ด้วยการกำหนดทิศทางเดินชมงานเวียน
แบบกันหอย

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
โมเดิร์นนิสึม (MODERNISM)

เฮอร์ทโทมัส ริตเวลด์ (GERRIT THOMAS RIETVELD)

1 ในสมาชิกกลุ่ม De Stijl (The Style) เป็นลูกช่างไม้ เกิดที่เมือง Utrecht ในปี 1888 เมื่ออายุได้ 12 ขวบ ต้องออกจากโรงเรียน มาช่วยกิจการทำเฟอร์นิเจอร์อยู่ที่บ้าน เขาได้ซึมซับเก็บเกี่ยวประสบการณ์ จากการเป็นช่างไม้ และหาเวลาไปศึกษาต่อภาคค่ำด้านการออกแบบ จนมีผลงานเป็นที่ยอมรับในฐานะช่างต่อตัว ต่อมาได้พัฒนาตนเองเป็นช่างเขียนแบบซึ่งใครเลยจะนึกว่าจากช่างไม้ธรรมดาต้นรัตนเพื่อการศึกษาเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการทำงานเป็นช่าง จะกลายมาเป็นสถาปนิก นักออกแบบ ที่มีผลงานอมตะฝากไว้กับวงการซึ่งเป็นรากฐานของงานออกแบบสมัยใหม่ในยุคต่อมา ไม่ว่าจะเป็นเก้าอี้ Zigzag ที่ใช้เทคนิคการเข้าเดือยที่แข็งแรงทนทาน รองรับน้ำหนัก ได้หลาย 10 กิโลกรัม โดยไม่ต้องมีอะไรมาค้ำยัน หรือว่าจะเป็นเก้าอี้ Red & Blue ที่ยังคงได้รับความนิยมตราบนับปัจจุบัน และกลายเป็นผลงาน Master piece ในวงการเฟอร์นิเจอร์ของโลก นอกจากนั้นยังงานสถาปัตยกรรมอันโดดเด่นคือ The Schroder House ที่กลายเป็นตำนานกล่าวขาน ในวงการสถาปัตยกรรมอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หากนับรวมผลงานในการออกแบบทั้งหมด ที่เขาได้สร้างสรรค์ไว้ เป็นงานเฟอร์นิเจอร์ราว 215 ชิ้น งานสถาปัตยกรรม ราว 249 ชิ้น และงานออกแบบอื่นๆ อีก ราว 250 ชิ้น ซึ่งนับได้ว่าไม่น้อยเลยทีเดียว สำหรับความอุตสาหพยายามของช่างไม้ สถาปนิก และนักออกแบบในคนเดียวกันของช่วงเวลาของชีวิตจากกล่าว ได้ว่า Gerrit Thomas Rietveld เป็นสถาปนิกนักออกแบบ ในระดับสุดยอดปรมาจารย์ ที่ฝากผลงานออกแบบไว้ในลักษณะของ The New Functionalism ของงานสถาปัตยกรรม ตกแต่งภายใน และงานเฟอร์นิเจอร์ ที่มีคุณค่าไว้อย่างมากมาย ก่อนที่เขาจะเสียชีวิตลงในปี 1964

ผลงานออกแบบเครื่องเรือนและสถาปัตยกรรมในแนว
Functionalism ของ เกอริท โทมัส ไรทเวลด์
ที่มา : www.euroform.net.au/classics/rietveld/514.htm และ
www.ad.ntust.edu.tw/.../Rietveld/Rietveld.htm

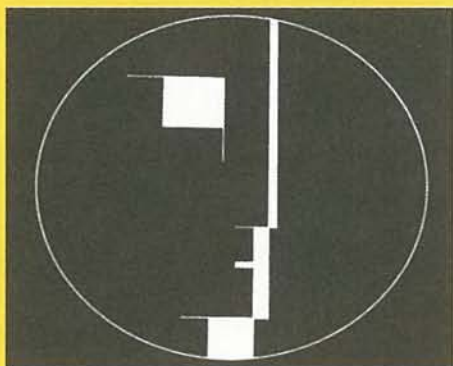

อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

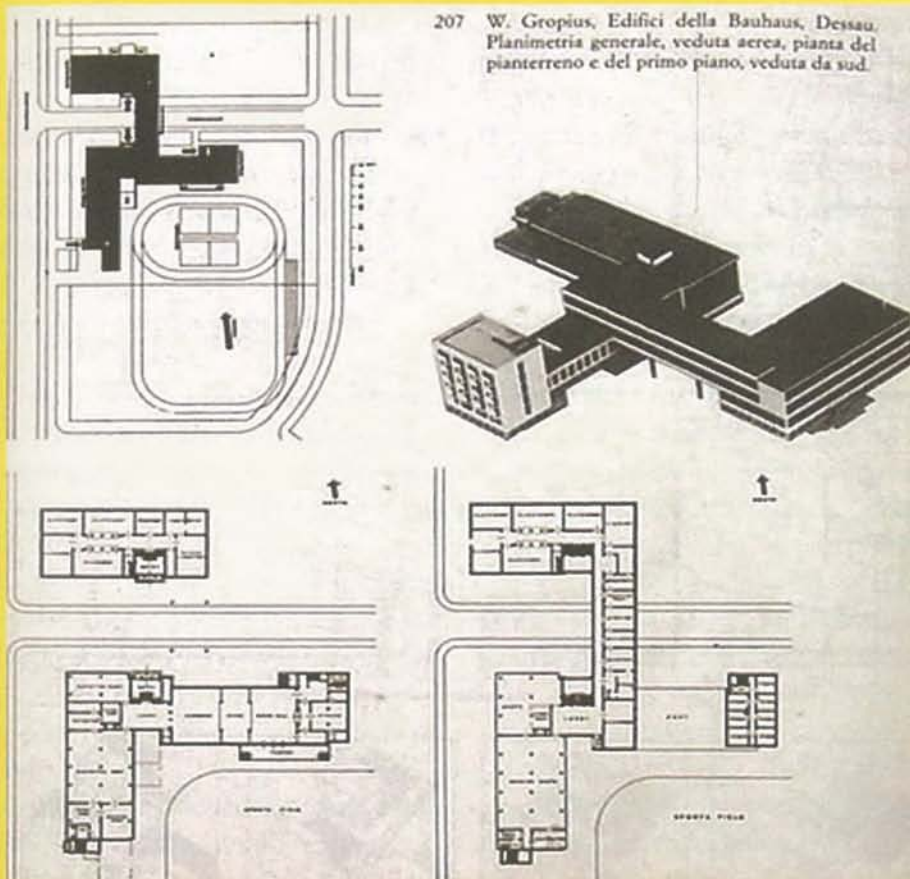
หากพูดถึงยุคโมเดิร์น คงไม่สามารถหลีกเลี่ยง ผู้ให้กำเนิดผลงานสร้างสรรค์จากสถาบันบาวเฮาส์ได้ สถาบันออกแบบบาวเฮาส์ (Bauhaus) ได้ถือกำเนิดขึ้น ในปี 1919 ที่เมือง ไวมาร์ (Weimar) เยอรมนี ภายใต้การกำกับดูแลของ วอลเตอร์ โกรเปียส ที่รับตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการคนแรก โดยรวมเอา 2 สถาบันระหว่าง Grand-Ducal Saxon Academy of Pictorial กับ Grand-Ducal Saxon School of Arts and Crafts ที่รวบรวมงานจิตรศิลป์กับประยุกต์ศิลปมาอยู่รวมกัน เป้าหมายแห่งอนาคตของบาวเฮาส์ คือ พร้อมจะก้าวไปกระบวนกรผลิตแบบ mass production ด้วยเครื่องจักร งานศิลปะ คือทั้งมวล-ทุกสิ่งเพื่อมวลชน และนี่คือยุคที่คลาสสิกที่สุดของทศวรรษ ในการออกแบบเครื่องเรือนสมัยใหม่ ซึ่งมีสมาชิกของกลุ่มอย่าง เช่น มิส แวน เดอ ไรว์ แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีในขณะนั้น ก็ยังไม่สามารถก้าวทันมุมมองของนักออกแบบ งานออกแบบเครื่องเรือนหลายๆ ชิ้น ถูกสร้างด้วยเครื่องจักรแต่ยังคงประกอบด้วยมือ เช่น ผลงานของมาเซล บรอยเออร์ ออกแบบเก้าอี้ Wassily Chair (1925) ให้กับศิลปิน และเพื่อนร่วมงานอย่าง วาสลีย์ คานดินสกี โดยได้แรงบันดาลใจมาจากท่อเหล็กของจักรยานที่ยังคงต้องเชื่อมด้วยมือ ส่วนของที่นั่ง พนักพิง และที่วางแขนทำด้วยหนัง ยังคงต้องเย็บ ด้วยมือเช่นกัน เก้าอี้ MR Chair (1927) ที่ใช้หลักการออกแบบคานยื่นรับน้ำหนัก (Cantilever) และรวมไปถึง เก้าอี้ Barcelona Chair (1929) ที่รอยต่อตรงบริเวณส่วนก้นกบ (X-joint) จนกระทั่งปี 1928 เก้าอี้ Cesca Chair ของมาเซล บรอยเออร์ ที่สานด้วยหวาย จึงได้รับการผลิตด้วยเครื่องจักรตลอดทั้งตัวเป็นผลสำเร็จ

หลักสูตรของบาวเฮาส์ เริ่มขึ้นในเดือน เมษายน 1919 โดยประกาศว่าจะพยายามนำงานสร้างสรรค์จากทุกแขนงมารวมไว้อยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นงานทางด้านประติมากรรม จิตรกรรม หัตถกรรมและงานฝีมือแขนงต่างๆ ให้เป็น องค์ประกอบของงานสถาปัตยกรรม แบบใหม่ที่กลายเป็นหนึ่งเดียว เป้าหมายสุดท้ายของบาวเฮาส์ คือ การรวบรวม ผลงานศิลปะ โดยไม่มีการแบ่งแยกระหว่างงานชิ้นใหญ่ หรืองานศิลปะตกแต่งชิ้นเล็ก โดยต้องกจะยกระดับงานศิลปะตกแต่ง และงานฝีมือขึ้นมาอยู่ระดับเดียวกับจิตรศิลป์ ซึ่งสถาบันแห่งนี้ ส่งอิทธิพลให้นักออกแบบยาวนาน ถึง 65 ปี แม้ว่าบาวเฮาส์ จะวางปรัชญาเอาไว้ว่าแน่แน่ว่าจะรวบรวมเอาศิลปะทุกแขนงเข้าเป็นหนึ่งเดียว แต่ วอลเตอร์ โกรเปียส กลับมีความเชื่อว่าเป้าหมายสูงสุดของทัศนศิลป์ คือ อาคารสมบูรณ์แบบ

สัญลักษณ์ และผลงาน
ของสถาบัน บาวเฮาส์

207 W. Gropius, Edifici della Bauhaus, Dessau.
Planimetria generale, veduta aerea, pianta del
pianterreno e del primo piano, veduta da sud.

สัญลักษณ์ และผลงาน ของสถาบัน บาวเฮาส์ ที่เมือง เดสเซา
www.citicord.uniroma1.it/.../Lez/Lez5/5.html

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

หลักสูตรในครึ่งปีแรก จะเริ่มจากพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาเรื่องรูปทรง การสังเกตเรื่องราวในธรรมชาติ และวัสดุ การศึกษาถึงองค์ประกอบ การวิเคราะห์ภาพจิตรกรรมและงานของบรมครู หลังจากผ่านแล้วนักศึกษาจึงสามารถขยับขึ้นไปเรียนในโปรแกรมต่อไป ซึ่งประกอบไปด้วย ระยะเวลาทั้งสิ้น 3 ปี ที่เฉพาะเจาะจง เกี่ยวกับวัสดุในการปฏิบัติการงานทางด้านฝีมือ และความชำนาญในแต่ละประเภท เช่น ไม้ หิน โลหะ หรือกระจกโดยมีอาจารย์ผู้สอน 2 คน ศิลปินและช่างผู้ชำนาญเฉพาะทางอีกอย่างละ 1 คน คอยควบคุมดูแล ในบรรดาเหล่าศิลปินที่สอนอยู่ในสถาบันแห่งนี้ ได้แก่ โยฮัน อิทเท่น (Johannes Itten) ที่รับผิดชอบดูแลการสอนวิชาพื้นฐาน นอกจากนั้น ยังมี ออดอล์ฟ ไมเออร์ (Adolf Meyer) พอล คลี (Paul Klee) ออสการ์ ชเล็มเมอร์ (Oskar Schlemmer) วาสซิลี คานดินสกี (Wassily Kandinsky) มาเซล บร็อยเออร์ (Marcel Breuer) ลาสโล โมโฮลี-นาจี (László Moholy-Nagy) โจเซฟ และ แอนนี อัลแบร์ส (Josef and Anni Albers) ฯลฯ ในปี 1923 ได้มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานของนักศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีการตกแต่งภายในห้องทำงานของผู้บริหารสถานบัน วอลเตอร์ โกรเปียส (Walter Gropius) ที่มีการตกแต่งในแนวสมัยใหม่ ทรงลูกบาศก์ มีส่วนนั่งพัก และประชุมอยู่มุมหนึ่ง ที่มีโต๊ะทำงาน และชั้นหนังสือโอบอยู่สองด้าน เน้นให้เห็นถึงเส้นในแนวนอนของที่พักแขนและชั้นวางหนังสือที่สอดประสานกันในงานออกแบบและเพื่อที่จะแยกส่วนประชุมออกจากส่วนพักผ่อนของห้องด้วยการทาสีน้ำเงินบนเพดานเหนือโต๊ะทำงานติดตั้งหลอดฟลูออเรสเซนต์เปลือยที่ได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม เดอ สติจล์ และ ลีโอ ฟาน เดอส์เบิร์ก (Theo van Doesburg) ที่เคยมาบรรยายให้กับสถาบันในปี 1922 อันที่จริงแล้ว บ้านชโรเดอร์ของ เกอริท ริทเวลต์ ที่กำลังสร้างอยู่ในยุทเรทซ์ขณะนั้น นับเป็นความเฟื่องฟู ยุคสุดท้ายของ เดอ สติจล์ ที่เชื่อมโยงกับภาพเขียนของ มงเดรีน ขึ้นบนภายในบ้านที่มีฉากเลื่อน เพื่อสามารถขยาย สัดส่วนของพื้นที่ภายในให้มีขนาดเล็กและกว้างได้ตามต้องการและเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบของเส้นโยง สายไฟภายในที่ทำงานของโกรเปียส โกรเปียส ได้แดงถึง แนวคิดในการออกแบบนิทรรศการครั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของ "ศิลปะและเทคนิค" และต่อมาหลังจากที่บาวเฮาส์ ได้ย้ายไปอยู่เมือง เดสเซา (Dessau) ในปี 1925 จึงได้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับ เทคโนโลยีของเครื่องจักรกลอย่างจริงจัง ขณะเดียวกัน ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อตอบสนองกับความหลากหลายของผู้สอนของแต่ละคน โดยผสมผสานระหว่างศิลปินที่มีความคิดสร้างสรรค์ ช่างฝีมือ และนักออกแบบอุตสาหกรรม ผลงานต่างๆ ที่ได้รับการออกแบบจะต้อง สามารถส่งเข้าสู่สายพานการผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้ เช่น เครื่องเรือน โคมไฟ สิ่งเครื่องแก้ว และ งาน โลหะประดิษฐ์ โดยนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนและสถาบันเป็นผู้ถือลิขสิทธิ์ร่วมกัน ในผลงานออกแบบแต่ละชิ้น นับเป็น การเปิดโลกทัศน์ใหม่ที่นำงานอุตสาหกรรมเข้าสู่โลกแห่งการศึกษาเป็นครั้งแรก

รูปแบบและสไตล์ในงานออกแบบใหม่ ในความคิดสร้างสรรค์นี้ เป็นความสำเร็จทางด้านประสิทธิภาพ และ ประโยชน์ใช้สอยของการออกแบบโดยการตัดทอนสิ่งที่ไม่จำเป็นออก เน้นที่ความเรียบง่าย ดูสะอาด และ วัสดุ จากธรรมชาติตั้งอยู่บนหลักการทางสุนทรียะของเครื่องจักรพอๆ กับหลักพื้นฐานและโครงสร้างของการออกแบบ ตลอดช่วงระยะเวลาเกือบร้อยปีที่ต้องต่อสู้กับงานฝีมือ ในที่สุดบาวเฮาส์ก็สามารถรวบรวมเอาแนวคิดของกลุ่ม ศิลปะหัตถกรรมกลุ่ม วินเนอร์ เวิร์คชัตเต้ ดอยเชอร์ เวิร์คบุนด์ และกลุ่มอนาคตนิยมเข้ามารวมเป็นทฤษฎีของการออกแบบและอุตสาหกรรมสมัยใหม่ได้สำเร็จ นับเป็นการเฉลิมฉลองความงามของผลผลิตที่ได้จากเครื่องจักร บาวเฮาส์ได้ประกาศว่าเป็น ยุคศิลปะยุคเครื่องจักร"(Machine-Age art) ซึ่งหมายถึงการรวมกันของประโยชน์ ใช้สอยและกระบวนการผลิตที่ไม่มี การอ้างอิงถึงประวัติศาสตร์ และการประดับตกแต่งแต่อย่างใด ปรัชญาของ โมเดิร์นนิสต์อยู่ที่ว่าละทิ้งของเก่า (Anti-academy) เข้าถึงความเรียบง่าย (Simplicity) ใช้เทคโนโลยี (Technology Media) กล้าแสดงออก (Brave Heart) เป็นผู้นำ (Trend Leader) คิดอย่างมีระบบ (Systematic Thinking) และส่งเสริม สังคม (Social Welfare)"

วอลเตอร์ โกรเปียซ ได้เขียนถึงแนวคิดของสถาบัน บาวเฮาส์ เอาไว้ว่า

Architecture during the last few generations has become weakly sentimental, aesthetic, and decorative. Its chief concern has been with ornamentation, with the formalistic use of motifs, ornaments, and mouldings on the exterior -not as part of a living organism..This kind of architecture we disown. We want to create a clear, organic architecture, whose inner logic will be radiant and naked, unencumbered by lying facades and trickeries; we want an architecture adapted to our world of machines, radios, and fast motor cars, and architecture whose function is clearly recognizable in the relation of its forms.modern materials-steel, concrete, glass.The old method of building is giving way to a new lightness and airness. A new aesthetic of the Horizontal is beginning to develop.a new conception of equilibrium, which transmutes this dead symmetry of similar parts into an asymmetrical but rhythmical balance."

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

LESS IS MORE

คือ ประโยคที่ Mies Van der Rohe ได้กล่าวไว้ในราวต้นคริสต์ทศวรรษที่ 20 ชีกโลกตะวันตก ซึ่งเป็นผู้นำการเคลื่อนไหวงานสถาปัตยกรรม จากยุคคลาสสิกมาสู่โมเดิร์น โดยละทิ้งเครื่องประดับตกแต่งอาคารลวดลายต่าง ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากกรีกและโรมันมาสู่การใช้เทคโนโลยี และวัสดุก่อสร้างในระบบอุตสาหกรรมซึ่งเกิดขึ้นเมื่อราวต้นทศวรรษที่ 20 อาคารยุคนั้นจึงมีความงดงามด้วยลักษณะสัดส่วนของโครงสร้าง การใช้วัสดุที่เปิดเผยชัดเจน การรู้จักจัดวาง space ของสถาปนิกอย่างแท้จริง นอกจากนี้โครงสร้าง Post tension ช่วยให้เกิดรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบที่สามารถติดตั้ง Curtain Wall (รูปแบบของการติดตั้งกระจกภายนอกอาคารของงานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่) รวมไปถึงโครงสร้างคานยื่น (Cantilever) ก็เป็นการสร้างรูปแบบใหม่ ในงานสถาปัตยกรรมซึ่งหลุดพ้นจากการตกแต่งทัวเสาในแบบก่อนๆ การทำโค้ง (arch) เพื่อรับน้ำหนักก็ลดหายไปกลายเป็นแบบสี่เหลี่ยมเนื่องจากความสามารถของเทคโนโลยีและวิวัฒนาการทางโครงสร้างที่สามารถยืดขยายความกว้างยาวของช่วงเสาได้มากกว่าเดิม แนวความคิดแบบโมเดิร์นเป็นที่นิยมและแพร่หลายไปทั่วโลก

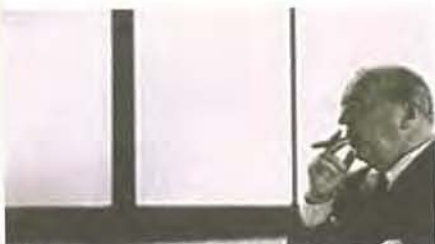
Theo van Doesburg

Walter Gropius

Marcel Breuer

Wassily Kandinsky

Mies Van der Rohe

โมเดิร์นในยุคเริ่มต้นของ แฟรงก์
ไรท์ในอเมริกาและห้องทำงานของ
วอลเตอร์ โกรเปียช ที่ บาวเฮาส์
สตูดิโอในเยอรมัน

บ้านวิลล่า ชาวอย งานสมัยใหม่
(International Style) ในยุคการพัฒนา
อุตสาหกรรมเครื่องจักร ของ
เลอ คอร์บูซีเยร์ ในฝรั่งเศส

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000) อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

วอลเตอร์ โกรปิอุส (WALTER GROPIUS)

เกิดที่กรุงเบอร์ลิน เยอรมนี (1883-1969) เป็นผู้อำนวยการคนแรกของ สถาบัน บาวเฮาส์ ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรมจากมหาวิทยาลัยเบอร์ลินและมิวนิค ในปี 1908-1910 เป็นผู้ช่วยให้กับ ปีเตอร์ เบห์เรนส์ ซึ่งในระหว่างนั้นทั้ง มีส แวน เดอ โรว์ และเลอ คอร์บูซีเยร์ (Le Corbusier) ทำงานอยู่กับสำนักงานของเบห์เรนส์ด้วย ต่อมาเมื่อแยกตัวออกไปเขาได้ออกแบบอาคารสมัยใหม่ 2 หลังร่วมกับ ฮอดอล์ฟ ไมเออร์ ที่ Fagus Factory ในปี ค.ศ.1913 และ Deutsche Werkbund Pavillon ในงานแสดงสินค้า ที่โคโลญจ์ ปี ค.ศ.1914 หลังจากนั้น ก็เข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อกลับมา ถูกเรียกตัวมาเป็นผู้ช่วยการสถาบันบาวเฮาส์ ที่ ไวมา (Weimar) โดยคำแนะนำ ของสถาปนิกชาวเบลเยียม เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henry van de Velde) ต่อมาในค.ศ.1925 บาวเฮาส์ได้ย้ายมาอยู่ที่ เดสเซา โดยโกรปิอุส ได้ออกแบบอาคารใหม่ของสถาบัน และนับเป็นโครงสร้างที่ทรงอิทธิพลสูงสุดของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่ประกอบไปด้วยกล่อง 3 กล่อง คือ ส่วนของห้องเรียน และห้องสตูดิโอ ส่วนบริหาร และส่วนที่พักผ่อน เน้นการออกแบบของเส้นสายในแนวนอน เส้นหน้าต่าง หลังคาแบน และพื้นคอนกรีต เน้นประโยชน์ใช้สอย ปี 1928 โกรปิอุส ลาออกจากผู้อำนวยการด้วยวัย 42 ปี โดยมี ฮันส์ ไมเออร์ (Hannes Meyer) เข้ามารับตำแหน่งแทน

Walter Gropius

1887-1969

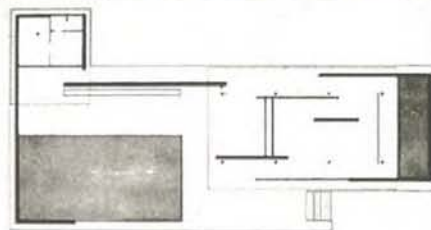
ห้องทำงานของผู้อำนวยการ วอลเตอร์ โกรเปียส และสถาปัตยกรรมโมเดิร์นที่บาร์เข้าว์
ที่มา : www.nueve.com.mx และ www.uni-weimar.de

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

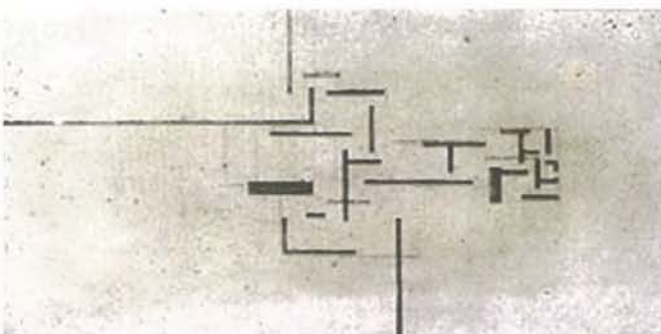
ลุดวิก มิส แวน เดอ โรฮ์ (LUDWIG MIES VAN DER ROHE)

เกิดที่ อาเคิน (Aachen) ในเยอรมนี (1886-1969) และเป็นผู้อำนวยการสถาบันบาวเฮาส์ต่อจาก ฮันส์ ไมเออร์ ในปี 1930 ตอนเด็กๆ เคยช่วยพ่อทำงานเป็นช่างก่ออิฐ หลังจากนั้น ทำงานกับสำนักงานของ บรูโน พอล (Bruno Paul) และ เบร์เทินส์ ในช่วงเวลาเดียวกับ วอลเตอร์ โกรเปียส และเลอ คอร์บูซิเอร์ ช่วงแรกเขาได้รับอิทธิพลจากสถาปนิกชาวเยอรมัน ชื่อ คาร์ล ฟรีดริช ชิงเกิล (Karl Friedrich Schinkel) ในสไตล์คลาสสิกของ ยุคศตวรรษที่ 19 จากกลุ่มสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionists) และ กลุ่ม De Stijl ปี 1921-1923 เขาได้ออกแบบอาคาร ที่ใช้โครงสร้างเหล็กกล้า ที่มีผนังกระจก (Curtain-wall) โดยรอบ ปี 1927 เป็นผู้อำนวยการออกแบบหอเวิร์คช็อป

ต่อมาในปี 1929 มิส ออกแบบ German Pavilion ในงานแสดงนิทรรศการนานาชาติที่กรุงบาร์เซโลนาประเทศสเปน และนับเป็นงานสมัยใหม่ในยุคแรกๆ ที่แสดงถึงภาพรวมของเครื่องจักร การตกแต่งผ่านผิวของวัสดุธรรมชาติ และที่สำคัญคือ พื้นที่ว่างที่เส้นไหลอิสระปราศจากผนังมาขวางกัน ได้รับแรงบันดาลใจจาก แฟรงก์ ลอยด์ ไรท์ และ เดอ สติจิล จนพัฒนามาเป็นแบบอย่างของตนเอง โดยการลด และตัดทอนเหลือเท่าที่จำเป็น พื้นฐานจนกลายเป็นสโลแกน ในงานออกแบบของตัวเองว่า "Less is more" ภายในพลับพลาแห่งนี้ มิสมิได้ออกแบบเครื่องเรือน เช่น เก้าอี้ โต๊ะ และสตูล ที่ต่อมา กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จของงานออกแบบ ในยุคเครื่องจักรที่ เป็น งานศิลปะ ในทางสถาปัตยกรรม มากกว่าการเป็นการประยุกต์เป็นฟังก์ชันเพื่อการใช้งานสามารถเดินผ่านทะลุได้โดยตลอด โดยไม่มีการปิดล้อมเหมือนกับพื้นที่การแสดง มากกว่าที่ที่อาศัย หรือสำนักงานที่ตอบสนอง กิจกรรมประจำวัน และถึงแม้ มิส จะออกแบบงานในทุกๆ ประเภทก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นสเกลของงานขนาดใหญ่ไปจนถึงโคมไฟขนาดเล็ก มิส จะเป็นมากกว่าสถาปนิกคนอื่นๆ นอกเหนือจาก แฟรงก์ ลอยด์ ไรท์ ที่ใส่ใจในรายละเอียด แทบจะทุกกระเบียดนิ้วก็ว่าได้ จนมีประโยคที่เขาบอกว่า "God is in detail" ขณะเดียวกันเขาก็ไม่ ละเลย งานออกแบบโดยรวม (Total design) ที่สามารถทำได้ทุกอย่าง ทั้งทศวรรษนี้สิ้นสุดลงด้วยผลงานของ มิส ที่จัดเป็นสุดยอดของการออกแบบสมัยใหม่เทียบได้กับ แฟรงก์ ลอยด์ ไรท์ และ เลอ คอร์บูซิเอร์

www.arkitera.com
www.pltf.edu
www.nueve.com.mx

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

เลอ คอร์บูซีเย (LE CORBUSIER 1887-1965)

มีชื่อเรียกเต็มๆว่า ชาร์ลส์ - เอ็ดวาร์ด เจอเนอร์เรต์ (Charles-Edouard Jeanneret) อยู่ในช่วงระหว่างปี 1887-1965 สถาปนิกชาวสวิส ที่เรียกตัวเองว่า เลอ คอร์บูซีเย เพราะชอบใส่สูทสีดำ และใส่แว่นตากมในกรอบที่ดูแล้วเหมือนอีกา เขาเกิดใน ลา ชอ - เดอ - ฟองด์ส (La Chaux-de-Fonds) สวิตเซอร์แลนด์ เรียนศิลปะที่บ้านเกิด ในช่วงระหว่างเดินทางไปอิตาลี และประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียนได้บังเอิญไปติดใจในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นโครงสร้างปูนสีขาว ต่อมาได้เข้าทำงานในช่วงระยะเวลานั้นๆกับ โจเซฟ ฮอฟมาน ที่ได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างคอนกรีตและกับ ปีเตอร์ เบทเรนส์ ก่อนที่จะตัดสินใจเดินทางตระเวนตามแถบเมดิเตอร์เรเนียน รวมถึงเกาะที่โปรดปรานมายโคโนส (Mykonos) อิสระที่กลายมาเป็นอุดมคติของขบวนการสมัยใหม่ ในปี 1905 เขา ได้สาธิตโครงสร้างดังกล่าวนี้ ที่ซึ่ง มีส แวน เดอ โรว์ ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับที่ว่างมาใช้ได้อย่างสง่างามในงานออกแบบพลิกฝ่ามือที่บาร์เซโลน่าเช่นกัน ในปี 1918 เลอ คอร์บูซีเย ประกาศเจตนารมณ์ ลัทธิพิสุทธิ์นิยม (Purism) ด้วยศิลปะยุคใหม่ที่ใสสะอาดสีขาว พร้อมกับความสง่างามแบบประหยัด ในรูปทรงพื้นฐาน เช่น ทรงกรวย ทรงลูกบาศก์ ทรงกลม เป็นต้น ที่กลายมาเป็นรูปทรงสากลในงานออกแบบสมัยใหม่ (International Style) เขาหลงใหลในกลไกของเครื่องจักรเป็นชีวิตจิตใจ ดังมีคำเปรียบเปรยว่า "ประสิทธิภาพของเครื่องจักรทรงงาม เท่ากับ ประโยชน์ใช้สอยของบ้าน"

Cappella di Notre Dame du Haut Le Corbusier, 1950-55
www.archimagazine.com/apetri.htm
www.kath-meinerzhagen.de/.../martin/bauwerk.htm

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

เลอ คอร์บูซีเย (LE CORBUSIER 1887-1965)

ขณะเดียวกัน เลอ คอร์บูซีเย ก็สนับสนุนแนวทางของแนวความคิดของอนาคตนิยมที่อยู่ในอุตสาหกรรม และเครื่องจักรเกี่ยวข้องกับความเร็ว และแสงสายพานการผลิตในโรงงานความเร็วของรถยนต์ และเครื่องบิน ราว 1929 คอร์บูซีเย ได้ออกแบบผลงานชิ้นเอกของเขา คือ วิลล่า ซาวอย (Villa Savoye) นอกเมืองปารีส ลักษณะรูปทรงเหมือนเรือ สีขาว

โดยมีหลักการในการออกแบบอยู่ 5 ประการคือ

- 1) อยู่บนระบบโครงสร้างของ โดมโน ที่ยอมให้โครงสร้างลอยจากพื้นดิน โดยสามารถใช้ประโยชน์ ในกิจกรรมต่าง ๆ ของเจ้าของหรืออาจเป็นที่จอดรถ
- 2) ระบบพื้นยื่น (Cantilevered) ที่ให้อิสระกับด้านหน้าอาคาร (Faade) เนื่องจากผนังไม่จำเป็นต้องรับน้ำหนักแต่อย่างใด
- 3) ด้านหน้าอาคารสามารถออกแบบช่องหน้าต่างที่ยาวตลอดแนวในมุมมองของงานออกแบบสมัยใหม่
- 4) ระบบโครงสร้างแบบ โดมโน ช่วยให้เกิดอิสระต่อการกำหนดผนังภายใน
- 5) อาคารสามารถจัดวางสวนบนหลังคาเรียบ (Flatroof)

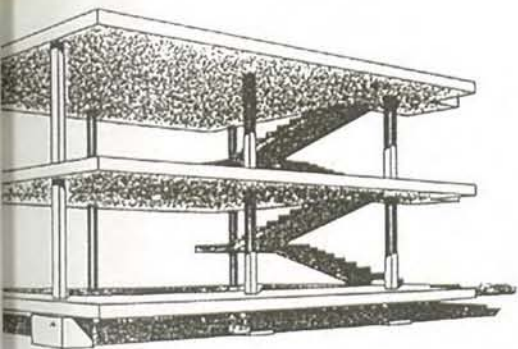
รค้นพบระบบ Modulorหรือ Golden Section ของ เลอ คอร์บูซีเยร์ ที่มีสัดส่วนกว้าง x ยาว ราว 3:8 ส่วน ที่สามารถผัน
ปรขนาดได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด โดยสัดส่วนคงที่ มีความสัมพันธ์ต่อสัดส่วนการใช้งานของคนที่มีความสูง 1.80 เมตร
บนเกณฑ์

www.lonone.com/ arlecorbu.htm

www.mdc.hr/muo/eng/ 01-produkt/01-03produkt.html

37

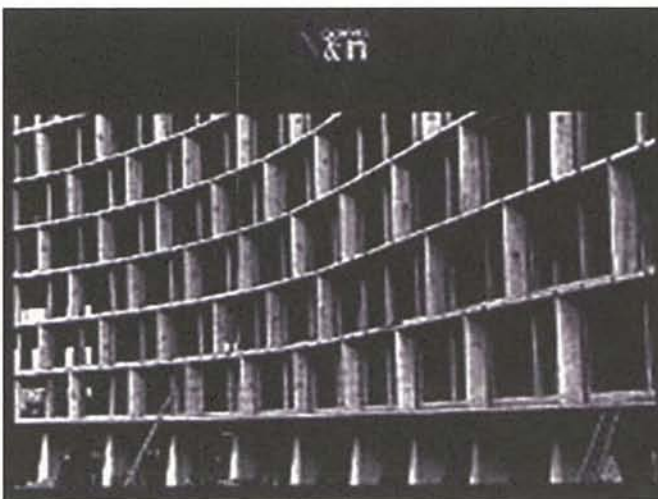
ผลงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ยังคงทันสมัยจนกระทั่งปัจจุบันของ
เลอ คอร์บูซีเยร์โดยเฉพาะเก้าอี้ที่ออกแบบไว้ในช่วงปี 1929

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

มาร์เซล บรอยเออร์ (MARCEL BREUER 1902-1981)

คงไม่มีใครสามารถปฏิเสธ Wassily chair เก้าอี้อมตะ อันทรงคุณค่าที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ที่ปราดเปรื่องของ มาร์เซล บรอยเออร์ ได้ เขาค้นคิดที่จะสร้างมิติของพื้นที่ว่างด้วยเส้นสายที่เลื่อนไหลจากท่อโลหะที่ง่ายต่อการตัดเป็นเส้นที่ก่อให้เกิดความเว้นว่างแทน รูปทรง และปริมาตรนับเป็นวัสดุที่ให้ความแข็งแกร่งทนทาน ยึดหยุ่นให้ความรู้สึกสบายต่อร่างกาย และสายตาอันเกิดจากสัดส่วนที่งดงามและโครงสร้างที่เบา เขามีความเห็นว่า งานสถาปัตยกรรมในช่วงนี้ มีแต่การใช้เหล็ก และกระจกห่อหุ้มอาคารกันอย่างซ้ำซากจนบางครั้งขาดการวิเคราะห์พิจารณาอย่างดี เขาชี้ให้เห็นว่าความเว้นว่างที่เชื่อมระหว่างภายใน และภายนอกไหลผ่านโครงสร้าง และกำแพง แสดงให้เห็นถึงพลังงานของงานสถาปัตยกรรมชิ้นนั้น ซึ่งสถาปัตยกรรมมีสิ่งต้องคิดค้นตลอดไป ตราบเท่าที่โลกยังมีวิวัฒนาการก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลาชีวิตมนุษย์ผ่านไปจากชั่วอายุรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่น แต่สถาปัตยกรรม และความคิดควรจะดำรงอยู่ตลอดไป ซึ่งตามอุดมคติแล้วสถาปัตยกรรมควรเป็นสะพานให้เห็นถึงผลงานของมนุษย์แต่ละยุคสมัย

เกิดที่ฮังการี ศึกษาศิลปะที่กรุงเวียนนา และศึกษาต่อ ที่สถาบัน บาวเฮาส์ เมื่อจบแล้วเป็นอาจารย์สอนระหว่าง 1924-1928 บรอยเออร์ เป็นสถาปนิกที่เชื่อมโยงแนวความคิดสมัยใหม่จากยุคบุกเบิก ไปสู่ยุคที่ 2 ได้อย่างดี

The 'Wassily' chair was originally named the Club Chair Model B3, but became better known as the 'Wassily' in connection with the artist Wassily Kandinsky who asked Breuer to design a chair for him.
www.designer-chairs.com/acatalog/Online_Catal.
www.turbosquid.com/.../188114/Action/FullPreview

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

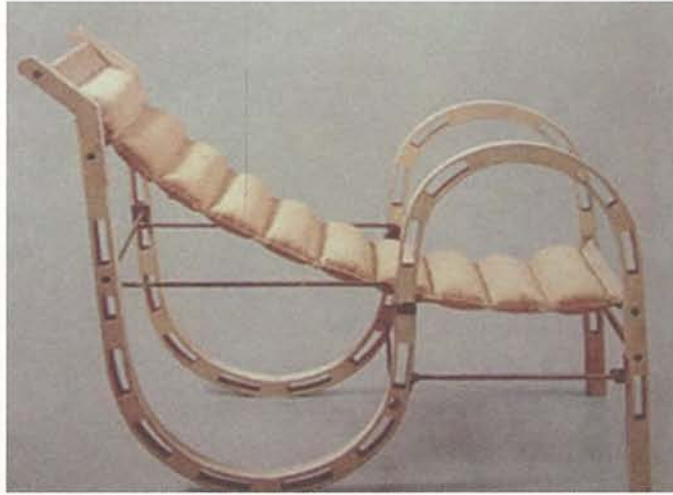
ไอลีน เกรย์ (EILEEN GRAY 1878-1976)

นักออกแบบหญิง ชาวปารีสเชื้อนผู้โด่งดังอีกคนหนึ่ง และเป็นผู้บุกเบิกงานสมัยใหม่ในความเป็นสากล ผลงานออกแบบของเธอมีเสน่ห์อันน่าหลงใหล มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว เกรย์ ได้เริ่มแลกเปลี่ยนแนวความคิดกับศิลปิน และ นักออกแบบ หัวก้าวหน้าชาวเยอรมัน ผู้ซึ่งช่วยชี้นำหนทางเจริญรุ่งเรือง และกล้าที่จะแสดงออกถึงสัญชาตญาณและ ความสามารถของตัวเองอย่างเต็มที่ ในปี 1922 เธอได้มีส่วนร่วมในการแสดงผลงานนิทรรศการของนักออกแบบชาวฝรั่งเศสตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ในกรุงอัมสเตอร์ดัม งานของเธอเข้าตา ฌอง วิลส์ (J. Wils) ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของ กลุ่ม เดอ สติลจ์ และหนึ่งในผลงานนั้นคือ โต๊ะที่มีรูปทรงเหลี่ยมคล้ายงานของ เกอริท ริทเวล (ผู้ออกแบบเก้าอี้ Red-Blue Chair ที่เปรียบได้กับงานสถาปัตยกรรม และมีสุนทรียภาพทางประติมากรรมบนความงามที่เรียบง่ายตรงไปตรงมา) สำหรับโต๊ะของเกรย์นั้นมีสองสี ขาวสลับดำที่ไม่สมทางโครงสร้างของเส้นนอนและเส้นตั้ง มีลักษณะเหมือนคานยื่นของระเบียง เธอมีสัญชาตญาณความสามารถพิเศษในเรื่องของระยะ และสัดส่วนอย่างตรงไปตรงมาในงานออกแบบอย่างหาตัวจับได้ยาก และกล่าวได้ว่าเป็นผู้นำในกลุ่ม Art Moderne เช่นเดียวกับ เลอ คอรับูซีเออร์

ผลงานแสดงของเธอที่มีชื่อว่า ฉากกล่องสีดำ (Black block screens) เป็นที่หลงใหลในกลุ่มนักออกแบบแสดงร่วมกันอย่างมาก และ 1 ในนั้นคือ เลอ คอรับูซีเออร์ เดือนกรกฎาคม ปี 1923 นิตยสารของเยอรมัน Bouwkundig Weekblad ได้ตีพิมพ์ผลงานของเธอ ในปีเดียวกันกลุ่มสถาปนิกชาวดัตช์ เดินทางมาแสดงผลงานในกรุงปารีส ได้แก่ แวน เดอส์เบิร์ก (Van Doesburg) แวน เอสเตอเรน (Van Eesteren) ริทเวล (Rietveld) และวิลส์ (Wils) ซึ่งผลงานของแวน เดอส์เบิร์ก ที่ชื่อว่า "Towards a Plastic Architecture" เป็นที่ชื่นชมของ เกรย์ เป็นอย่างมาก ต่อมาเกรย์ได้ออกเดินทางเพื่อศึกษาถึงสถาปัตยกรรมสมัยใหม่อันโดดเด่นหลายแห่ง รวมถึงงานของ ริทเวลด์ มีส แวน เดอ โรว์ ซึ่งเธอได้พุ่มพัก และตระหนักรู้ได้ว่าเป็นช่วงเวลาของการดำเนินชีวิต และความรู้สึก ใหม่ งานของเธอทั้งหมดสะท้อนถึงท่วงทำนองของพลัง ความกระตือรือร้น และความแข็งแกร่งของความศิวิไลซ์ ในจิตวิญญาณ

41

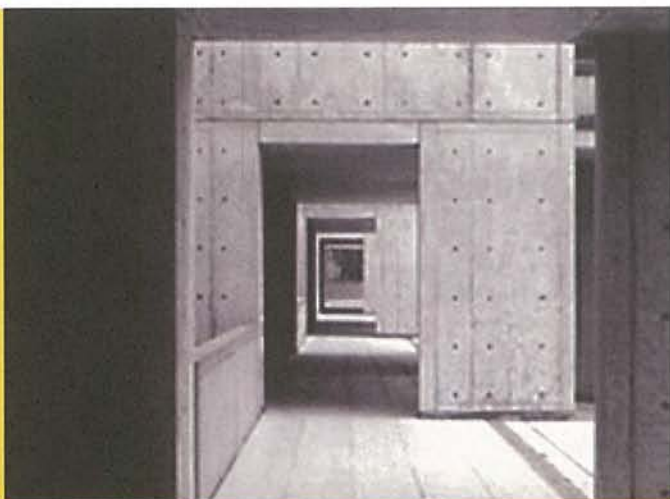

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000) อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

หลุยส์ คาห์น (INTERIOR OF LOUIS KAHN 1901-74)

ท่ามกลางนักออกแบบชั้นนำ ซึ่งเดินตามรอยภาษาของ มิส แวน เดอร์ โรว์ ตั้งแต่ปี 1940 มีการก่อตั้งบริษัทสถาปนิกชั้นนำ ที่รวมแผนกออกแบบตกแต่งภายใน ออกแบบผังบริเวณ (Space-planning firms) (สก็อตต์ โอวริง แอนด์ เมอร์ริลล์ (SOM) ได้กลายเป็นบริษัทที่เติบโตมากที่สุด มีการขยายสาขาไปยังเมืองต่างๆ ทั่วอเมริการวมถึงสถาปนิก และนักออกแบบภายในอิสระ (Independent designers) หลายคนได้เข้ามาเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในช่วงปลายโมเดิร์น 1970 เช่น หลุยส์ ไอ คาห์น (Louis I. Kahn 1901-74) เอโร ซาริเนน (Eero Saarinen 1910-1961) สถาปนิกชาวฟินแลนด์ ชาร์ลส์ อีมส์ (Charles Eames 1907-1978) ฟิลลิป จอห์นสัน (Phillip Johnson 1906) ที่ออกแบบบ้าน The Glass house อันโด่งดังที่รัฐ Connecticut for his master degree thesis ในปี 1949 หรือ I.M. Pei ลูกศิษย์ของ วอลเตอร์ โกรนิทซ์ ที่ Harvard University สถาปนิกออกแบบปรับปรุง พิพิธภัณฑ์ ลูฟวี่ จนถึงริชาร์ด ไมเออร์ (Richard Meier) ซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกกลุ่ม New York 5 ที่ประกอบไปด้วย Peter Eisenman, Michael Graves, John Hejduk, Charles Gwathmey and Richard Meier

หลุยส์ ไอ คาห์น (ค.ศ. 1901-74) เกิดที่เกาะซาร์รามา เอสโทเนีย (USSR) อพยพมาพร้อมครอบครัวที่ฟิลาเดลเฟีย ในปี ค.ศ.1905 เรียนศิลปะที่ Academy of Fine Arts และศึกษาต่อด้านสถาปัตยกรรมที่มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย จนกระทั่ง ค.ศ. 1924 เขาได้ทำงานให้กับสถาปนิกอื่น ๆ และก่อตั้งบริษัทที่หุ้นส่วน จอร์จ โฮร์ และออสการ์ สโตโนรอฟ ค.ศ.1941 เขาได้เริ่มสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัย Yale เขามีอายุ 50 ปีเศษ และมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักกันทั่วในฟิลาเดลเฟีย ห้องแสดงศิลปะเยล ที่ หลุยส์ คาห์น ออกแบบในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ด้วยคอนกรีตเปลือย แสดงถึงสัจจะของวัสดุได้อย่างถึงแก่น การออกแบบ และตกแต่งภายในของ หลุยส์ คาห์น เดินตามรอยงานออกแบบของ เลอ คอร์บูซิเยร์ โดยใช้คอนกรีตมีลักษณะหยาบ สำหรับการก่อสร้างที่เมืองชานดิ การ์ห์ (Indian capital of Chandigarh) ในอินเดีย งานของเขาส่งผลกระทบในด้านมิติที่มาพร้อมๆ กับความสง่างามด้วยเส้นของงานก่ออิฐ และคอนกรีตเปลือย ซึ่งทำให้เขากลายเป็นบุคคลที่มีความสามารถ ในการเลือกวัสดุได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเป็นกวีนิพนธ์ทางด้านสถาปัตยกรรม ดิกิริชาร์ด เมดิคอล เซ็นเตอร์ (Richards Medical Center) ในฟิลาเดลเฟีย แสดงให้เห็นว่าผลงานของคุณค่าสูงมาก ในด้านสถาปัตยกรรม โบสถ์หลังแรกของคาห์นใน โรเชสเตอร์ นิวยอร์ก (ค.ศ. 1957-1967) เป็นงานตกแต่งภายใน ที่มีลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษ กลายเป็นอนุสรณ์ของแสง ที่ส่องเข้ามาภายในได้อย่างงดงาม ช่วงหลัง ค.ศ. 1950 งานของหลุยส์ คาห์น ได้เริ่มมีอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายใน ที่มีความเป็น ประติมากรรมมากยิ่งขึ้น หลังจากการเปิดอาร์ตแกลเลอรีที่เยล (ค.ศ.1951-1953) คาห์นได้แสดงให้เห็นว่าเขาเป็น สถาปนิกที่ถูกยอมรับอย่างแพร่หลายของชาวอเมริกัน หลังจากการเสียชีวิตของซาริเนนในปีค.ศ.1961

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

ฟิลิป จอห์นสัน (PHILIP JOHNSON 1906)

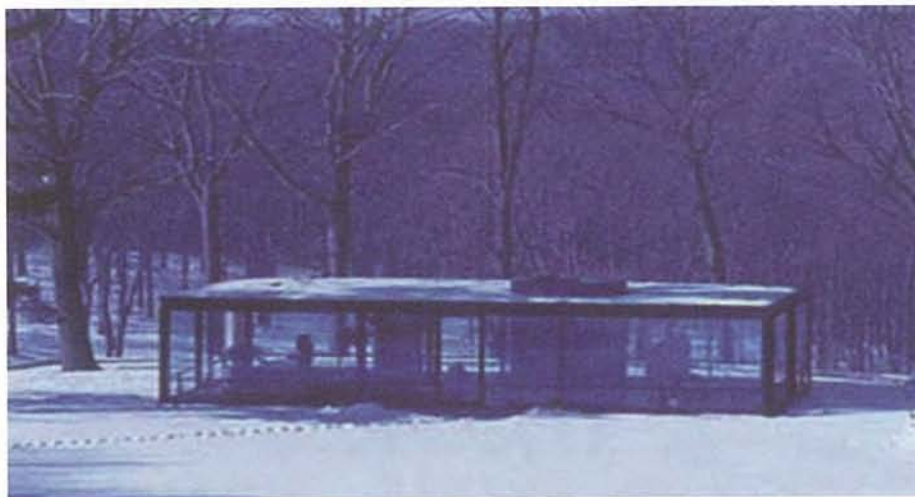
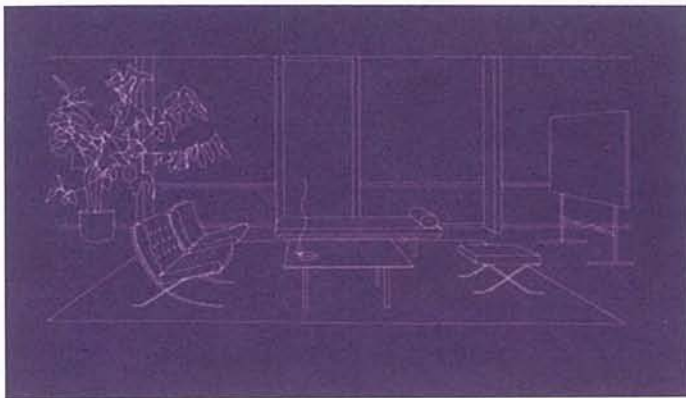
ฟิลิป จอห์นสัน ดำเนินรอยตามหลักการของ มีส และเป็นผู้ที่เคร่งครัดมากที่สุดในการแสดงศักยภาพของงานออกแบบตามแนวความคิดของมีส เกิดที่คลีฟแลนด์ ในปี 1906 ที่รัฐโอไฮโอ ฟิลิป จอห์นสัน จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ในปี 1930 โดยศึกษาวิชาปรัชญาและจิตวิทยา ในปี 1932 ถึง 1934 เป็นผู้อำนวยการกองสถาปัตยกรรม ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ ในกรุงนิวยอร์ก และในปี 1932 เมื่อมีอายุ 25 ปี เขาได้รับมอบหมายให้จัดนิทรรศการ"รูปแบบที่เป็นสากล : สถาปัตยกรรม 1922-1932" (The International Style : Architecture 1922-1932) ร่วมงานกับ เฮนรี-รัสเซลล์ ฮัทธคอก Philip Johnson ได้รับ รางวัลอันทรงเกียรติ Pritzker Architecture Prize Laureate ในปี 1979

ในปี 1940 เขากลับไปยังฮาร์วาร์ด เพื่อศึกษาสถาปัตยกรรมกับ โกรเปียส (ย้ายมาเป็นผู้อำนวยการจากสถาบันบาวเฮาส์หลังจากถูกสั่งปิด) และบรอยเออร์ จบการศึกษาได้ในปี 1943 ขณะที่เขาเป็นนักศึกษาสถาปัตย์ ฟิลิป จอห์นสัน ได้ออกแบบบ้านในเคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ เขาบรรจงออกแบบภายใน ตามแนวความคิดของมีส รวมถึง เฟอร์นิเจอร์ ต่อมาในปี 1955 เขาได้ก่อตั้งสำนักงานออกแบบของตัวเอง ระหว่างนั้นเขาได้ออกแบบบ้านอีกหลังหนึ่งด้วยรูปแบบภาษาการของมีสเขียน จนกลายเป็นที่มีชื่อเสียงโด่งดัง

บ้านเรือนกระจกของ จอห์นสัน (Johnson's Glass House)

ในปี 1949 ฟิลิป จอห์นสัน สร้างบ้านสมบูรณแบบ เป็นเรือนกระจก ใน รัฐคอนเนตทิคัต In New Canaan Connecticut for his master degree thesis โดย ออกแบบ ในปี 1947 เป็นเรือนกระจกที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เกิดภาพลักษณ์ใหม่ของความเบา โปร่งใส โปร่งแสง และอิสระ พร้อมๆ กับหมดยุควิคตอเรียนที่ประดับด้วย ม่านจับจีบบริเวณหน้าต่างไม่เพียงแต่การออกแบบภายใน และสถาปัตยกรรมที่สภาพแวดล้อมภายนอกยัง กลาย เป็นภาพศิลปะทางธรรมชาติได้อย่างดี

ภายในพื้นที่ว่าง ประมาณ 56 x 32 x 10.6 ฟุต พื้นและหลังคาทำด้วยคอนกรีต ประกอบไปด้วยพื้นที่ที่รับประทานอาหาร ครุฑ และห้องนอน แต่ละส่วนถูกแบ่งด้วยตู้ที่ไม่สูงนัก กลายเป็นกระแสในงานออกแบบอนาคต มีเพียงห้องน้ำที่ถูกปิดล้อม แยกจากส่วนอื่นด้วยการก่ออิฐเป็นรูปทรงกลมที่อีกด้านหนึ่ง กลายเป็นของเตาผิง อุณหภูมิความร้อน ได้จากเครื่องผลิตพลังงานไฟฟ้าที่แผ่รังสีไปทั่วทั้งพื้นและเพดาน ส่วนเตียงคลุมด้วยผ้าวม เย็บด้วยขึ้นใหม่ปะติดปะต่อ (Quilt) อย่างสวยงาม โต๊ะทำงานปิดทับด้วยหนังสีดำ บรูโนที่หุ้มด้วยหนังวัว และเก้าอี้ บรอยเออร์ในหนังสีดำ รวมไปถึงเก้าอี้ Barcelona Chair ของ มีส ในรับแขก โคมไฟตั้งโต๊ะออกแบบ โดย จอห์นสัน นับเป็นผลงานออกแบบที่งดงาม "ไร้ซึ่งกาลเวลา"

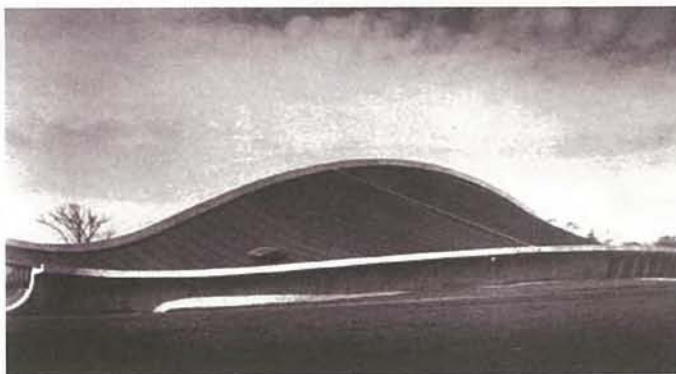
บ้านเรือนกระจก (The Glass House) ของ ฟิลิป จอห์นสัน
ที่ได้รับอิทธิพลภาษาในงานออกแบบจาก มิส แวน เดอร์ โรว์
ที่มา : www.arcspace.com

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

เออีร์ ซาาริเนน (EERO SAARINEN 1910-1961)

เป็นผู้นำการออกแบบรูปทรงสมัยใหม่ ที่ใช้รูปทรง Organic และออกแบบให้กับบริษัท Knoll International เป็นผู้ชนะการประกวดในปี 1940 และสนับสนุนนักออกแบบจาก Cranbrook ให้ออกแบบให้กับ Knoll จนได้ไปทั่วโลก ตัวอย่างผลงานเช่น Tulip Chair ในปี ค.ศ. 1956 ระหว่างนักออกแบบ เฟอร์นิเจอร์รุ่นใหม่ ๆ ในปี 1940 เป็นกลุ่มที่ได้รับการศึกษา และทำการสอนอยู่ที่ แครนบรูค อคาเดมี ในปี 1930 ประกอบด้วชาร์ลส์ อีมีส์ (Charles Eames) เออีร์ ซาาริเนน (Eero Saarinen) ฟลอเรนซ์ ชุสท์ คนอลล์ (Florence Schust Knoll) ฯลฯ นักออกแบบ และสถาปนิกเหล่านี้ได้กลายเป็นผู้นำของ งานออกแบบสมัยใหม่รุ่นที่ 2 เวลาต่อมา

สำหรับนักออกแบบของแครนบรูคในปี 1930 เริ่มต้นทศวรรษ ด้วยการมอบรางวัลให้แก่ ชาร์ลส์ อีมีส์ และ ซาาริเนน ซึ่งเป็นบุคคลสองคนแรกที่ได้รับรางวัลศิลปสมัยใหม่ในพิพิธภัณฑ์ของนิวยอร์ก จากการประกวดผลงานออกแบบภายใต้หัวข้อ การออกแบบอย่างมีชีวิตชีวาในการตกแต่งบ้าน (Organic Design in Home Furnishing) ในปี 1938-1941 รางวัลที่ได้รับ เป็นการออกแบบเก้าอี้ที่ทันสมัยทำด้วยไม้อัด และชุดของตู้ ลิ้นชัก โต๊ะกาแฟ นวัตกรรมทางเทคนิคของเก้าอี้ มีส่วนประกอบของไม้อัดด้วยการตัดโค้งงอเป็น 2 ทิศทาง ที่มีความสลับซับซ้อน มากกว่างานไม้ตัดของโทเนท์ หรือไม้อัดของ อัลโต และ บรอยเออร์ ต่อมาทั้งสองต่างย้าย อีมีส์ ไปอยู่กับ เฮอแมน มิลเลอร์ (Herman Miller) ส่วนเออีร์ ซาาริเนน ได้มาอยู่กับ Knoll Associates ในปี 1946 ทั้งคู่เป็นแรง บันดาลใจให้กับนักออกแบบตกแต่งภายในและเฟอร์นิเจอร์รุ่นใหม่ ๆ ของโลก

งานสถาปัตยกรรมภายในลักษณะประติมากรรม
ที่เชื่อมระหว่าง สถาปัตยกรรมงานออกแบบภายใน
และเครื่องเรือนเป็นส่วนเดียวกัน
ที่มา : www.gothamist.com
www.totemdesign.com/DM/manufacturers/adelta.html

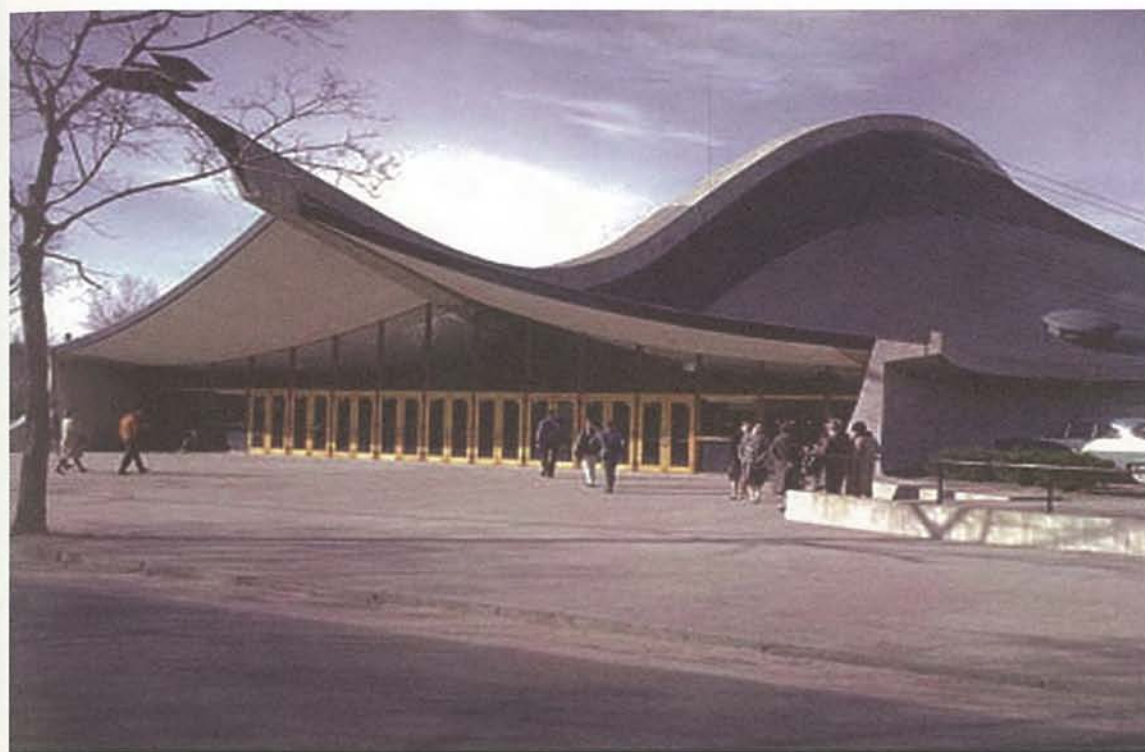
สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000) อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

เออีร์ ซาริเนน (EERO SAARINEN 1910-1961)

เออีร์ ซาริเนน เป็นลูกชายของประธานแครนบรูค (Eliel Saarinen) สถาปนิกชาวฟินแลนด์ สำเร็จการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมที่มหาวิทยาลัย เยล (Yale University) เกิดในฟินแลนด์ (1910-1961) และย้ายมายังสหรัฐอเมริกา พร้อมครอบครัวเมื่ออายุได้ 13 ปี ครั้งแรกเขาตั้งใจจะเรียนด้านประติมากรรม หลังจากการติดขัดทางอาชีพในยุโรป เออีร์ ซาริเนน ได้ร่วมกับพ่อทำงานในสำนักงาน จากนั้น ปี 1936-1941 เป็นช่วงซึ่งเขาทำงานร่วมกับ อิมส์ ระหว่างสงครามเขาทำงานในกรุงวอชิงตัน ในสำนักงานการศึกษาด้านยุทธศาสตร์ จากนั้น ปี 1942 ถึง 1945 ต่อมาในปี 1948 เออีร์ ซาริเนน ชนะการประกวดออกแบบชุมประตูทางเข้า (Gate-way) เซนต์ หลุยส์ รัฐมิสซูรี และจากจุดนั้นเอง เป็นช่วงเวลาแห่งทศวรรษที่สถาปนิกอเมริกันได้รับการยอมรับมากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1962 เออีร์ ซาริเนน ได้ออกแบบโดยผู้โดยสารของสายการบิน TWA ในรูปลักษณะของงานสถาปัตยกรรมภายในสนามบิน JFK กรุงนิวยอร์ก ขณะที่เขาได้เสียชีวิตลงก่อนหน้าเพียงเวลา 1 ปี โดยมี ซีซาร์ เพลลี (Cesar Pelli) รับช่วงเป็นหัวหน้านักออกแบบต่อ เครื่องเรือนประติมากรรมที่โผล่ขึ้นจากพื้น ไม่มีแบ่งส่วนระหว่างสถาปัตยกรรม และการออกแบบภายใน มีเพียงป้ายโฆษณาและสัญลักษณ์บอกทางเท่านั้น รวมถึงโครงสร้างอาคาร เสาติดป้ายบอกทาง ที่นั่ง เคาน์เตอร์ โต๊ะ รวมถึงเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำอาหาร และระบบไฟฟ้า ที่เป็นทั้งงานตกแต่งและประโยชน์ใช้สอยไปพร้อมๆ กัน ซาริเนน มีจุดมุ่งหมายเพื่อสภาพแวดล้อมที่กลมกลืนกันทั้งอาคาร เส้นโค้ง พื้นผิว และองค์ประกอบต่างๆ ทั้งหมด จะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว บรรยายภายในโดยรวมให้ความรู้สึกสงบราบเรียบสิ้นโหล รวากับเที่ยวบินในอุดมคติ ที่นุ่มนวลที่สุด

ส่วนหนึ่งของความสำเร็จของงานออกแบบภายในสถานี TWA นั้นขึ้นอยู่กับขนาด สัดส่วน และวิธีการใช้สอย ที่ดูเหมือนจะใหญ่มาก มีความสูงราว 15 เมตร ถูกแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ด้วยบันไดทางเดินที่แบ่งพื้นที่ที่ห้อยลงมาจากบริเวณพักคอยผู้โดยสาร แต่ละพื้นที่ดูเหมือนจะสอดคล้องกับขนาดสัดส่วนของคน รวมถึงกว้างของประติมากรรม เพดานโค้ง สีภายในสถานี ดูเหมือนจะมีแค่สีขาวและสีถ่าน พื้นในส่วนของการปูพรมและ หุ้มเบาะสีแดงเข้ม องค์ประกอบภายในสถานีเป็นคอนกรีต พื้นบางส่วนปูด้วยโมเสกขนาดเท่าเหรียญ 10 เซนต์ ของอเมริกา มีสีขาว-เทา เฟอรันิเจอร์เป็นทั้งที่นั่ง และผนังแบ่งส่วนพื้นที่เล็กๆ พร้อมกับถูกใช้กำหนดทางสัญจร บันไดโค้งจากชั้นลอยของอาคารทอดยาวลงมาเป็น 2 ชั้น และวกกลับ ไปเป็นขอบของที่นั่งไปสู่ด้านล่าง บริเวณโรงพักคอย เส้นโค้งเดียวกันนี้ เชื่อมต่อไปยังฐานของดวงโคมตรงประตูทางเข้าพื้นที่ขึ้นสัมภาระ และ ลอบบี้ขายตั๋ว

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

ชาร์ลส์ อิมส์ (CHARLES EAMES)

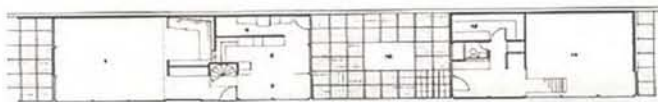
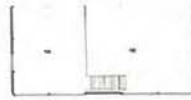
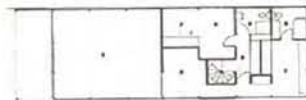
ชาร์ลส์ อิมส์ เป็นหนึ่งในนักออกแบบภายใน และเฟอร์นิเจอร์ที่สำคัญของศตวรรษ ผลงานของเขาได้รับรางวัลชนะเลิศทางเฟอร์นิเจอร์พร้อมกับ เอโร ซาริเนน และเป็นผู้นำของการออกแบบเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ ในศตวรรษที่ 20 เกิดที่ เซนต์หลุยส์ รัฐมิสซูรี (1907-78) ศึกษาสถาปัตยกรรมที่มหาวิทยาลัยวอชิงตัน (Washington University) ในรัฐเซนต์หลุยส์ และได้เริ่มงานออกแบบสถาปัตยกรรม ในปี 1930 ภายหลังการศึกษาที่แคโรน ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน โดย อิลลิส ซาฮารีเนียน ในปี 1938 เขาได้เป็นหัวหน้าภาควิชา การวางแผน การทดลองที่แคโรนบรูค อคาเดมีและได้พบกับ เรย์ ซึ่งต่อมากลายเป็นภรรยา และเพื่อนร่วมงานของเขา ในปี 1942 อิมส์ ย้ายไปแคลิฟอร์เนีย เขาได้รับมอบหมาย ให้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ทำด้วยไม้อัดดัดอยู่ใน กองทัพเรือ อิมส์ ได้เริ่มออกแบบเฟอร์นิเจอร์ให้กับ เฮอร์แมน มิลเลอร์ ในปี 1946 เก้าอี้ที่เขาได้ทำแบบพิมพ์จากไม้อัด ในตอนต้นปี 1930 และพัฒนามาเป็นประติมากรรม ลื่นชก เก้าอี้ของเขาชนะใจผู้ชมทั้งในด้านความฉลาด หลักแหลมและสวยงามในเชิงประติมากรรมซึ่งบางครั้งเรียกว่า เก้าอี้ขึ้นมันฝรั่ง (potato chip chairs) ผลงานของ อิมส์มีความก้าวหน้าทั้งทางเทคโนโลยี นวัตกรรมการผลิตใหม่ๆ และกลายเป็นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ผู้มีความเป็นแบบฉบับอย่างสูงสุดของชาวอเมริกัน เขาได้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ตัวแรกของโลกชื่อ Shell Chair 1951 มีที่นั่งและ พนักพิงทำจากไฟเบอร์กลาส โดยหล่อเป็นชิ้นเดียวกัน

บ้านกระจกและโลหะ ผสานกับวัสดุใช้แล้ว (Found objects) ในคราบของดาดา-เซอเรียลลิสต์ อิมส์ได้สร้างบ้านของเขา จากวัสดุมาตรฐานที่ผลิตในโรงงานเช่น เหล็กแท่ง โลหะ หน้าต่าง กระจกโปร่งใส และโปร่งแสง เขาทั้งสอง ได้รวบรวมส่วนประกอบของภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันทั้งในด้านสีสันทัน และเนื้อหา ในรูปแบบบ้านญี่ปุ่นบ้าน อิมส์ เป็นแบบอย่างของงานออกแบบ ในลักษณะผสมผสาน การเลือกวัสดุสำเร็จรูป มาประกอบเป็นสถาปัตยกรรม และตกแต่งภายในมากกว่าการออกแบบใหม่ทั้งหมด การตกแต่งภายในของอิมส์ทำด้วยไม้อัด ลวดลายสวยงามนับเป็น ผลงานแบบอย่างในภาษาและไวยากรณ์ของผู้ที่เดินตามรอย มีส ที่ยึดหยุ่นกว่างานของฟิลิป จอห์นสัน

บ้านที่ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และของประกอบตกแต่งสำเร็จรูปทั่วไป
ที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม

ผลงานออกแบบเครื่องเรือนอันโดดเด่นด้วยเทคโนโลยีการขึ้นรูป (Mold) ของ Charles Eames
ที่ผลิตโดย Herman Miller

www.turbosquid.com/.../186839/Action/FullPreview

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

ไอ เอ็ม เป่ย์ (I. M. PEI , b. 1917)

เกิดที่ China เป็นลูกศิษย์โปรดของ วอลเตอร์ กราเบียช ที่ Harvard University มีผลงานฝากไว้มากมาย เช่น East Building of the Nation Gallery of Art ในกรุง วอชิงตัน รวมทั้ง พิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ใจกลางกรุงปารีส ที่มี รูปทรงสามเหลี่ยมอมตะ ย้อนไปในสมัยอียิปต์ ด้วยโครงสร้างเหล็ก และกระจกของยุคสมัยใหม่ตอนปลายศตวรรษที่ 20 คำว่า 'ปลายยุคสมัยใหม่' หมายถึงการอนุรักษ์นิยมของ Modernism ที่ปรากฏชัดในงานออกแบบของสถาปนิก และนักออกแบบชั้นนำที่พยายามจะขยายขอบเขตรูปแบบปรัชญา แนวคิดดังกล่าวออกไปที่มีความท้าทายมากกว่าด้วยการเติมความสุนทรีย์ ความหลากหลายทางเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในงานสถาปัตยกรรม ได้แก่ ผลงานออกแบบของ ไอ เอ็ม เป่ย์ ผลงานออกแบบสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายในบ้านพักอาศัยหลายแห่ง ริชาร์ด ไมเออร์ (Richard Meier, b.1934) ที่เติบโตมาจากรากฐานของงานสมัยใหม่ในยุคแรกๆ

โครงสร้างสถาปัตยกรรมในช่วง ปลายโมเดิร์น ที่เน้นให้เห็นเทคโนโลยี
ที่เข้ามามีบทบาทต่อสถาปนิกในยุคนั้น เช่น งานออกแบบปรับปรุง
พิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ของ ไอ เอ็ม เปย์

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

ริชาร์ด ไมเออร์ (RICHARD MEIER, 1934)

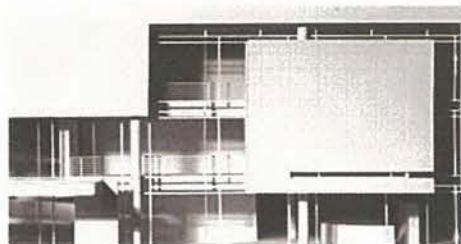
สถาปนิกผู้เดินรอยตาม แนวคิดปรัชญาของ เลอ คอร์บูซีเยร์ จบการศึกษา Cornell University, Ithaca, New York สร้างสรรค์ผลงาน เป็นที่ยอมรับโดยได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย เน้นการให้แสงธรรมชาติ และใช้สีขาวที่เป็นสีแห่งแสงสว่าง ด้วยเหตุผลที่ว่าน้ำหนักและแสงเงาจะเปลี่ยนไปตามเวลา แต่สีขาวยังป็นอยู่เช่นเดิม เป็นหนึ่งในกลุ่ม New York 5 ที่บุกเบิกแนวคิดของสถาปัตยกรรมแนวใหม่ ที่ก่อตั้งขึ้นในนิวยอร์ก ผลงานของเขาจัดอยู่ในประเภทงานสถาปัตยกรรมภายในที่ยังคงเน้นความสะอาดเรียบง่ายของ Space และ Void ที่มีบทบาทต่องานสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ของสถาปนิก และมีผลงานชาวไทยหลายท่าน ผลงานเขาได้รับรางวัล มากมาย

เช่น

National Honor Award, American Institute of Architects, 1969, 1971, 1974, 1977

Fellow, American Institute of Architects, 1976

Architectural Award of Excellence, American Institute of Steel Construction, 1978

ผลงานออกแบบสถาปัตยกรรมของ ริชาร์ด โมเซอร์ ในช่วงปลายยุคสมัยใหม่
ที่มา : www.narrowlarry.com และ www.burda-museum.de

สัปดาห์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

อิทธิพลของ บาวเฮาส์ (BAUHAUS)

เซอร์ นอร์แมน โรเบิร์ต ฟอสเตอร์ (SIR NORMAN ROBERT FOSTER 1917-2021)

เซอร์ นอร์แมน โรเบิร์ต ฟอสเตอร์ (Sir Norman Robert Foster) ชาวอังกฤษทำงานอยู่ภายใต้สุนทรียะ
ของงานไฮเทค เขาออกแบบภายในที่ ร้านของ Katharine Hamnett ในกรุงลอนดอน เป็นโกดังตึก
ในยุคศตวรรษที่ 19 ที่เปลี่ยนโครงสร้างภายในทั้งหมด มีเพียงราวแขวนเสื้อผ้าที่ทำด้วยโลหะ และกระจก
จากพื้นจรดเพดานที่อยู่ตรงกันข้าม เพื่อเป็นการสะท้อนภาพอย่างไม่มีจุดสิ้นสุด งานไฮเทค มีทิศทางที่แตก
จากงานโมเดิร์น ตรงที่เน้นถึงการใช้ประโยชน์ และนำมาจัดวางในองค์ประกอบของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในยุคนั้น งานด้านยานอวกาศอุตสาหกรรม
ผลิตอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ โมเดิร์นนั้น ใกล้ชิดกับเทคโนโลยีในแง่ของเครื่องจักร และความตั้งใจในการออกแบบ
ที่มีภาษาสอดคล้องไปกับ การพัฒนาของเทคโนโลยี ที่ค่อนข้างจะไร้เดียงสา และความโรแมนติกของเครื่อง
ที่เป็นส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาของสังคม ส่วนงานไฮเทคเป็นการก้าวไปสู่ยุคหลังเครื่องจักร (Post-mach
age) โดยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มาพัฒนาออกแบบพร้อมๆ กับค้นหาความงามในตัวของ
มันท์ ชาร์ลส์ อิมส์ ดูเหมือนว่าจะเป็นผู้เปิดประตูสู่งานไฮเทคของอเมริกา เริ่มจากงานออกแบบที่บ้า
เขาเองในปี 1949 ที่ประกอบขึ้น จากส่วนประกอบของชิ้นงานในระบบอุตสาหกรรม และต่อมาเป็นที่รู้จัก
ในฐานะนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต ในรูปแบบที่เรียบง่าย ประดับประดาเล็ก
ที่ส่งผลให้งานไฮเทคกลายเป็นรูปลักษณ์ของงานออกแบบแห่งอนาคต

ในปี ค.ศ.2002 เซอร์ นอร์แมน โรเบิร์ต ฟอสเตอร์ ได้รับรางวัล Laureates of the Praemium Imperiale
Awards ในสาขาสถาปัตยกรรม ที่จัดขึ้นโดย The Japan Art Association for global achievement
the arts ซึ่งก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. 1989 ซึ่งเป็นหนึ่งในรางวัลที่บ่งบอกถึงความโดดเด่นในระดับนานาชาติ
เดียวกับ ที่ I.M Pei , Frank Gehry Kenzo Tanghe ผลงานที่โดดเด่นของนอร์แมน เช่น สะพาน
Millennium และ British Museum ในกรุงลอนดอน รัฐสภาใหม่ของเยอรมันที่ Reichstag ซึ่งเป็นอาคาร
ในยุคศตวรรษที่ 19 ให้ กลับมาโดดเด่นด้วย โครงสร้าง และงานกระจก โดยใช้แนวคิดเรื่องการนำอาคาร
มาปรับปรุงขึ้นใหม่โดยไม่เลียนแบบของเดิมด้วยเทคนิค และวัสดุก่อสร้างอันทันสมัย ผลผลงานให้เห็นอย่าง
ชัดด้วยโดมแก้วของอาคาร Reichstag ที่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยถูกเผาในปี1933 และถูกทำลายเกือบยับเยินอยู่
ปรักหักพัง ในช่วงสงครามโลก ครั้งที่ 2 นอกจากนั้น ตัวอาคารยังได้ผ่านการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในเรื่อง
ระบบความร้อน และความเย็นด้วยการกักเก็บความร้อนไว้ใต้ดิน เพื่อนำมาใช้เป็นพลังงานในช่วงฤดูหนาว
การช่วยแก้ปัญหาภาวะโลกร้อน อันเกิดจากคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างดี ล่าสุด นิตยสาร Time ฉบับ
20 ธันวาคม 1999 ได้จัดอันดับยกย่อง ให้อาคารดังกล่าวเป็น The best design of 1999 นอกจากนี้
ได้รับรางวัลชนะเลิศ The Pritzker Prize-winning อีกเช่นกัน

ผลงานออกแบบในโดมแก้ว ของอาคารโบราณ
Reichstag ในกรุงเบอร์ลิน แนว High-Tech
ของ Sir. Norman Foster

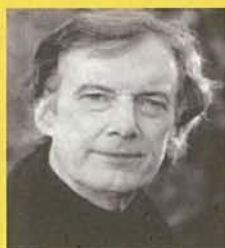

โพสต์โมเดิร์น (POST-MODERN)

ประมาณปี 1973 หรือปี 1974 กลุ่มสถาปนิกชั้นแนวหน้า กลุ่มเล็กๆ ได้รวมตัวกันประกาศถึงแนวทางงานออกแบบสไตล์โพสต์-โมเดิร์น ที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม และประยุกต์รูปแบบทางประวัติศาสตร์เฉพาะอย่างยิ่งทางสถาปัตยกรรม และการตกแต่งในแนวลาสสิก รวมทั้งข้ออ้างอิงทาง และเรื่องราวที่น่าสนใจในขณะนั้น การแสดงออกทางประวัติศาสตร์ และลักษณะคลาสสิก เป็นหัวใจสำคัญที่เราเรียก Post-Modernism ทิศทางของการออกแบบชี้ให้เห็นถึง ความหมายที่มีต่อประชาชนในหลากหลายระดัยุค Modernism ไม่สามารถตอบสนองได้ ในการนำเสนอ นั้น กล่าวอ้างถึงความเป็นนามธรรม ในยุคใหม่ไปสู่รูปแบบสถาปัตยกรรมที่สามารถสื่อสารได้ง่ายขึ้น

คำจำกัดความของ Post-Modern ถูกใช้ก่อนหน้านี้ในโลกของงานศิลปะ ที่ถูกตั้งขึ้น เพื่อเปลี่ยนความรู้สึกที่เกิดขึ้น ในราวปี 1950 ในช่วงงาน Abstract Expressionism และ ยุคที่ 2 ของงานออกแบบสมัยใหม่นักออกแบบที่ต่อต้านความเป็นนามธรรมของ Modernism ในช่วงยุคที่ 3 ของ Modernists ซึ่งเริ่มสิ้นในปี 1960 เช่น โรเบิร์ต เวนทิวรี (Robert Venturi) และ ชาร์ลส์ มัวร์ (Charles Moore) ที่อ้างถึงต่อเนื่องของเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ นักออกแบบรุ่นใหม่ในยุคโพสต์-โมเดิร์น ที่ได้ทำการสืบค้นการอ้างอิงประวัติศาสตร์ ในช่วงราวปี 1974 ได้แก่ โรเบิร์ต เอเอ็ม สเติร์น (Robert A. M. Stern) สถาปนิกนักเขียนชาร์ลส์ เจนค์ (Charles Jencks) ที่รณรงค์ถึงการอ้างอิงรูปแบบทางประวัติศาสตร์ ท่ามกลางผลของสถาปนิก และนักออกแบบรุ่นเก่าที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในงานโพสต์-โมเดิร์น ได้แก่ Sir Edwin Lutyens Georgian periods, Alvar Aalto, Paul Cret, Josef Hoffmann รวมไปถึงงานออกแบบเป็นระแนงและตารางของ Wiener Werkstaette และรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบ Shingle Style รวมไปถึงข้อมูลจากที่อื่นๆ ดังนั้นจึงกลายมาเป็นที่นิยมมากและดูเหมือนเป็นรูปแบบที่น่าชวนชมในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์แบบคลาสสิกสไตล์โพสต์-โมเดิร์นซึ่ง ได้ขยายอิทธิพลไปยังสถาปนิกและนักออกแบบภายในสไตล์ มินิมัลของญี่ปุ่นที่เรียกงานสไตล์นี้ว่า โพสต์- เมตาบอลิซึม (Post-Metabolism) อย่างเช่น อะราตะ อิโซซากิ (Arata Isozaki) คิโช คุโรกาว่า (Kisho Kurakawa) รวมไปถึงนักออกแบบรุ่นใหม่ๆอีกหลายคน

Arata Isozaki

Charles Jencks

Robert Venturi

Robert A. M. Stern

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
โพสต์โมเดิร์น (POST-MODERN)

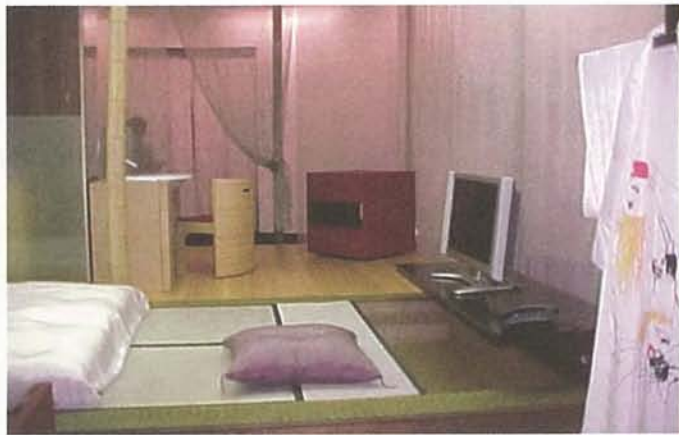
โรเบิร์ต เอเอ็ม สเตอร์น (ROBERT A. M. STERN)

เกิดที่นิวยอร์กซิตี้ Robert A. M. Stern (1938-) เรียนวิชาประวัติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และด้านสถาปัตยกรรมที่ มหาวิทยาลัยเยล เป็นทั้งนักวิจารณ์ สถาปนิก และนักประวัติศาสตร์ จิตใจมุ่งมั่นอุทิศให้กับงาน และความพากเพียรเกี่ยวกับความคิดของงานสไตล์ Post Modernist จึงทำให้เขาเป็นหนึ่งในกระบอกเสียงที่โดดเด่น และสนับสนุนการเคลื่อนไหวของงานสไตล์นี้ เขาได้รับอิทธิพล จากงาน Philip Johnson, Vincent Scully, Robert Venturi และ Paul Rudolph เริ่มงานที่นิวยอร์ก โดยเป็นโปรแกรมเนวร่วมของสถาปนิก และทำงานอยู่ในบริษัทของริชาร์ด ไมเออร์ (Richard Meier) เป็นเวลา 10 เดือน ต่อจากนั้นก็ย้ายไปทำงานที่กรุงนิวยอร์ก เกี่ยวกับการพัฒนาบริหารบ้านเมือง ในปี 1966 ได้ร่วมก่อตั้งบริษัทสถาปนิกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัยเยล คือ John S. Hagmann ในปี 1977 Stern ได้ก่อตั้งบริษัท Robert A. M. Stern, Architects ช่วงระหว่างปีที่ผ่านมาเขาได้ออกแบบงานอพาร์ทเมนต์ ในสถานศึกษา และบ้านพักอาศัย ซึ่งเป็นการซ่อมแซมปรับปรุง และออกแบบใหม่กว่า 20 แห่ง จนกระทั่งสมบูรณ์ภายในทศวรรษ

งานของ Stern ในปี 1970 สนับสนุนกลุ่ม Post Modernism ด้วยเส้นสายฉวัดเฉวียนไปตามตามหลักความคิดของ Le Corbusier Robert Venturi และ Art Deco โดยเป็นผู้ที่สนับสนุนการประยุกต์ความเป็นมาประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมด้วยเสาหินแบบ Palladian และหน้าต่างโค้ง กับเส้นตัดในแบบโกธิคผนัง Georgian รวมทั้ง Shingle Style เครื่องเรือนแบบ Art Deco และไฟแบบ Indirect light เช่น บริเวณโถงในเล้าจันของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และบ้านหลังหนึ่งที่ Stern ออกแบบใน ลอง ไอซ์แลนด์ โดยมีฝ้าผนังด้านหน้าสีขาว และมีหน้าต่างเล็กๆ บนกำแพงทาสีครีม การตกแต่งภายใน จะเน้นโครงสร้างแบบดั้งเดิม ซึ่งรู้สึกได้ว่าการออกแบบภายในสามารถสัมผัสกับความรู้สึกของผู้อยู่อาศัย

โพสต์-โมเดิร์นนิซึม (Post-Modernism)

สถาปนิก และนักออกแบบ Post-Modernism ยังคงดำเนินการเปลี่ยนแปลง โดยใช้เครื่องประดับตกแต่งคลาสสิกในอดีต ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่างานชิ้นต้น จะประกอบด้วยรูปแบบทางประวัติศาสตร์ ที่ตกแต่งเป็นคุณสมบัติผสมผสานด้วย สี สัน และวัสดุสิ่งของหลากหลาย และบางครั้งจะนำไปสู่การสื่อความหมายเนื้อหาทางประวัติศาสตร์ และอารมณ์ ความรู้สึก

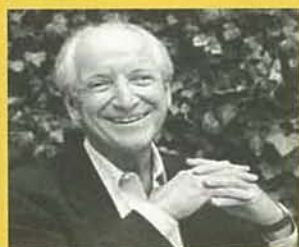
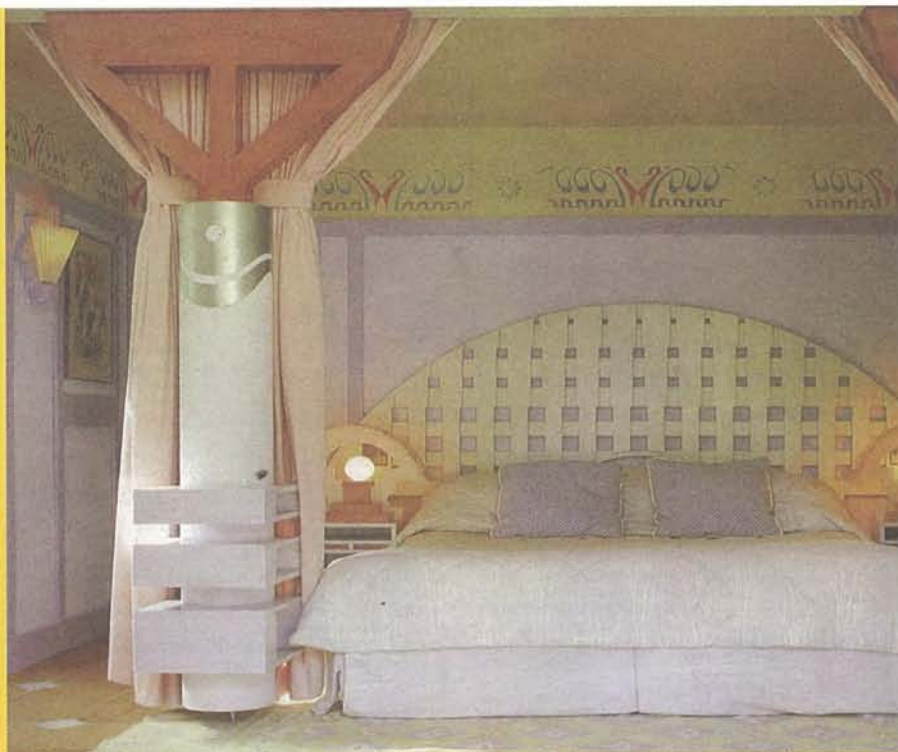
ผลงานออกแบบภายในสไตล์ Post-Modern ของ Robert A. M. Stern และ Arata Isozaki

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
โพสต์โมเดิร์น (POST-MODERN)

ไมเคิล กราฟ (MICHAEL GRAVES)

ออกแบบโซฟารูม 8 แห่งตามเมืองต่างๆ ให้กับบริษัท Sunar Furniture ตั้งแต่ปี 1979 ผลงานของเขาเป็นที่รู้จักในหมู่นักออกแบบ แนวความคิดการออกแบบโซฟารูมของ Graves จะเป็นลักษณะการแยกเป็นห้องมากกว่า เป็นพื้นที่เปิดโล่ง และห้องเหล่านั้นจะต่อเนื่องกันเป็นระดับชั้น โดยแบ่งผนังออกเป็น 3 ส่วน ชั้นฐาน ชั้นกึ่ง และสูง ที่สัมพันธ์กับสรีระวิทยาของคน ได้แก่ เท้า ลำตัว และศีรษะ สำหรับโซฟารูมแห่งที่ 2 ที่นิวยอร์ก บริษัท Sunar ในปี 1981 Graves ได้รวมพื้นที่ทำงาน กับส่วนโซฟารูมเข้าด้วยกัน ด้วยองค์ประกอบของ คาน จั่ว เพดานโค้ง และการเจาะร่องหินอ่อน แต่สำหรับโซฟารูม Sunar แห่งที่ 3 ในนครชิคาโก เป็นลักษณะสลัว ๆ และคล้ายกับ อนุสาวรีย์ พื้นผิวที่ดูแข็งแกร่งต่าง และเส้นใยของเนื้อผ้าที่พริ้วไหวดูมีชีวิต และซ่อนโคมไฟได้อย่างฉลาด หลีกแหลม Graves ออกแบบเฟอร์นิเจอร์โดยใช้ความนึกคิด ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสไตล์คลาสสิกในอดีต

ตึกPortlandผลงานออกแบบสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายในสไตล์ Post-Modern ของ ไมเคิล เกรฟ

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

โพสต์โมเดิร์น (POST-MODERN)

ขณะที่ Robert A. M. Stern ยังคงมีบทบาทในการส่งเสริม Post Modernism งานออกแบบสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายใน ซึ่งผสมผสานกับอิทธิพลของประวัติศาสตร์ สระว่ายน้าในร่มภายในบ้านพักอาศัย หนึ่งในนิวเจอร์ซีย์มีลักษณะเป็นบันไดเป็นแบบ Deco-Grecian รองรับด้วยเสาเป็นต้นปาล์มส่วนการตกแต่งภายในบ้านเป็นการผสมผสานองค์ประกอบ และลวดลายจากอาคารรูปแบบ Shingle -Style โชว์รูมอีกแห่งของบริษัท Show-Walker Furniture ในชิคาโกแสดงถึงการพลิกแพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรูปแบบงานของ Hoffmann โดยเฉพาะอย่างยิ่งตาราง (Grid) ที่สอดคล้องกับภาษาใหม่ในการวางผังและทัศนวิสัยในมุมมองยุคโพสต์โมเดิร์น

โรเบิร์ต เวนทูรี (ROBERT VENTURI)

ผู้ที่กล่าวประโยคที่ว่า Less is bore "เป็นคำพูดที่ค่อนข้างเสียดสี ประชด ประชัน คำว่า Less is more ของ มิส แวน เดอร์ โรว์ ได้อย่างกล้าหาญ โดยกล่าวว่าสถาปัตยกรรมควรมีนิยามเกี่ยวข้องกับสังคม สถาปัตยกรรมแวดล้อม และอ้างอิงประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมด้วยกัน แต่ก็ได้หมายความว่า จะเต็มไปด้วยการตกแต่งประดับประดาประดามากมาย ผลงานของเขาได้รับรางวัล Pritzker ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับสถาปนิกยิ่งใหญ่แห่งยุค เคยทำงานร่วมกับ หลุยส์ คาห์น และ เอไร์ ซารีแนน ในช่วงเริ่มแรกของการเป็นสถาปนิก เขาชื่นชมในผลงานของ อัลวา อัลโต มาก โดยกล่าวว่า "เป็นงานสมัยใหม่ที่มีพลังเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง" ส่วนงานของเขาเกี่ยวข้องกับ บริบททางวัฒนธรรมและสังคมที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วยรูปทรงเรียบง่าย แต่มีความหมายสื่อออกทางสัญลักษณ์ บางครั้งสอดแทรกความตลกเย้ยหยันอยู่ในงาน

แนวคิดของโพสต์-โมเดิร์น แตกต่างจากยุคปลายโมเดิร์น คือ ทฤษฎีการออกแบบสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของลูกค้ และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ หรือสิ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับส่วนอื่นๆ โดยมีหลักเกณฑ์ที่โครงสร้างรูปทรงเรขาคณิต เป็นพื้นฐานที่ได้รับอิทธิพลมาจากยุคโมเดิร์น ส่วนการประดับตกแต่งนั้น จะได้อิทธิพล จากรูปแบบ ลวดลาย และสัญลักษณ์ (Symbolic Elements) ของงานสถาปัตยกรรมประเพณี ในก่อนๆ โดยพยายามที่จะสื่อความหมายต่อสาธารณชน เป็นการผสมผสาน องค์ประกอบที่แตกต่างมาวางด้วยกันอย่างสมดุล โดยมีการเพิ่มสีสัน รูปทรง พื้นผิวที่มีความสนุกสนานกลายเป็นภาพรวมของความแตกต่างอย่างน่าสนใจ โดยไม่คำนึงถึงความหมายในทางนามธรรม ส่วนงานในยุคปลายโมเดิร์นนั้นมีหลักเกณฑ์ คือนั้นรูปทรงแบบโมเดิร์น อย่างเคร่งครัดและเพิ่มเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อดึงดูดความน่าสนใจ

ผลงานออกแบบภายในและเฟอร์นิเจอร์สไตล์
โพสต์-โมเดิร์น ของ โรเบิร์ต เวนทรี

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
โพสต์โมเดิร์น (POST-MODERN)

มาริโอ บ็อตตา (MARIO BOTTA)

มาริโอ บ็อตตา เกิดที่เมือง Mendrisio เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ.1943 เมื่ออายุได้ 15 ปี ได้เข้ารับการฝึกหัดช่างวาดแบบในสำนักงานสถาปนิก ก่อนจะลองออกแบบบ้านเป็นครั้งแรกเมื่ออายุยังไม่ถึง 20 ปี ใน ค.ศ.1963 เข้าเรียนที่ Istituto Universitario di Architettura di Venezia (IUAV, Italy) ซึ่งช่วงเวลานี้มีโอกาสได้ทำงานเป็นผู้ช่วยของนักออกแบบ คือ เลอ คอบูซีเยร์ และ หลุยส์ คาห์น ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อแนวคิดทางสถาปัตยกรรมของเขา บ็อตตาเป็นนักออกแบบชาวสวิตเซอร์แลนด์ ที่ประสานเอกลักษณ์ของงานสถาปัตยกรรมลัทธิแบบนิยมมองของอิตาเลียนดีไซน์ จุดเด่นของบ็อตตาคืออยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่างานโมเดิร์นนิสึม ต้องสามารถประกาศเจตนาของประวัติศาสตร์แห่งความศิวิไลซ์ในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งไม่ทอดทิ้งอิทธิพลของประเพณีต่างๆ ที่ต้องงานก่อสร้าง

บ็อตตาได้รับแนวคิดจากการทำงานที่เวนิซ คือ งานสถาปัตยกรรมยุคใหม่ ต้องมีรากฐานอยู่บนการประณีตคุณค่าของผังเมืองเก่า ซึ่งต้องสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงสร้างของเมือง ผลงานของบ็อตตา ในสวิตเซอร์แลนด์มีทั้ง บ้านเดี่ยว และโครงการขนาดใหญ่ เช่น Capuchin Convent ในเมืองลูกาโน และ Craft Centre ในเมือง บาเลอร์นา ความโดดเด่นของงานอยู่ที่ฝีมือการก่อสร้าง และรูปทรงเรขาคณิตอันเป็นระเบียบของความคิดแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพื้นที่ และการคำนึงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น ผลงานการออกแบบงานสถาปัตยกรรม San Francisco Museum of Modern Art ในสหรัฐอเมริกาของบ็อตตา แสดงออกถึงความกลมกลืนต่อสภาพแวดล้อม และความสมดุลระหว่างสิ่งก่อสร้างของมนุษย์กับธรรมชาติ ด้วยการนำรูปทรงเรียบง่ายมาผสมผสานกับการเรียงอิฐที่ให้อิทธิพล ลวดลาย เล่นสายที่ประณีต และมีอิทธิพลต่องานสถาปนิกที่นิยมขึ้นในชั่วเขาในช่วง ยุค 70 และ 80

ผลงานออกแบบ โบสถ์ San Giovanni Battista in Canton Ticino's Valley ,1996 และ San Francisco Museum of Modern Art,1995

ที่มา : www.jesus.ch/www/Index.php/D/article/153/6105/
: www.sfmoma.org/eschool/lessons/lesson_04.html

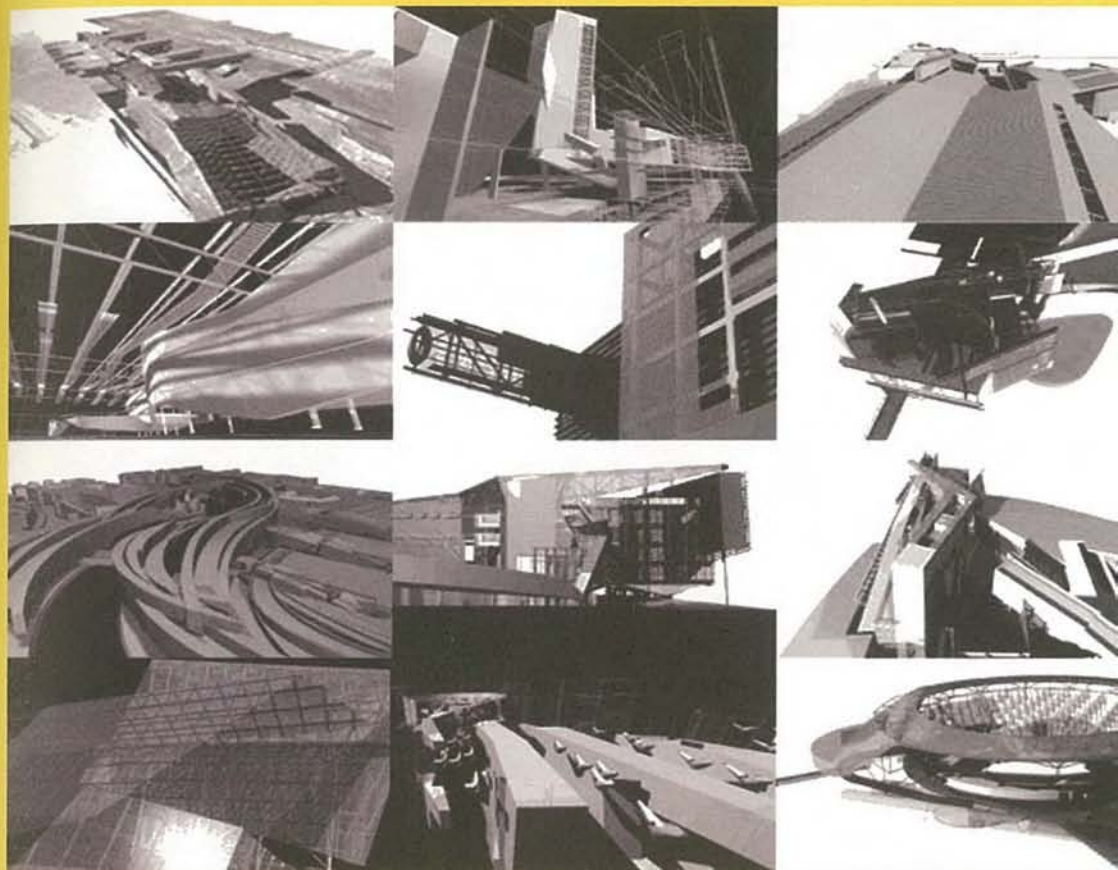
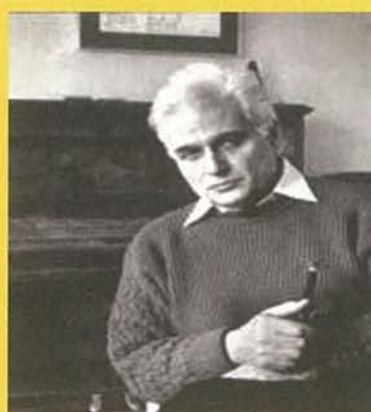
ดีคอนสตรัคชัน (DECONSTRUCTION)

ฌาค เดอริดา (JACQUES DERRIDA)

ฌาค เดอริดา (Jacques Derrida) กวีชาวฝรั่งเศสที่ค้นพบคำ "Deconstruction" ในราวปี 1960 ต่อมาแพร่หลาย ในสาขาต่างๆ เช่น ด้านภาษาศาสตร์ สังคม ศาสนา วรรณกรรม และสถาปัตยกรรม โดย เดอริดา ได้นำคำนี้ มาจากคำบรรยายในหนังสือของ Martin Heidegger ภายใต้ชื่อ "Basic Problems of Phenomenology" ที่กล่าวว่าปรากฏการณ์วิทยาจากวิธีการศึกษาปรัชญาที่มีด้วยกัน 3 ชั้น คือ การลด การสร้าง และการทำลาย (Reduction Construction and destruction) ซึ่งในกระบวนการสร้างเกี่ยวข้องกับกาทำลายด้วยวิธีการรื้อ โครงสร้าง

ขณะที่อิตาลี เกิดงานสไตล์เมมฟิส ส่วนทางฝั่งอเมริกาความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ขณะเดียวกัน เกิดแนวทางการออกแบบใหม่ที่เรียกว่า ดีคอนสตรัคชัน อันมีรากฐานแนวความคิดมาจาก Constructivist ที่ถอดรื้อกฎความคิดเดิม เช่น การหมุนย้าย และ ซ้อนทับ มาเป็นการเบี่ยงแกน โครงสร้างทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง ด้วยองค์ประกอบสถาปัตยกรรม เช่น จุด เส้น ระนาบ หรือ ปริมาตรก็ตาม เพื่อสร้างมิติที่ซับซ้อนหลากหลายภายในสเปซ มากกว่าที่จะคำนึงถึงด้านประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นแนวคิดของ "Function Follow Form" ที่ตรงกันข้ามกับปรัชญาการออกแบบของยุคสมัยใหม่ ว่าได้สามารถเชื่อมโยง ไปยังแนวคิดของทฤษฎีไร้ระเบียบ (Chaos Theory) ด้วยการรื้อโปรแกรมอันเป็นระเบียบเรียบร้อยนำมาแยก และจัดวางเรียงใหม่ที่ที่กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างงานสถาปัตยกรรมภายนอก และภายใน

แนวความคิดดีคอนสตรัคชันให้ความสำคัญต่อความเป็นสิ่งตรงข้าม หรือโครงสร้างแบบคู่ของความหมาย และคุณค่าต่างๆ ที่เป็นตรรกะสำคัญในอภิปรัชญาตะวันตก เช่น ความแตกต่างระหว่างรูปทรง และเนื้อหาธรรมชาติ และวัฒนธรรม จิตและกาย ทฤษฎีและการปฏิบัติ ผู้ชาย และผู้หญิง แนวคิดรวบยอด และการอุปมาอุปไมย นักคิดของกลุ่ม ดีคอนสตรัคชันกล่าวว่า คำเหล่านี้จะฝังลึกเป็นโครงสร้างของการให้ลำดับความสำคัญของเรื่องต่างๆ คำใดคำหนึ่งแต่ละคู่จะมีความสำคัญหรือมีคุณค่าที่ต่ำกว่าอีกคำหนึ่ง เช่น มืด - สว่าง สวย - น่าเกลียด ดำ - ขาว เป็นต้น ระบบความคิดนี้ปิดกั้นมากเกินไปและจะอย่างไรจึงจะรื้อระบบนี้ได้ จะอย่างไรให้คุณค่าลำดับรองของคู่ความคิดมีความเสมอภาค (หรืออาจจะเหนือกว่า) ซึ่งพวกเขาเห็นว่าจะต้องรื้อทั้งระบบ เช่น "ความมืดจะถูกถือค่าว่ามีค่าเป็นบวกหรือเทียบเท่ากับคุณค่าของความสว่างเพราะหากเป็นเช่นนั้น ระบบทางความคิดที่จะค้นหาทางเลือกอื่นๆ หรือการค้นหาความจริงทางปรัชญา จะเปิดกว้างมากขึ้นกว่าระบบความคิดที่ยึดมั่นกันอยู่จนเป็นจารีตของนักคิดในระบบตะวันตก การเคลื่อนไหวของกลุ่มดีคอนสตรัคชัน จึงเป็นเหมือนสัญลักษณ์อีกรูปแบบหนึ่งของ นักคิดประเภทแหวกตำรา ที่มักเกิดแทรกขึ้นอยู่ตลอดเวลา

แนวความคิดนี้กระตุ้นความคิดของสถาปนิกกลุ่มหนึ่งที่ต้องการจะแสวงหาแนวทางใหม่ๆ ของรูปแบบสถาปัตยกรรม เช่น ปีเตอร์ ไอซ์แมน (Peter Eisenman) จึงเริ่มวิเคราะห์ และตรวจสอบระบบคุณค่า ที่ใช้อยู่ในสถาปัตยกรรม เขาพบความเป็นตรงกันข้ามระหว่างโครงสร้าง และการตกแต่งความเป็นนามธรรม และรูปธรรม รูป และพื้นหลัง รูปทรง และหน้าที่ใช้งาน รวมทั้งคุณลักษณะคู่ต่างๆ อีกมากมาย แนวทางของเขา คือ การแสวงหา ความอยู่ระหว่าง กลาง* ของคุณลักษณะคู่ตรงข้ามเหล่านั้น ความอยู่ระหว่างกลางหมายถึงการที่คุณลักษณะที่เคยมีค่าทางบวก และอันที่เคยมีค่าทางลบกลับมีโอกาสเท่าๆ กัน เป็นทางเลือกสองทางที่เท่ากัน ดังนั้น ความสวย* และ ความ น่าเกลียด* จึงมีโอกาสเท่าๆ กันที่จะปรากฏขึ้นในงานสถาปัตยกรรมขึ้นได้เหมือนกัน และสำหรับสถาปนิกกลุ่มดีคอน แล้วนั่นคือโอกาสใหม่ของสถาปัตยกรรมที่จะแสดงความหมายออกมาอย่างถูกต้อง

เทคนิควิธีที่ ปีเตอร์ ไอซ์แมน และสถาปนิกกลุ่ม ดีคอนสตรัคชัน ใช้ในการออกแบบ คือ หลักการที่เรียกว่า การเปลี่ยนที่(displace) หมายถึงการที่เขาแยกส่วนประกอบของสถาปัตยกรรม ที่เคยมีจารีตแบบแผนแน่นอนออกมา แล้วย้ายที่ โดยการบิด หมุน ซ้อนทับ ตัดปะะ ผสมผสาน ย้ายแกนทั้งแนวนอนและแนวตั้ง รวมทั้งวิธีการอื่นๆ อีก มากมาย ทำให้ได้รูปทรงภายนอกที่แปลก ซับซ้อนกว่าเดิมโดยไม่คำนึงถึงบริบท คงที่ของที่ตั้งและสนองการโยกย้าย เปลี่ยนแปลงเสมอๆ แม้แต่คุณค่าสถาปัตยกรรมแต่เดิมเพื่อการอยู่อาศัย หรือการใช้สอยภายในนั้นก็จะเป็นคุณค่ารอง ลงมา สถาปัตยกรรมน่าจะเป็นเรื่องการตอบสนองทางปัญญา ทั้งนี้เพื่อให้ค้นพบสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นอยู่ และเพื่อเปิดโอกาส ให้คุณลักษณะด้านลบที่เคยถูกกดดันซ่อนไว้ได้เผยตัวออกมา อันเป็นประสบการณ์ใหม่ของสุนทรียภาพ

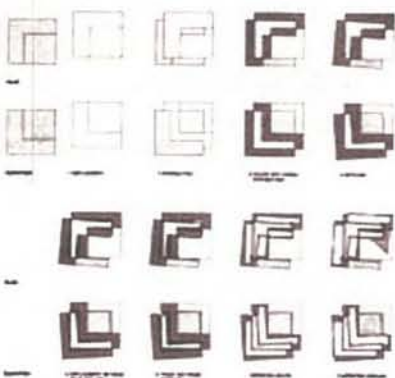
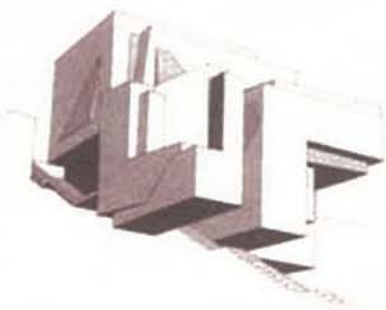
ผลกระทบของแนวคิดนี้มีความรุนแรงต่อรูปทรงอาคารที่ปิดเบียดดูประหลาด บางครั้งถึงกับน่าเกลียด แต่ก็สร้างความตื่นเต้น ส่วนคำถามที่ว่าสถาปัตยกรรมแบบดีคอนสตรัคชันนี้มีคุณค่าเชิงศิลปะหรือไม่ หรือเป็นเพียงแค่แนวทางหนึ่งของการรับรู้งานสถาปัตยกรรม ที่แตกแยกออกจากแนวความคิดเดิมที่ยึดถือกันมาเกี่ยวกับรูปทรงระบบ คุณค่า และ สุนทรียภาพ ซึ่งคำถามเหล่านี้ยังต้องใช้เวลาค้นหาคำตอบกันต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
ดีคอนสตรัคชัน (DECONSTRUCTION)

ปีเตอร์ ไอซ์แมน (PETER EISENMAN)

เกิดที่ New Jersey ในปี 1932 ศึกษาด้านสถาปัตยกรรมที่ Cornell, Columbia และ Cambridge University ในระดับปริญญาเอก ที่อังกฤษ โดยกล่าวว่าสถาปัตยกรรมแบบ ดีคอนสตรัคชัน เป็นการสนองความเจือจางทางความคิดสร้างสรรค์ของสถาปนิก มากกว่าเน้นความต้องการประโยชน์ใช้สอย เขาเป็นหัวหน้ากลุ่มนิวยอร์กไฟฟ์ (New York Five) ที่ประกอบไปด้วย John Hejduk, Michael Graves, Charles Gwathmey, Richard Meier และตัวเขาเอง ทฤษฎีการออกแบบของ ไอซ์แมน เน้นรูปทรงอิสระที่บิดไปมา ก่อให้เกิดช่องว่างที่ซ้อนทับก่อให้เกิด Negative space มากมาย เขาได้เขียนหนังสือสถาปัตยกรรมไว้หลายเล่ม

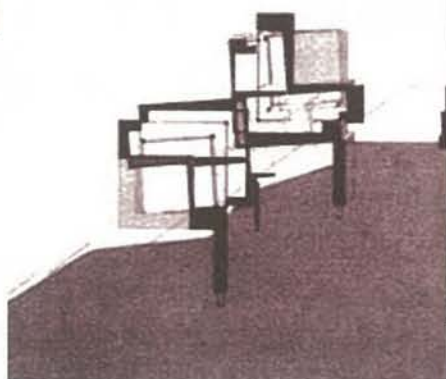

ทฤษฎีการบิดในงานออกแบบของ

Peter Eisenman

ที่มา : www.lazier.com , www.uni-kassel.de

และ www.architetturaamica.it

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20
(INTERIOR STYLE BEFORE 2000)
ดีคอนสตรัคชัน (DECONSTRUCTION)

เบอร์นาร์ต ธิสซีมิ (BERNARD TSHUMI)

งานของ ธิสซีมิ มาจากความคิดขัดแย้งที่ว่าสถาปัตยกรรมเดิมๆ มีรูปแบบที่ตายตัวเกินไป บางส่วนแฝงไว้
การใช้สอยเพื่อความเป็นอิสระต่อความคิด ควรพิจารณาการรื้อโปรแกรมเสียใหม่ เป็นลักษณะของการแยก
ของพื้นที่ว่างออกเป็นโซน แล้วนำมาจัดวางเรียงใหม่ (Juxtaposition) ในแบบลักษณะของการประสานลักษณะ
ขององค์ประกอบภายในแต่ละฟังก์ชัน ก่อให้เกิดรูปทรง และพื้นที่ว่างใหม่ๆ

รูปแบบงานสถาปัตยกรรมและงานออกแบบภายในด้วยเส้นสายที่เอียงไปมา ประติติปะต่อกัน
ของงาน Deconstruction

ผลงานออกแบบงานสถาปัตยกรรม
Deconstruction ของ Bernard Tshumi

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000)

ยุคใหม่ของออกแบบภายในที่ต่อจากโมเดิร์นสไตล์ ที่ปีตกกลางในปี 1950 เป็นการต่อต้านงานรูปแบบสากล (International Style) โดยปฏิเสธความเรียบง่ายแบบในงานดีไซน์โมเดิร์น แต่ยังคงอาศัยภาพโครงสร้างและนำมาประดับตกแต่งให้โดดเด่นโดยมีการใช้สีเส้นเส้นสายที่หลากหลาย มีลวดลายแบบคลาสสิกของรูปทรงสามมิติในอดีตมาประยุกต์ใช้ในงานสถาปัตยกรรมที่เรียกตัวเองว่า Post Modern ราวต้นปี 1970 ซึ่งสำหรับเมืองไทยก็ได้รับอิทธิพลดังกล่าว เช่น ห้างสรรพสินค้า SOGO ส่วนงานออกแบบตกแต่งภายในแบบประเพณีนิยม ยังใช้รูปแบบที่คลาสสิกที่มีอิทธิพลอย่างต่อเนื่องผสมผสานกับงานโมเดิร์นกลายเป็น Modern Classic หรือที่บางคนเรียก Contemporary style

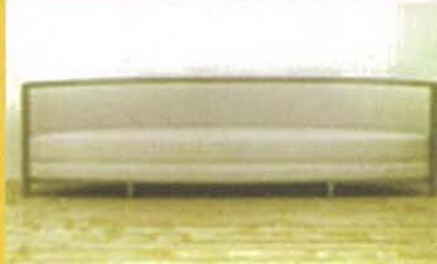
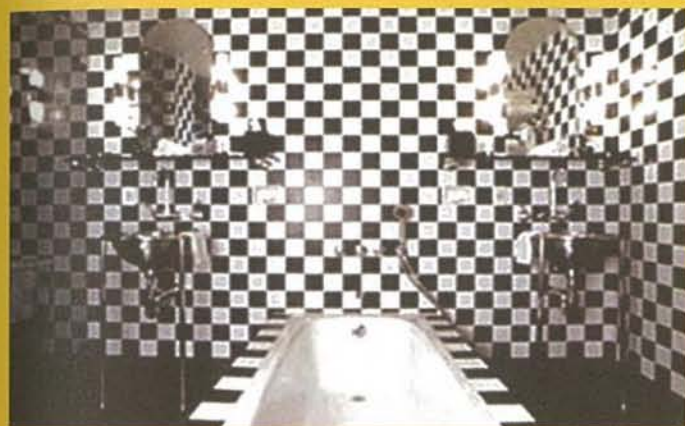
อันดรี พูทแมน (ANDRE PUTMAN)

นักออกแบบหญิงชาวปารีสเซียน ที่มีแนวคิดก้าวหน้าในงานออกแบบตกแต่งภายใน สไตล์โมเดิร์นคลาสสิกที่ก้าวออกมาเป็นแถวหน้าของวงการ ย้อนให้นึกถึงบทบาทของ เอลซี เดอ วูลฟ์ เมื่อครั้งเริ่มบุกเบิก Andree Putman เกิดที่ กรุงปารีส ในปี 1925 เธอมีประสบการณ์ที่หลากหลาย เริ่มต้นทำงาน กับนิตยสารด้านการออกแบบ ชื่อ 'l'oeil' (eye) ในปี 1960 ต่อจากนั้นได้มีโอกาสเขียนคอลัมน์ด้านการตกแต่งลงในนิตยสาร 'les cahiers de elle' และ เป็นที่ปรึกษาด้านการตลาด ให้กับวงการแฟชั่น เธออาจจะมีชื่อที่คุ้นหู ในฐานะของนักออกแบบตกแต่งมากกว่า เนื่องจากผลงานออกแบบภายใน เฟอรันิเจอร์ และของตกแต่งบ้านเป็นที่ชื่นชอบ และยอมรับของวงการเป็นอย่างสูง โดยมีสำนักงานออกแบบที่ตั้งขึ้นในกรุงปารีส ปี 1978 เธอได้ออกแบบผลงานชิ้นดัง เช่น ห้องเสื้อของ Yves St. Laurent, Karl Lagerfeld, Thierry Mugler, Azzedine Alaïa, Cartier, Et เป็นต้น เธอได้ชื่อว่าเป็นผู้บุกเบิกงานตกแต่งภายใน สไตล์ 'boutique hotel' ที่เริ่มในราวปี 1984 ต่อมา ในปี 1997 ได้ตั้งบริษัทออกแบบผลิตภัณฑ์ ภายใต้ชื่อสินค้าของเธอเอง เช่น furniture, and home accessories as flatware, silver, crystal, tableware, textiles, carpets and rugs, towels, sheets ...fragrances พูทแมนได้รับรางวัล ในผลงานออกแบบมากมาย ล่าสุดคือ รางวัล IIDA Star Award ใน ค.ศ.2001 และ Modernism Design Award for Lifetime Achievement จาก Brooklyn Museum of Art นอกจากนี้เธอยังได้ออกแบบตกแต่งภายใน เครื่องบินโดยสาร Le Concorde ของ Air France

โมเดิร์นคลาสสิก (MODERN CLASSIC)

เว็บไซต์ : [www. andreeputman. Com](http://www.andreeputman.com)

คอนเทมโพรารี (CONTEMPORARY)

คอนเทมโพรารีหรือที่หลายคนรู้จักในชื่อว่า งานออกแบบร่วมสมัย"มีที่มาที่ไปเริ่มตั้งแต่ในอดีตหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนจบทศวรรษที่ 1950 เป็นยุคเสื่อมของวงการออกแบบในอังกฤษ ในปี 1951 อังกฤษได้การรณรงค์จัดงาน Festival of Britain โดยแสดงออกให้เห็นถึงการเฉลิมฉลอง เกี่ยวกับความรักชาติ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงในอนาคตความยิ่งใหญ่ของ Great Britain ในโอกาสฉลองครบรอบ 100 ปี ของนิทรรศการ Great Exhibition ในปี 1851 (Cristal Palace Exhibition) สไตลร่วมสมัยถูกริเริ่มโดย CoID (Council of Industrial Design) ผ่านทางนิตยสาร เพื่อการอุตสาหกรรม และผู้บริโภค ชื่อ Design เดือนกรกฎาคม ปี 1949 the Council ได้เชื้อเชิญให้ผู้ผลิตส่งผลงานออกแบบในงาน Exhibits for the Festival เพื่อสร้างสีสันมีชีวิตชีวาและเป็นปัจจุบัน" ซึ่งต้องไม่ควรแยกงานออกแบบ จากรากฐานคุณภาพที่ดีเท่ากับที่เคยเป็นมาในอดีต เช่น แก้ว Windsor และงานที่ทำด้วยฝีมืออันประณีต ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า the Contemporary สไตลนั้นเป็นการผสมผสานความทันสมัย ในการออกแบบของชาวอเมริกันและแบบสวีเดน กับธรรมเนียมของชาวอังกฤษ

ธรรมชาติในการตกแต่งที่แปลกตาน่าสนใจของสไตล Contemporary ประสบความสำเร็จได้ก็เพราะการวางแผนรณรงค์ ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์โดย CoID หลังงาน Festival โดยมีโทรทัศน์ นิตยสารสำหรับสุภาพสตรี และการจัดนิทรรศการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลด้านกาออกแบบตกแต่ง เข้าถึงถึงสาธารณชนได้อย่างทั่วถึงในปี 1955 ซึ่งเป็นการจัดนิทรรศการครั้งที่ 6 The Council ได้ตกแต่งแฟลตที่ออกแบบโดย Robert และ Margery Westmore ในสไตลของ Contemporary ที่ซึ่งเฟอร์นิเจอร์สามารถหาซื้อได้จากร้านค้าปลีกทั่วไป หลังจากสงครามเป็นต้นมา บ้านเรือนถูกจัดให้มีพื้นที่ขนาดเล็กกว่าแต่ก่อน ดังนั้น สไตลนี้จึงเป็นที่นิยม และเหมาะสมแทนที่เฟอร์นิเจอร์ในปี 1930 อันแข็งกระด้าง เทอะทะ และหนัก ลักษณะการจัดวางแปลนในแบบเปิดโล่งทั้งในแฟลต และภายในบ้านด้วยการแบ่งสัดส่วนพื้นที่การใช้งานของห้องนั่งเล่น และรับประทานอาหารสร้างความมั่นใจให้กับผู้อยู่อาศัยได้อย่างมาก

คุณสมบัติพิเศษหลาย ๆ อย่างของความเป็น Contemporary Style ได้รับอิทธิพลมาจาก งานออกแบบของสถาปนิกในยุคสมัยใหม่ เช่น การนำไม้ที่ปลูกในร่มมาประดับตกแต่ง ก่ออิฐเปลือย และหินธรรมชาติที่มีลวดลายแสงสว่าง ความโปร่งโล่ง และเน้นประโยชน์ใช้สอย งานสไตล Contemporary ได้รับความนิยมแพร่หลายบริเวณชานเมืองรอบๆกรุงลอนดอน และเมืองใหม่ที่เกิดขึ้นหลายแห่งที่ต้องการหลบหนีความแออัด และมลภาวะของชุมชนเมืองหลวงเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า สีสันและลวดลายสไตล มีทั้งจากวอลเปเปอร์ และผ้าพิมพ์ลายเครื่องเรือนในแบบต่างๆ เข้าด้วยกัน ความนิยมแพร่หลายของ Contemporary เริ่มจางลงเมื่อความต้องการของตลาดในปริมาณมาก (Mass-Market) เช่น เครื่องเรือนไฟเบอร์กลาสและพลาสติก เริ่มผลิตแพร่หลายอย่างมาก ในท้องตลาด แต่อย่างไรก็ตาม Contemporary กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งในช่วงก่อนสิ้นทศวรรษที่ 90 เป็นการผสมผสานรูปแบบและสไตลการตกแต่งต่างๆเข้าด้วยกันและเป็นที่มาของสไตล (Mix & Match) ที่กลายเป็นแฟชั่นในยุคปัจจุบัน

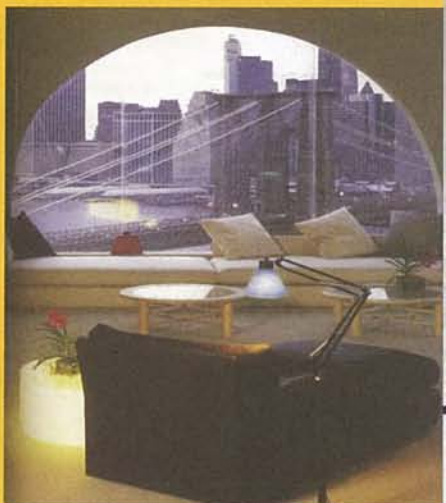
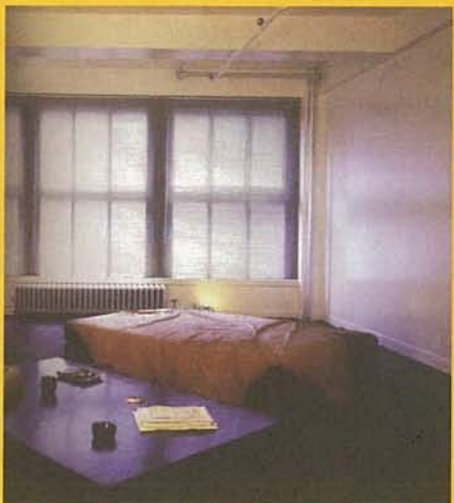
รูปแบบและแนวทางการตกแต่งแนวผสมผสาน
ของ คอนเทมโพรารีสไตล์

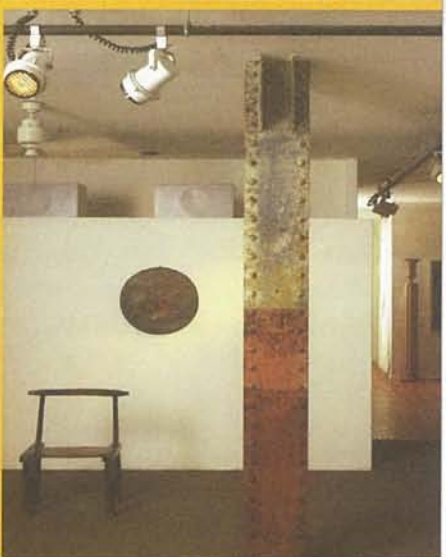
ลอฟท์ (LOFT)

ลอฟท์ เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการนำสถาปัตยกรรมกลับมาใช้ใหม่ ในรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากในอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนรุ่นใหม่หรือพวกกลุ่มยัปปี้ (Yuppie) ทั้งหลายที่สรรหาสนิยมและรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิต และที่อยู่อาศัยแบบใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา สิ่งที่เขาขาดไม่ได้ คือ โทรศัพท์มือถือ เนคไท และบัตรเครดิต ที่ติดตัวเป็นประจำ ลอฟท์กลายเป็นสัญลักษณ์ของที่อยู่อาศัยแบบใหม่ ที่มีความน่าสนใจในด้านของพื้นที่ภายในที่โล่งกว้าง ผนังก่ออิฐโชว์แนว และพื้นไม้ รวมไปถึงอุปกรณ์งานระบบต่างๆ แบบโบราณของอาคารสมัยก่อน ในช่วงศตวรรษที่ 19 ที่กลายเป็นความงามที่ไม่ควรปกปิดแต่ประการใด เป็นของตกแต่งไปในตัวที่มีเอกลักษณ์แตกต่างไม่ว่าจะเป็น ท่อประปา ท่อสายไฟ อุปกรณ์ดับเพลิง พัดลมระบายอากาศขนาดใหญ่ เตาผิงไฟ ฯลฯ ล้วนเป็นเสน่ห์ที่น่าหลงใหล สำหรับ ชาวลอฟท์ (Loft Dwellers) ทั้งหลาย

ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ริมน้ำแม่น้ำเทมส์ (Thames) ในกรุงลอนดอน หรือย่านเชลซี (Chelsea) ในนิวยอร์กก็ตาม อาคารเหล่านี้เคยเป็นทั้งโกดังเก็บสินค้า โรงงานเย็บผ้า โรงพิมพ์มาก่อนที่จะขยายเขตอุตสาหกรรมไปอยู่ ตามนิคมบริเวณนอกชานเมืองออกไป ขณะที่การขยายตัวของเมืองหลวง เริ่มเข้าไปครอบงำในพื้นที่ของอาคารดังกล่าว ทำให้กลุ่มนักก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ (Developer) เข้าไปกว้านซื้อจับจอง และพัฒนากลายเป็นย่านที่อยู่อาศัยรูปแบบใหม่ (Residential Lofts) ในอาคารเก่าในที่สุด ในกระบวนการพัฒนาอาคารเก่านี้ ในระยะเริ่มแรก ดูเหมือนจะขัดต่อแนวทางของนักพัฒนาที่อยู่อาศัยเป็นส่วนมาก เนื่องจากอาคารเก่าส่วนใหญ่ มักจะถูกทุบทิ้ง และสร้างขึ้นใหม่ในรูปแบบทันสมัยทดแทน ในบรรดาสถาปัตยกรรมยุคปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 นั้น ส่วนใหญ่มีโครงสร้างที่ทำจากเหล็กหล่อ (Cast-Iron) และหนึ่งในนั้นเป็นผลงานของสถาปนิก James Bogardus ที่ออกแบบอาคารโดยมีหลังคา Skylight เป็นแนวยาวที่เปิดรับแสงจากภายนอกส่องผ่านเข้ามายังภายในอาคาร ที่ต่อมากลายเป็นอาคารต้นแบบของศูนย์การค้าสมัยใหม่ที่ชาวอเมริกันภาคภูมิใจ และนิยมสร้างตามเมืองต่างๆ ที่เรียกว่า เดอะ แกลเลอรี (The Galerie) ซึ่งนับเป็นบทพิสูจน์ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการพัฒนาสถาปัตยกรรมเก่า ที่นำมารีไซเคิลใหม่ได้อย่างน่าสนใจ นอกจากนี้ยังมีอาคารเก่าในบริเวณย่านโซโห (Xoho) ในกรุงนิวยอร์กที่กลายเป็นแหล่งธุรกิจการค้าของบรรดา ศิลปิน และนักออกแบบ ที่มีชื่อเสียงมากมาย เข้าไปจับจองเปิดร้านกลายเป็นย่านที่ฮอต ที่สุด และกลายเป็น New Madison Avenue แห่งใหม่ เป็นถนนระดับเทพาที่ที่พิกอาศัยให้กลับมามีชีวิตชีวา อีกครั้ง รวมทั้งการแปลงโฉมเป็นสำนักงานและร้านค้า

อดีต รูปทรง โครงสร้าง สัญลักษณ์
วัสดุ และแนวทางการตกแต่งในสไตล์ ลอฟท์

สไตล์งานออกแบบภายในในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 (INTERIOR STYLE BEFORE 2000) ลอฟท์ (LOFT)

อดีตของลอฟท์นั้น เคยเป็นแหล่งที่พักอาศัยของเหล่าบรรดาศิลปินที่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ ทำงานอยู่ภายในอาคาร
ผิดกฎหมายมาก่อน ด้วยความเหมาะสมในด้านพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่กว้าง เหมาะสำหรับการรองรับงานประติมากรรม
และภาพเขียนชิ้นใหญ่ๆ ได้อย่างสบาย รวมไปถึงการรองรับผู้ชม ผู้เข้าชมงานศิลปะ เป็นจำนวนมากที่จัดขึ้น
ในบางครั้งคราว มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลิฟท์ และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อวิถีชีวิตของศิลปิน จึง
นำไปเปลือยใจที่ลอฟท์กลายเป็นห้องทำงานศิลปะชั้นเยี่ยม (Atelier) และผูกพันกับศิลปินตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
ที่ต่อมากลายเป็น กระแสความนิยมของคนรุ่นใหม่ ที่ได้กลิ่นอายของภาพความมีรสนิยมในงานศิลปะ เหล่า
ศิลปินที่มีชื่อเสียงในอดีต ที่ใช้ลอฟท์เป็นที่พักงานและพักพิงเช่น โมเนต์ (Monet) และแอนดี้ วอร์ฮอล (Andy
Warhol)

ลอฟท์ไม่มีรูปแบบตกแต่งที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายในของแต่ละอาคาร ที่แตกต่างกัน
ออกไป สภาพพื้นที่ภายใน จะมีเพียงพื้นที่โล่ง ช่องแสงหน้าต่างขนาดใหญ่ ท่อไฟฟ้า ประปาที่เดินลอยอยู่บน
ผนัง และเพดานอย่างละปะละปะ และนับเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งซึ่งท้าทายสถาปนิก และนักออกแบบที่ต้องบรรจง
พิจารณาสร้างสรรค์ผลงานอย่างละเอียดรอบคอบ ลักษณะการแบ่งพื้นที่ภายใน ลอฟท์ โดยทั่วไปสามารถแบ่ง
ออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ แบบเปิดโล่ง และแบบแบ่งส่วนที่กันได้ทั้งตามแนวนอน (Horizontal) และแนวตั้ง
(Vertical) ในกรณี ที่มีความสูงมาก ที่สามารถทำชั้นลอย (Mezzanine) และแบ่งฟังก์ชันเป็นส่วนของห้องนอน
และห้องทำงานชั้นล่าง ที่สามารถปรับเป็น โฮมออฟฟิศ (Home office) ที่สามารถประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในตัว

ลอฟท์ กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่อยู่อาศัยรูปแบบใหม่ ในวงการออกแบบที่มีผลพวงมาจากการนำอาคาร
เก่ากลับมาใช้ใหม่ เป็นการมองเห็นคุณค่าขององค์ประกอบต่างๆ ภายในอาคารอันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวส่ง
อิทธิพลต่อเนื่องมายังงานออกแบบภายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น ภัตตาคาร ผับ ห้องเสื้อผ้า หรือว่าแม้กระทั่ง
โรงแรมในแบบ บูติค โฮเต็ล (Boutique Hotel) ก็ตาม

ทิศทางทางการออกแบบภายใน ช่วงศตวรรษที่ 20

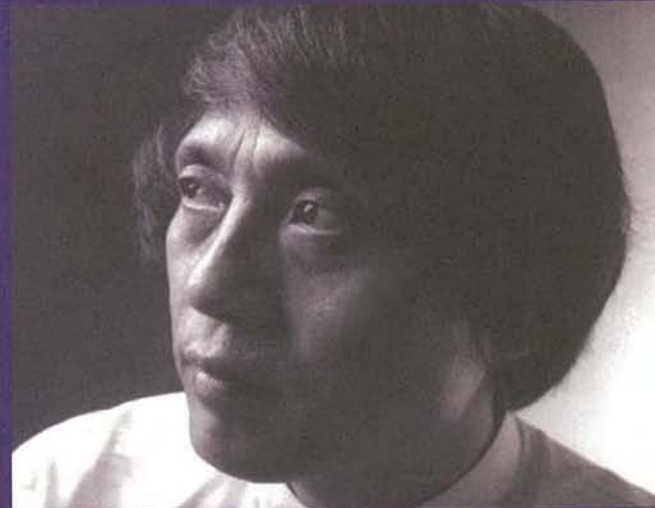
(INTERIOR DESIGN
DIRECTION 2000)

จากมินิมัลเข้าสู่ ยุคมิลเลนเนียม (FROM MINIMAL TO MILLENNIUM)

ในช่วงเริ่มต้นของทศวรรษที่ 90 งานออกแบบ แนวมินิมัลลิสม์ (Minimalist) กลับมาฮิตติดกระแสวงการออกแบบสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายในได้อย่างน่าสนใจอีกครั้ง หลังจากทีปรากฏชื่อครั้งแรกในทศวรรษที่ 20 และ ในงานประติมากรรมปี 60 ภายใต้กระแสบริโภคนิยมของสังคมที่กำลังเป้งบานอย่างสูงสุด ก่อนที่จะเกิดสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจฟองสบู่ครั้งใหญ่ในเอเชีย ปี 1997

ทาดาโอะ อันโดะ (TADAO ANDO)

งานสไตล์ Minimal กลับมาอีกครั้งในช่วงราวต้นทศวรรษที่ 90 ในรูปแบบของงานดีไซน์ ที่เน้นให้เห็นถึงสัจจะของความว่างเปล่าอย่างแท้จริงภายใต้ ปริมาตร รูปทรง และเส้นสายที่เรียบง่าย ผ่านความสะอาด สว่าง และสงบภายในพื้นที่ว่าง แทบไม่ต่างไปจากงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Art) ที่มีนัยยะทางศิลปะแฝงอยู่ ความเป็นมินิมัลในยุค 90 ได้รับอิทธิพลส่วนหนึ่งจากพุทธศาสนานิกาย Zen ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นที่ยอมรับแพร่หลายอย่างมากทางแถบยุโรป และอเมริกา จนกลายเป็นศาสนาประจำตัวของชาวตะวันตกของใครหลายคน ในบางครั้ง เรียกแนวทางการออกแบบนี้ว่า Zen style สถาปนิกผู้บุกเบิกและมีผลงานโดดเด่นคงหนีไม่พ้นชื่อที่คนในวงการรู้จักเป็นอย่างดี ทาดาโอะ อันโดะ (Tadao Ando) ผู้ที่เติบโตมาจากนักมวยและช่างไม้ฝึกฝนจนกลายเป็นสถาปนิกที่โด่งดังที่สุดคนหนึ่งของโลกในยุคปัจจุบัน ด้วยปรัชญาแนวความคิดแบบตะวันออก และการมองธรรมชาติศาสนา และสถาปัตยกรรมที่กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว

งานออกแบบสไตล์ Minimal ที่ผสมผสานปรัชญา Zen ตะวันออกของ Tadao Ando
ที่มา : www.designboom.com/eng/

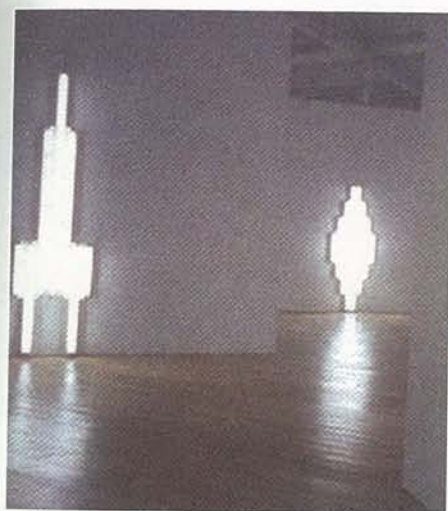
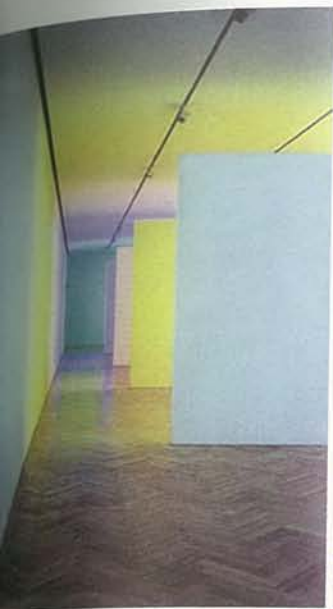
ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
จากมินิมอลเข้าสู่ยุคมิลเลนเนียม
(FROM MINIMAL TO MILLENNIUM)

แดน ฟลาวิน (DAN FLAVIN)

ขณะที่ Dan Flavin (1933 - 1996) ศิลปินในกลุ่ม MINIMALIST ผู้ซึ่งถูกขนานนามว่าเป็น Architect of Light ได้นำเสนอศิลปะแบบจัดวาง (INSTALLATION ART) ในงานสถาปัตยกรรมภายใน ได้อย่างน่าสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลงานการออกแบบแสงในโบสถ์หลังหนึ่ง ซึ่งเป็นงานชิ้นสุดท้ายในช่วงชีวิตที่เปลี่ยนบทบาทของหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ธรรมดาเป็นงานศิลปะที่จัดวางอยู่ตาม ผนัง เพดาน หลืบ และมุมต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับบริบทภายในอาคารนำเสียดายที่สภาพความเจ็บป่วยร่างกายรุมเร้าทำให้เขาเสียชีวิตอย่างกะทันหัน

Dan Flavin ได้เดินออกจากกรอบประเพณีนิยมแบบเดิมๆ โดยการนำเอาวัสดุราคาถูก ที่เป็นผลผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมนำมาจัดวางให้เกิดเป็นจังหวะ และเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และแง่มุมของสถาปัตยกรรมภายใน (Context) ได้อย่างน่าตื่นใจ ขณะที่แสงแห่งชีวิตของเขาได้มิดมิดลง แต่ผลงานศิลปะและการออกแบบแสงสว่าง ของ DAN FLAVIN ยังคงสว่างไสวเป็นกำลังใจให้กับศิลปิน และนักออกแบบรุ่นใหม่ ในการสร้างผลงานศิลปะแนว Minimalist อันยิ่งใหญ่ให้อยู่คู่กับงานสถาปัตยกรรมภายในต่อไป

แสงไฟจากหลอด Fluorescent ถูกบรรจุจัดวางเพื่อสร้างบรรยากาศของสภาพแวดล้อมภายในโบสถ์หลังหนึ่งจากผลงานออกแบบของ Dan Flavin

ผลงาน Installation Art ที่ติดตั้งอยู่ใน Tate Modern Gallery กรุงลอนดอน

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20

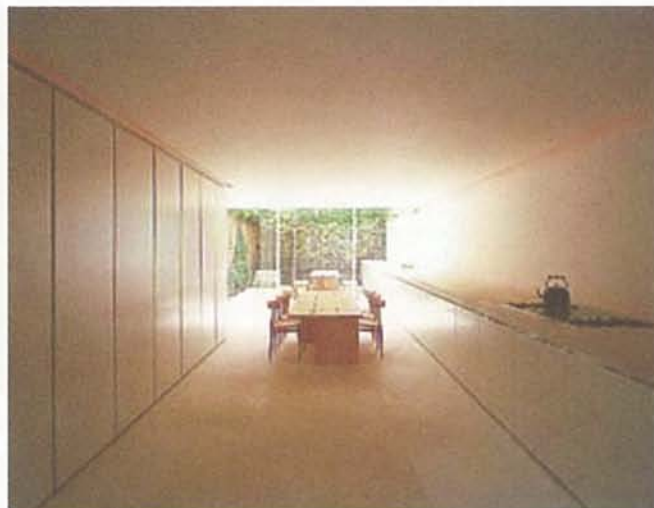
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)

จากมินิมัลเข้าสู่ยุคมิลเลนเนียม

(FROM MINIMAL TO MILLENNIUM)

จอห์น พอร์สัน (JOHN PAWSON)

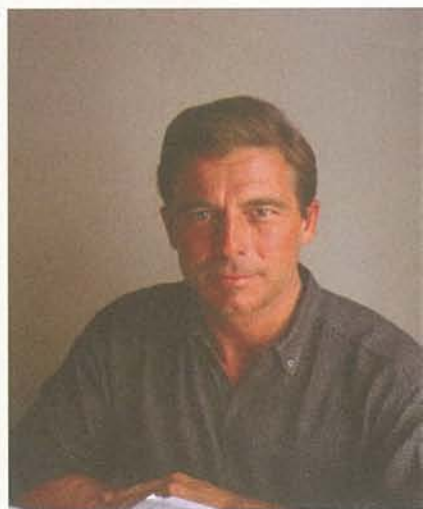
นอกจากนั้น ยังมีสถาปนิกอย่าง จอห์น พอร์สัน (John Pawson) และ อัลแบร์โต คัมโป บาเอซ่า (Alberto Campo Baeza) ที่มีหลักในการออกแบบด้วยประโยค 'More with Less' อันที่จริง มินิมัลนั้น มีปรากฏอยู่ในช่วงแรกราวต้นปี 1960 แต่จะมักจะแฝงอยู่ในรูปของงานศิลปะมากกว่างานออกแบบภายใน อาจกล่าวได้ว่าในงานสไตล มินิมัล นั้นจำเป็นต้องอาศัยความรู้สึกสมถะในการอยู่อาศัยค่อนข้างสูงซึ่งจะสวนทางกับงานลักษณะอื่นๆ ที่ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การสร้างประโยชน์ใช้สอยที่ตอบสนองได้อย่างเต็มที่ ในช่วงเศรษฐกิจกำลังก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างขึ้นในหลายๆ ประเทศ อยู่ในเอเชียขณะนั้น ความมั่งคั่งของสไตลงานออกแบบ มินิมัลที่กำลังได้รับความนิยมดูเหมือนจะเป็นการเตือนสติ ให้ระวังถึงกระแสวัฒนธรรมบริโภคนิยมที่กำลังโหมกระพือ ประชาชนส่วนใหญ่กำลังเฟลิดเฟลิน สนุกสนานกับการบริโภค และจับจ่ายใช้สอย ในช่วงเศรษฐกิจกำลังเบ่งบานหรืออาจจะเป็นการส่งสัญญาณที่มาพร้อมกับปรัชญาทางศาสนา ที่บ่งบอกถึงการปล่อยวาง ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ยุควิกฤติเศรษฐกิจ ในปี ค.ศ.1997 ปัจจุบันมินิมัลยังคงได้รับความนิยมอยู่ในแวดวงงานออกแบบภายใน อาจเนื่องด้วยความเรียบง่ายที่สะท้อนสภาพสังคมข้อมูลข่าวสารที่ค่อนข้างวุ่นวายไปกับเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่รอบตัวตลอดเวลา และถึงแม้ว่าหลายๆคน จะเริ่มหันไปสนใจในสไตล Maximalism ก็ตาม

จอห์น พาว์สัน กับผลงาน Minimal เรียบง่ายในแบบตะวันตก
ที่เริ่มคลี่คลายผสมผสานงานคลาสสิกของยุคโบราณ

อัลแบร์โต คัมโป บาเอซ่า (ALBERTO CAMPO BAEZA)

การแข่งขันในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ดูเหมือนจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน ในขณะที่ความสามารถในการรับข้อมูลข่าวสารของมนุษย์นั้นค่อนข้างมีขีดจำกัด การได้มีโอกาสสัมผัสและพิจารณาความว่างจากภายในจิตใจของที่อยู่อาศัยนั้น เป็นอีกความรู้สึกหนึ่งของแง่มุมในงานออกแบบ ที่สามารถสนองตอบการดำรงชีวิตประจำวันที่ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องด้วยอิทธิพลของปรัชญาในการออกแบบที่ลุ่มลึกเรียบง่าย และสงบนิ่งของตะวันออกผสมผสาน กับลัทธิความเชื่อตามแบบอย่างของ Zen ส่งผลให้งานออกแบบของสถาปนิก และนักออกแบบทั้งตะวันตก และตะวันออกมีเนื้อหา และรายละเอียดทางปรัชญาสอดแทรกชวนให้หลงใหลอยู่ในผลงานออกแบบตั้งแต่ ในปลายยุคศตวรรษที่ 20 ต่อเนื่องมาจนถึง ต้นทศวรรษใหม่ที่ดูเหมือนว่า จะยังคงเล่นกันอย่างไม่เสื่อมคลายนั้นอาจคงเป็นเพราะ ความสมถะเรียบง่าย ที่ตรงข้ามกับความวุ่นวายของสังคม จึงทำให้ผู้คนยังคงใฝ่หาความสงบภายในใจที่ส่วนหนึ่ง รับรู้ และสัมผัสได้จากบรรยากาศสภาพแวดล้อมรอบตัว และถึงแม้ว่ากระแสของความเป็นมินิมัลจะไม่ร้อนแรงเหมือนกับในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา แต่ยังคงเชื่อว่ามินิมัลยังคงอยู่ในหัวใจของคน (ผู้ชอบสมถะ) ต่อไปอีกยาวนาน ตราบใดที่วิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี ยังวิ่งต่อไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้งบวกกับสภาพเศรษฐกิจทุนนิยมที่ดูเหมือนจะเพิ่มความโกลาหล (Chaos) ขึ้นทุกวัน ปรัชญาในการออกแบบเพียงแต่น้อยก็ยังคงตอบสนองผู้คนในสังคมอยู่ตลอดไป ดังที่ อัลแบร์โต คัมโป บาเอซ่าได้เขียนเปรียบเปรยงานสถาปัตยกรรมไว้ในมุมมองของเขา อย่างน่าพิงว่า

Alberto Campo Baeza กับแนวความคิดของ

More with Less

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
จากนิมิตเข้าสู่ยุคมิลเลเนียม
(FROM MINIMAL TO MILLENNIUM)

IDEA

An Architecture that is born of an IDEA. Without a IDEA, Architecture would be pointless, only empty form. An IDEA which is capable of: serving (function), responding to a place (context), resolving itself geometrically (composition), materialising itself physically (construction). Architecture is always a built IDEA. The History of Architecture is the History of built IDEAS. Forms change, they crumble, but the IDEAS remain, they are eternal

อัลเบร์โต คัมโป บาเอยา (ALBERTO CAMPO BAEZA)

LIGHT

An Architecture is brought into existence by LIGHT. Without LIGHT Architecture is nothing. LIGHT is an essential material in the construction of Architecture. LIGHT is the which creates a relation, a tension between man and Architectural space.

SPACE

An Architecture is translated into an ESSENTIAL SPACE. SPACE is shape by FORM through the minimal, indispensable number of elements capable of translating the IDEA with precision. A SPACE is capable of touching people

More with Less

This Architecture, born of an IDEA, shaped by ESSENTIAL spaces and tensed by LIGHT, allows people to find in it the BEAUTY that only Architecture is capable of offering them. That BEAUTY which is always the final stop on this long journey towards Liberty, which is CREATION

ก่อนที่โลกจะก้าวเข้าสู่สังคมข้อมูลข่าวสารแบบไร้พรมแดนผ่านใยแก้วโลกโทรนิคส์ของยุคดิจิทัล ในปี 2000 อย่างเต็มตัว ช่วงระยะเวลาก่อนหน้านั้น เกิดกระแสการตื่นตัว เพื่อต้อนรับศตวรรษใหม่เป็นศตวรรษแห่งยุคมิลเลนเนียม (Millennium) ที่ผู้คนหันมานิยมรูปทรงออร์แกนิก (Organic) ผิวสัมผัสของวัสดุมีแนวโน้มแบบเมทัลลิก (Metallic) ทำให้เกิดกระแสการตื่นตัวด้านการออกแบบที่นับว่ามีบทบาทต่อแวดวงธุรกิจในทุกๆ สาขา ทั้งนี้เนื่องจากว่าคนส่วนใหญ่ หันมาให้ความสนใจในการบริโภคข้อมูลข่าวสาร (Information Technology) กันอย่างจริงจัง เกิดการถ่ายเทวัฒนธรรมจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง ส่งอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้คนในวงกว้าง พัฒนากลายเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ผสมผสานอารยธรรมตะวันตก และตะวันออกเข้าด้วยกัน การละลายขอบเขตพรมแดนวัฒนธรรมของแต่ละสาขาในงานออกแบบแทรกซึมเข้าสู่แวดวงต่างๆ เช่น ดนตรี กีฬา แฟชั่น ฯลฯ อุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ ดูเหมือนจะกลายเป็นสัญลักษณ์และปัจจัยที่ 5 ของยุคโลกาภิวัตน์แทนรถยนต์ในยุคศตวรรษที่ 20 ไปโดยปริยาย พลังอำนาจในการสื่อสาร และเชื่อมโยงข้อมูลความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่เคยเป็นดินแดนสนธยาแห่งอารยธรรม ที่ยังไม่เคยถูกเปิดเผยต่อสาธารณะจากแต่ละซีกโลก ถูกนำมาเปิดโลกทัศน์ต่อสาธารณะ ก่อเกิดทางเลือกมากมายที่ไม่อยู่ในวงจำกัด เกิดการพิถีพิถันในการเลือก บริโภคสินค้า (Consumerism) และแสวงหาความแตกต่างเฉพาะตนที่กลายมาเป็นรสนิยมปัจเจกบุคคล (Individualism) ของสังคมในปัจจุบัน

นอกจากนี้ความรื้อฟื้นของสังคมยุคมิลเลนเนียมยังก่อให้เกิดกระแสความรู้สึกไทยหาธรรมชาติ (Back to Nature) การย้อนเวลากลับคืนสู่อดีต (Retro) กระแสนิยมของแฟชั่น (Fashion) ที่แผ่อิทธิพลอยู่ในแวดวงสาขาต่างๆ อย่างมากมาย รวมไปถึงความหลงใหลในรสชาติและกลิ่นอายตะวันออก (Oriental) ที่แผ่ไ้วด้วยความประณีตละเอียดอ่อน ของงานฝีมือหัตถกรรมที่ยังคงเล่นให้อยู่ในวัฒนธรรมเอเชียอย่างไม่มีวันจืดจาง แนวทางหลากหลายเหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยรอบด้านที่ส่งอิทธิพลต่อทิศทาง ในงานออกแบบแขนงต่างๆ และนับเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่าน (Transition) ระหว่างงานสมัยใหม่ที่มีรากฐานสืบเนื่องมา ตั้งแต่สมัยปฏิวัติอุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตในด้านปริมาณด้วยเครื่องจักรของทศวรรษที่ 20 ไปสู่รูปแบบงานยุคดิจิทัลที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยี ICT (Information Communication & Technology) ในที่สุด โดยมีสังคมบริโภคนิยม (Consumerism) เป็นแรงผลักดันเปลี่ยนจากปรัชญาการออกแบบอย่างตรงไปตรงมา ในยุคโมเดิร์นภายใต้ปริมาตร และรูปทรงที่เหลี่ยมลูกบาศก์ที่เผยให้เห็นถึงสัจจะของวัสดุ มาสู่เส้นสายที่โค้งเว้าลื่นไหล ในรูปทรงแบบอิสระ (Organic Form) ของยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตามความเรียบง่ายในยุคโมเดิร์น ก็ยังคงสืบคลานเดินข้ามศตวรรษมาอย่างต่อเนื่องสะท้อนเงื่อนไขสภาพสังคมรอบด้านของบริบท ในสังคมที่ยุ่งเหยิง ซับซ้อน ขณะเดียวกันเกิดการบูรณาการและไหลรวมของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน เกิดเป็นโครงสร้างของไวอากรณี่ใหม่ ในงานดีไซน์ที่มีรูปแบบความเป็นสากลอย่างเด่นชัด เป็นที่ยอมรับทั่วทุกมุมโลก ทั้งนี้เป็นผลพวงจากกระแสโลกาภิวัตน์ ที่สามารถเชื่อมโยงแต่ละซีกโลกเป็นหนึ่งเดียวกัน จะมีหลงเหลือก็เพียงกลิ่นอายทางวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติที่มีนัยยะแฝงอยู่ในภาษางานออกแบบเฉพาะตน อาจกล่าวได้ว่าอิทธิพลที่มีผลต่อกระแสนิยมอันหลากหลายในงานออกแบบในปัจจุบัน และอนาคตต่างมีบทบาทที่เกิดจากปัจจัยอันแตกต่างอยู่หลายด้าน โดยมีผลพวงมาจากการพัฒนาสิ่งรูปแบบของงานดีไซน์มาอย่างต่อเนื่อง ในมิติแง่มุมต่างๆ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ซึ่งพอจะกำหนดสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

การตื่นตัวของ กระแสมิลเลนเนียม (MILLENNIUM MOVEMENT)

Millennium Dome ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการ
ก้าวเข้าสู่สหัสวรรษใหม่ในปี 2000 ที่กรุง ลอนดอน

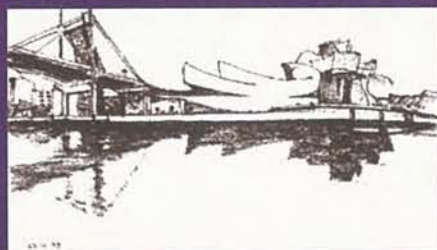
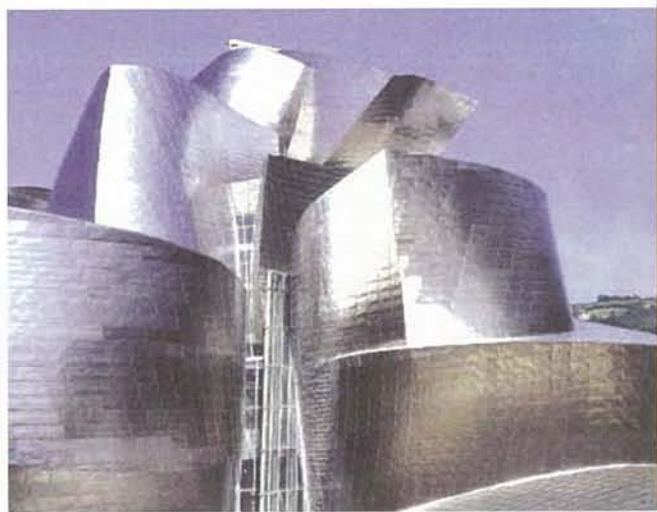
อิทธิพลจากงานของ แฟรงค์ โอ เกห์รี (FRANK O. GEHRY)

สถาปนิกผู้เป็นต้นแบบงาน Organic ที่ปลุกกระแสการดีไซน์ให้กลับมาคึกคักไปกับพลังอารมณ์ของเส้นสายในงานศิลปะอย่างเร้าใจผสมผสานกับเทคโนโลยีอันทันสมัย และกลายเป็นสัญลักษณ์งานออกแบบของยุคมิลเลนเนียม คงหนีไม่พ้นผลงานของ แฟรงค์ โอ เกห์รี

Frank O. Gehry เกิดเมื่อ 28 กุมภาพันธ์ ในปี ค.ศ.1929 นับเป็นสถาปนิก ผู้ที่จุดประกายให้กับวงการออกแบบแทบจะทุกสาขาให้กลับมารู้สึกคึกคัก ตื่นเต้นไปกับรูปทรง และเส้นสายที่ล่องลอยอยู่ในอากาศ ปรากฏเป็นงานสถาปัตยกรรมที่ให้พลัง และอารมณ์ของความเป็นงานประติมากรรมราวกับสถาปัตยกรรมในอดีตที่ผ่านมาได้อย่างน่าทึ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่รูปทรงของอาคาร หากปรัชญาในการออกแบบของเขากลายเป็นมิติทางความคิดที่ลุ่มลึกอย่างน่าสนใจ เปรียบได้ดั่งเส้นสายลวดลายพลิ้วไหวงานสถาปัตยกรรม Art Nouveau อันลือชื่อ ของ Antonio Gaudi ที่ได้ฝากไว้ในอดีตเมือง บาร์เซโลนา ประเทศสเปน

แฟรงค์ โอ เกห์รี (FRANK O. GEHRY)

ผลงานอันโดดเด่นที่สุดที่ทุกคนรู้จัก แฟรงค์ เกห์รี เป็นอย่างดีในฐานะผู้บุกเบิกงานแห่งสหัสวรรษใหม่ภายใต้ยุคมิลเลนเนียม คือ พิพิธภัณฑ์ Guggenheim ที่เมือง Bilbao ประเทศสเปน เช่นเดียวกัน โดยมีรูปทรงโครงสร้างอันสลับซับซ้อน ใช้คอมพิวเตอร์คำนวณด้านการออกแบบ ด้วยวัสดุไททาเนียมที่พบในรัสเซียนำมาใช้กระบวนการรีดเป็นแผ่นที่ได้ความบางเหลือเพียง 0.38 มิลลิเมตร ท่ออเมริกา และตัดเป็นแผ่นที่อัตราในขนาดของความกว้าง และ ยาว 0.25x0.40 เซนติเมตร นำมาเย็บติดเรียงกัน กลายเป็นงานประติมากรรมที่สะท้อนแสง และสภาพแวดล้อมโดย รอบริมฝั่งแม่น้ำที่ตั้งอยู่บนอ่าวบิสเคย์ ในยามพระอาทิตย์ขึ้นและตก ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของแสงและสีที่สะท้อนออกมาจากอาคาร ในแต่ละช่วงสภาวะอากาศ และสภาพแวดล้อมภายในพิพิธภัณฑ์สามารถตอบโจทย์ ฟังก์ชันของงานแสดงศิลปะได้เป็นอย่างดี โดยมี Atrium โค้งตรงโถงกลางสูงราว 65 ฟุต ที่สอดคล้องกลมกลืนไปกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรม นอกจากนั้นยังมีพื้นที่แสดงงานอีก 19 ห้องที่สามารถติดตั้งผลงานศิลปะในแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงาน Installation Conceptual และในแบบ Classic Art ที่ต้องการพื้นที่ติดตั้งแบบถาวร นับได้ว่าทำได้ใกล้เคียงกับจุดประสงค์ในการที่จะพิสูจน์ให้โลกได้รู้ว่า มันมีทางเลือกอื่นนอกเหนือจากที่เป็นเพียงสถาปัตยกรรมกล่องพิพิธภัณฑ์สีขาวเหมือนกับที่ครั้งหนึ่ง แฟรงค์ ลอยด์ ไรท์ ได้ออกแบบไว้ในกรุงนิวยอร์ก ก่อนหน้านั้น ผลงานของเกห์รี จะมีรูปแบบอยู่ในลักษณะของงานสไตล์คอนสตรัคชันนิซึม และมีสถาปนิก และนักออกแบบหลายท่าน ที่นำผลงานงานในรูปแบบ Organic อย่างเช่น ผลงานของ Philippe Starck หรือ Ron Arad รวมไปถึงผลงานออกแบบในสไตล์ อาร์ต นูโว (Art Nouveau) ในลักษณะของ Organic Environment ที่เน้นเส้นสายอ่อน ช้อยทั้งงานตกแต่งภายในและเครื่องเรือน

ผลงานออกแบบของแฟรงค์ เกห์รี ในลักษณะรูปทรงประติมากรรม เช่นพิพิธภัณฑ์
Guggenheim และอีกหลายแห่งในอเมริกา
ที่มา: www.farq.edu.uy , www.users.cloud9.net และ
<http://hudson.acad.umn.edu/>

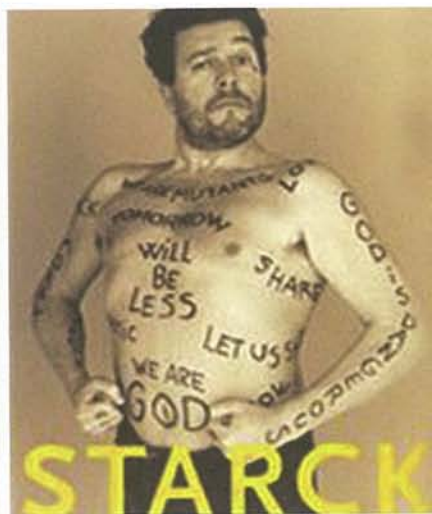
รูปทรงอิสระ=

(ORGANIC

FORM)

ฟิลิปป์ สตาร์ค (PHILIPPE STARCK)

เป็นทั้งนักออกแบบ สถาปนิก นักประดิษฐ์ และนักจิตวิทยาที่มีผลงานเป็นงานชวนให้หลงใหลไปกับจินตนาการอันแสนโรแมนติกของเขาได้อย่างจับใจ Philippe Starck นักออกแบบชาว Parisian ผู้ที่มีความฝัน และจินตนาการอันโดดเด่นผู้หนึ่งในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมา ด้วยบุคลิกลักษณะท่าทาง และอุปนิสัยใจคอเฉพาะตัวของ Starck ที่มีความกล้าบ้าบิ่นทางความคิดอันก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานที่โดนใจอยู่ตลอด เขากลายเป็นสัญลักษณ์ทางความคิด และอุดมคติของนักออกแบบรุ่นใหม่ๆ ในกระแสสังคมยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะงานออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมที่เรียกได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของ บูติก โฮเทล (Boutique Hotel) ในยุคบูติก ช่วงเวลาที่เขาได้เริ่มต้นทำการออกแบบปรับปรุงโรงแรม Paramount Hotel ซึ่งเป็นโรงแรมเก่าใจกลางกรุงนิวยอร์ก ในปี 1990 ครั้งนั้นเขาได้นำเสนอไอเดียใหม่ๆ ให้กับงานออกแบบตกแต่งภายในได้อย่างน่าทึ่งทีเดียวโดยการนำดอกกุหลาบสดสีแดงมาเสียบเรียงอยู่บนผนังหินแกรนิตแผ่นใหญ่บริเวณด้านหน้าของอาคาร สามารถตรึงสายตาของผู้ที่เดินผ่านไปมาได้อย่างน่าสนใจ ผู้คนในละแวกนั้นพากันหันมามองมองเล่นหัวอันเรียบง่ายในความหมายที่ซ่อนอยู่ในดอกกุหลาบ เชิญชวนให้เข้าไปลองสัมผัสบรรยากาศอันน่าหลงใหลอยู่ภายในไม่ว่าจะเป็นส่วนของ ลิบบี้ เล้าจน์ ที่เขาบรรจวงวงโคไฟแสงสลัวสีลูกกวาดที่กลมกลืนไปกับเก้าอี้ท้าวแขนบุกำมะหยี่ ที่แทนค่ากุหลาบหลากสี สำหรับผู้ที่เข้าไปใช้บริการ ในโรงแรมอันแสนโรแมนติกแห่งนี้ ขณะที่ผนังในส่วนของห้องน้ำ ถูกออกแบบด้วยการกรูกระຈຈาโดยรอบ สามารถสะท้อนให้เห็นได้ทุกซอกมุม รวมถึงบริเวณโถปัสสาวะชายได้อย่างเปิดเผย ไม่ต้องปิดบังแต่อย่างใด สร้างบรรยากาศ ที่น่าตื่นเต้นเร้าใจสำหรับใครบางคนในขณะที่ทำธุระได้เป็นอย่างดี สีของห้องพัก ถูกแทนค่าด้วยกลีบกุหลาบขาวสะอาดตาในส่วน of ผ้าม่านที่นอน ปลอกหมอน เฟอร์นิเจอร์ และผนัง โดยมีภาพเขียนของงานจิตรกรรมสีน้ำมันในอดีต แขนงเป็นแบบคาวบอยอยู่เหนือหัวเตียง ผลงานออกแบบภายใน ต่อมาที่สร้างความฮือฮาได้อีกเช่นกัน คือ St. Martin Lane ในกรุงลอนดอน ที่ได้พัฒนารูปทรง Organic Form ของ เฟอร์นิเจอร์อย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้เขายังออกแบบ Product ต่างๆ อีกมากมายไม่ว่าจะเป็น ที่คั่นนํ้ามะนาว แก้ว มีอจับประตู สุขภัณฑ์ ที่มีรูปทรงอิสระเฉพาะตัว

ผลงานออกแบบที่หลากหลายตั้งแต่สถาปัตยกรรม งานออกแบบภายใน เครื่องเรือน และของ
ตกแต่ง ฟิลิปป์ สตาร์ค
ที่มา : www.designboom.com/eng/

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20

(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)

การตื่นตัวของกระแสเคลื่อนไหวนิยม

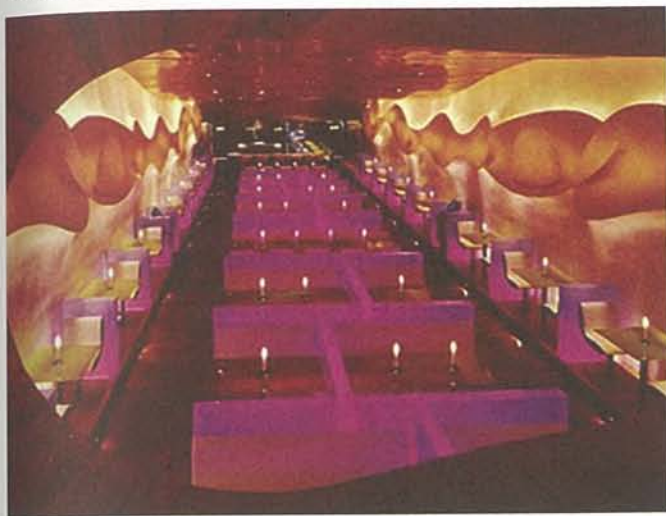
(MILLENNIUM MOVEMENT)

รูปทรงอิสระ (ORGANIC FORM)

ERGONOMICS ของ KARIM RASHID

กระแสความนิยมในรูปทรงอิสระกลับมา ได้รับความสนใจอย่างจริงจัง เมื่อนักออกแบบรุ่นใหม่หลายคน ได้นำเสนอ ผลงานของเขาต่อสาธารณะชนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงระยะเวลา 3-4 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในวงการออกแบบเครื่องเรือน ผลงานของ คาริม ราชิด (Karim Rashid) นับว่าเป็นหนึ่งในนักออกแบบรูปทรงอิสระที่ได้สร้างความตื่นเต้นให้แก่วงการด้วยการออกแบบงาน "Ergonomics" ที่พัฒนามาจาก Organic กับ Ergonomics ขณะที่ความเข้าใจในรูปทรง และสีสันมีเอกลักษณ์โดดเด่นในผลงานของเขา Karim Rashid นับเป็นหนึ่งในนักออกแบบผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ที่กำลังมาแรงมาก เป็นชาวแคนาดาเดียน ที่เกิดในกรุงไคโร และเติบโตที่อังกฤษ ก่อนที่จะกลับมาศึกษากับ Ettore Sottsass ผู้ริเริ่มงานสไตล์เมมฟิสที่อิตาลี และสานต่อแนวความคิดแนวทางในงานออกแบบมาอย่างไม่หยุดนิ่งโดยตั้งรกรากอยู่ในนิวยอร์ก จนได้รับการยอมรับว่าติด 1 ใน Top ดีไซน์เนอร์ในยุคปัจจุบัน ราชิด เป็นนักออกแบบหัวก้าวหน้า (Avant-garde) อีกผู้หนึ่งซึ่งตอกย้ำความเป็นศิลปินและนักออกแบบไปพร้อมๆกัน ด้วย ประโยคที่ท้าทายชาวโลกว่า "I want to change the world. It's a big world" และกลายเป็นคำพูดสุดฮิต ติดปาก (Talk of the town) ในวงการออกแบบผลงานของเขาตอกย้ำความเป็น Organic ด้วยภาษาในการออกแบบอย่างมีเอกลักษณ์ โดยเขากล่าวถึงสไตล์ในงานออกแบบของตัวเองว่าเป็น "มินิมัลลิสต์อันร้อนแรง" (แฝง ความเขึกขี้ ไม่มีกาลเวลา เน้นคุณค่าประโยชน์ ใช้สอยล้ำสมัยด้วยเทคโนโลยี และเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่) เขาแสวงหาแนวทางการออกแบบใหม่ๆ จนได้รับรางวัลมากมายถึง 36 รางวัล มีผลงานอยู่ในพิพิธภัณฑ์มากกว่า 40 ชิ้น และตีพิมพ์ผลงานมากกว่า 800 แบบ เขาได้รับการขนานนามว่า "กวีแห่งพลาสติก"

Morimoto* ภัตตาคารญี่ปุ่นแห่งแรกในเมือง Philadelphia
ที่ออกแบบโดย Karim Rashid ในปี 2001

อิสระทางความคิดที่ส่งอิทธิพลมายังผลงานออกแบบประเภทต่างๆ
ของ Karim Rashid
ที่มา : www.designboom.com

เส้นสายไหลลื่น (FLUIDITY)

มาร์ค นิวสัน (MARC NEWSON)

หนุ่มออสซี่ เกิดในปี ค.ศ.1963 ที่เป็นทั้งสถาปนิก และนักออกแบบในคนเดียวกัน รักและสนใจในงานประติมากรรม และเชี่ยวชาญด้าน Jewellery Design ที่ร่ำเรียนมามีปรัชญาแนวคิดที่เปรี๊ยะเปรย งานเครื่องเรือนเหมือนตั้งงานเครื่องประดับ มีผลงานออกแบบในลักษณะ Phenomenon เริ่มก่อตั้ง Studio ครั้งแรกที่ปารีส ในปี 1991 โดยรับออกแบบงานให้กับบริษัท และโรงงานผลิตชื่อดังของอิตาลี ต่อมาย้ายมาตั้งรกรากที่ลอนดอน ผลงานของ มาร์ค นิวสัน สร้างความฮือฮาอย่างมากต่อวงการออกแบบ เมื่อเขาได้เผยผลงานอันมีเอกลักษณ์ของเขาต่อวงการ และสร้างความตื่นตะลึง ได้ไม่น้อยเลยทีเดียว สำหรับเส้นสายที่ลื่นไหล ความเป็น Fluidity นั้นลื่นไหลต่อเนื่องจาก Organic ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดที่ส่งอิทธิพลต่อวงการต่างๆ เขาย้ายไปทำงานที่โตเกียว ในปี 1987 ที่ Teruo kurosaki's company ต่อมาในปี 1991 ย้ายมาทำงานออกแบบที่อิตาลีออกแบบให้กับ Italian manufacturers - for flos (for lighting), and for cappellini (furniture) จนกระทั่ง ปี 1997 ย้ายมาตั้งสำนักงานของตัวเองที่ลอนดอน โดยมีผลงานออกแบบมากมาย เช่น permanent museum collections including the Museum of Modern Art in New York ,London's Design Museum, Muse national d'Art moderne - Centre Georges Pompidou and the Vitra Design Museum

ผลงานออกแบบในแนวเส้นสายไหลลื่นในมวลของปริมาตรของเหลว
ผสมผสานเทคโนโลยีและวัสดุในการผลิตในปัจจุบัน
ที่มา : <http://www.marc-newson.com>

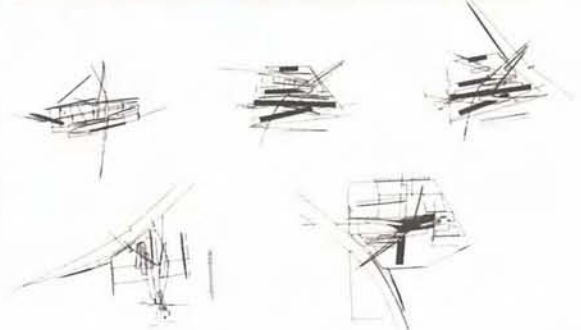
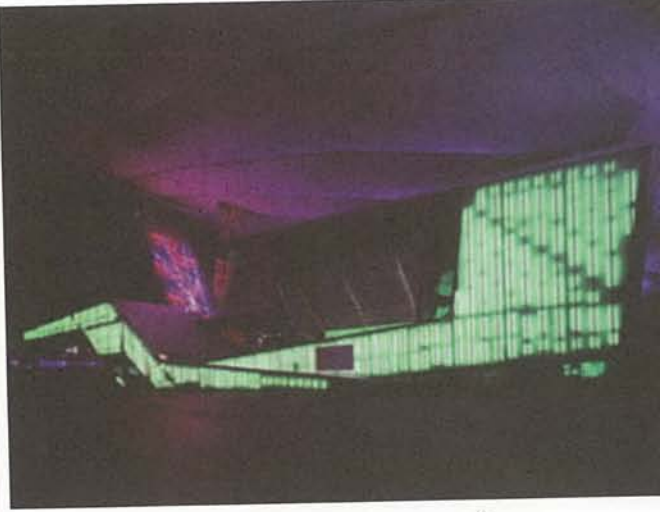
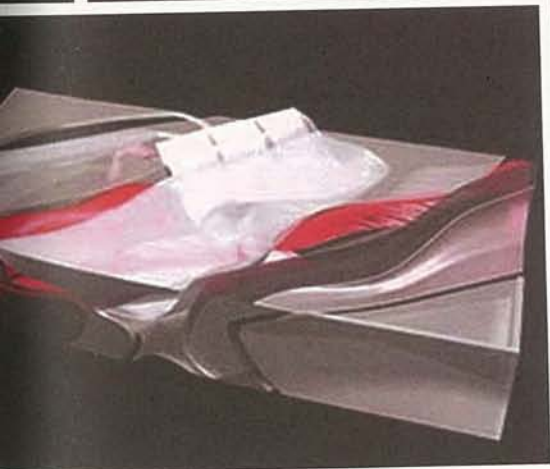
ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
การตื่นตัวของกระแส mileniumนิยม
(MILLENNIUM MOVEMENT)

งานออกแบบ พื้นผิว (SURFACE DESIGN)

ซาฮา ฮาดิด (ZAHA HADID)

สถาปนิกสาวชาวอิรัก เกิดที่กรุง Bagdad สตรีที่เปลี่ยนสถานะบทบาทของพื้น ผนัง และเพดานที่เคยตั้งอยู่ในแนว 90 องศา และแนวระนาบมาเป็นผนังที่เอียงไปเอียงมาในองศา และทิศทาง มุมเอียง มุมเฉียงต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า ซาฮา ฮาดิด ได้คิดค้นแนวทางออกแบบ เฉพาะตนอีกคนหนึ่งตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของงาน Deconstruction ที่กำลังได้รับความนิยมสูงสุด ราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ลักษณะที่แตกต่างของงานออกแบบทั้งสถาปัตยกรรม งานออกแบบภายใน และรวมไปถึง งานออกแบบเครื่องเรือนในช่วงท้ายๆ ของศตวรรษนั้นเน้นความเป็นระนาบที่มีเรื่องราว จากสภาพภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นพื้นผิวของชั้นดิน หินต่างๆ ครอบคลุมไปถึง Texture และ Surface ที่ใช้เทคนิควิธี การพลิกแพลงผิวระนาบภายในพื้นที่ว่าง ด้วยการเล่นระดับ (extrude & contour) องค์กรประกอบ เส้นสายในการจัดวาง

Zaha Hadid กับแนวความคิดแบบภูมิทัศน์ที่ยกเอาระนาบของพื้นผิวมาสร้างพื้นที่ และจังหวะในงานออกแบบ
ที่มา : www.epdlp.com

ไอเดีย ออกแบบ (DESIGN IDEA)

แนวคิดเรื่องไอเดียในการออกแบบด้วยวัสดุที่มีอยู่แล้วนั้น ผลมผลงานเทคโนโลยี มีมาตั้งแต่ในศตวรรษที่ 18 เริ่มตั้งแต่ผลงานของ Michael Thonet ที่นำไม้ตามธรรมชาติมาเหลา และดัดเป็นโครงสร้างของเก้าอี้ที่ให้ความยืดหยุ่น แข็งแรง มีน้ำหนักเบาโดยที่รอยต่อแต่ละจุดนั้น จะประสานโครงสร้างทั้งหมดไว้เมื่อมีการถ่วงน้ำหนักลงซึ่งต่อมาก็มีนักออกแบบ อีกหลายท่าน ที่เลือกนำวัสดุ และไอเดียที่แตกต่างมาประยุกต์ ใช้ในงานออกแบบเครื่องเรือน

Alvar Aalto (1898 Kouranne, 1976 Helsinki)

Achille Castiglioni (1918 Milano, 2002 Milano)

Michael Thonet (1796 Boppard am Rhein, 1871 Vienna)

Marcel Breuer (1902 Pecs, 1998 New York)

Achille Castiglioni (1918 Milano, 2002 Milano)
www.eredibrancusi.net/gallery_foto/russia_gal

Tjepkema studi

ที่มา : <http://www.absolutearts.com/artsnews/2004/03/17/31886.html>
และ <http://www.droogdesign.nl/index1.html>

DROOG DESIGN

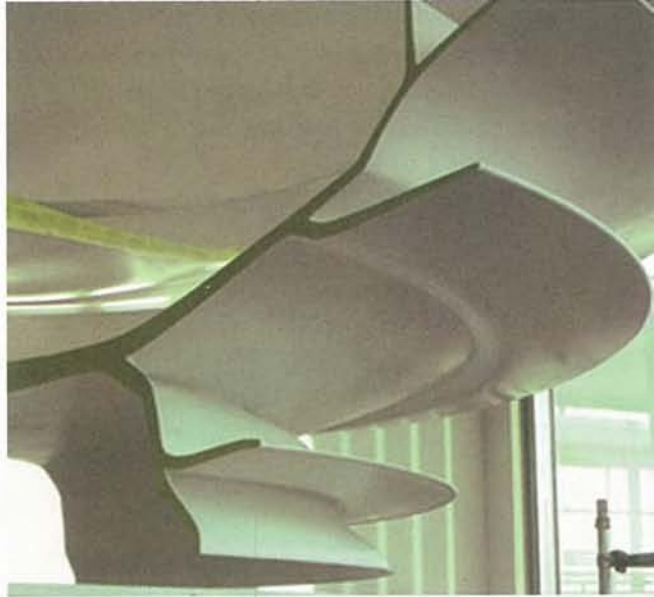

Gijs Bakker Co-founder of Droog Design
Renny Ramakers Co-founder of Droog Design
ที่มา : <http://www.droogdesign.nl>

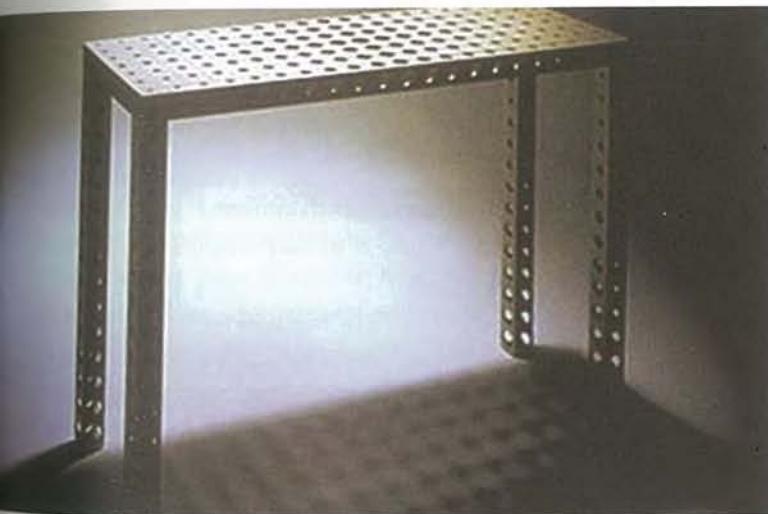
กลุ่มหัวก้าวหน้าแนว Avant-garde ของดีไซน์เนอร์ชาวดัตช์ (เนเธอร์แลนด์) ที่ปลุกกระแสการของงานออกแบบในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ด้วยการระดมความคิดร่วมกัน (Think Tank) เป็นบ่อเกิดของไอเดียใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ เสียดี ประชดประชันในงานดีไซน์ที่แปลกแตกต่างจากประเทศอื่นๆ ด้วยวิธีผสมผสานความต่างของวัสดุกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้งาน และเรียกตัวเองว่า Droog design (Dry Design) โดยเริ่มรวมตัวก่อตั้งอย่างหลวมๆ เมื่อปี 1993 ในกรุง Amsterdam อันประกอบไปด้วย นักออกแบบผลิตภัณฑ์อย่าง Gijs Bakker และผู้เชี่ยวชาญ ด้านประวัติศาสตร์งานออกแบบ Renny Ramakers และมีนักออกแบบอีกหลายคน ที่เข้าร่วมสร้างสรรค์ผลงาน ออกแบบ โดยนำเสนอผลงานต่อสาธารณะชนครั้งแรกในงานแสดงสินค้าที่ มิลาน แฟร์ (first collection at the Salone del Mobile, Milan) ในปี 1993 อย่างไรก็ตาม Droog เผชิญปัญหา กับรสนิยม และความต้องการของผู้บริโภคในเรื่องธรรมชาติของความรู้หราชของวัสดุที่นำมาออกแบบแต่สำหรับ ปัจจุบันแล้ว ประเด็นในเรื่องของวัสดุที่เรียบง่ายนั้นไม่ได้เป็นปัญหาอีกต่อไป แต่ขึ้นอยู่กับความท้าทายทางด้านความคิด ในการออกแบบที่ได้รับความสนใจจากผู้บริโภค ทุกวันนี้ความหมายของการได้รับความดึงดูดสายตา และสมการนั้น เท่ากับว่า Attention = Droog เพราะฉะนั้น Droog is luxury!

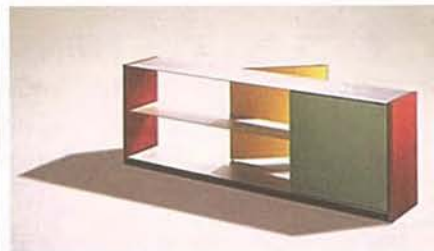
Airco Tree for the British Airways for executive lounge

Dröog Design for British Airways ผลงานออกแบบภายในห้องพักผ่อนผู้โดยสาร ของสายการบินบริติชแอร์เวย์ ที่มีแนวคิด ในการออกแบบเชิงอุปมาอุปไมย (metaphor) ในการนำต้นไม้ที่ให้ออกซิเจนอันบริสุทธิ์ในเชิง สัญลักษณ์ ของสถานที่ เหมาะสมสำหรับการพบปะพูดคุย ออกแบบในรูปลักษณะ monumental and dynamic sculpture โดยผนวกฟังก์ชันระบบปรับอากาศ (Supply Air) อยู่ภายใน

Gijs Bakker, born 1942 "Fruittable," 1993 /Ninaber/Peters/

Krouwel "Perception" Cabinet System, 1993

ผลงานออกแบบโต๊ะรูไม้เมเปิ้ลที่เจาะรูทั้งตัว เพื่อช่วยลดน้ำหนักและดูเบา ขณะเดียวกันสามารถเป็นที่เสียบสิ่งของต่างๆ เช่น wallpaper, a vase, a cake, a chair, a candlestick, a bracelet, and a tablecloth ส่วนชั้นที่ 2 เป็นรูปตัดของอลูมิเนียม ที่ถูกนำมายืดขยายให้สเกลใหญ่ขึ้น กลายเป็นชั้นวางของที่ทำด้วยวีเนียร์ไม้บีช โดยซ่อนเดือยอย่างชาญฉลาดสามารถบานเปิดได้กว้างถึง 180 องศา

Jurgen Bey and Jan Konings Folding Bookcase, 1993 / Tejo Remy, "You Can't Lay Down Your Memory"

Chest of Drawers, 1991

ที่มา : http://www.moma.org/exhibitions/1996/dutch_design/pages/page4.html

DROOG DESIGN

ชั้นหนังสือที่ทำจากไม้อัด และกระดาษ เมื่อพับแล้วจะมีความหนาเกือบเพียง 5 นิ้ว แต่เมื่อวางหนังสือจะขยายความกว้างไปตามปริมาณจำนวนหนังสือ อีกชั้นหนึ่งนั้นเป็นลิ้นชักหนังสือเก่าที่นำมามัดติดกัน เพื่อเตือนความทรงจำในอดีตที่คุณไม่สามารถจะลืมเลือนได้

ช่วงเวลาที่ครบรอบการก่อตั้ง 10 ปี พวกเขาได้จัดแสดงนิทรรศการ เพื่อเป็นการเฉลิมฉลอง ภายใต้ชื่องาน simply droog : 10 + 1 years of avant-garde design from the Netherlands" ในช่วงระหว่างเวลา 2004-18 จนถึง 2004-05-23

A Droog Design retrospective เป็นงานแสดงย้อนอดีตของกลุ่มตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งปัจจุบัน โดยจะหมุนเวียนไปแสดงยังเมืองต่างๆ โดยงานนิทรรศการแบ่งออกเป็น 2 ส่วนส่วนแรกประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาผ่าน textile installations, photographs, videos, drawings, models and finished products รวมไปถึงร้านขายผลิตภัณฑ์ และทดลองใช้ ส่วนที่สองประกอบด้วย ห้องแสดงผลงานทั้ง 10 ห้องที่มีบรรยากาศแตกต่างกันภายใต้ คอนเซ็ปต์ 'Use it again', 'Familiar - Not so Familiar', 'Open Concept', 'The inevitable Ornament', 'Simplicity', 'Irony', 'Tactility', 'Experience', 'Hybridization' and 'Form follows Process'. ที่ออกแบบโดย the Dutch designer, Jurgen Bey (b. 1965) ดังตัวอย่างเช่น หัวข้อ, 'Familiar - Not so Familiar' นั้น เล่นกับความรู้สึกทางจิตวิทยาของคนเราที่ชอบอยู่รอบๆ บรรยากาศ สิ่งของ หรือสถานที่ต่างๆ ที่เรามักจะคุ้นเคยแต่ใน ขณะเดียวกันบางช่วงขณะหนึ่งเราก็ลืมที่จะมองเห็นสิ่งเหล่านั้นอยู่ในสายตา และความ รู้สึกกลายเป็นสิ่งที่ไม่ คุ้นเคย ได้เช่นกัน ดังผลงานออกแบบโคมไฟที่ทำจากขวดนม

Droog Design in context

More

Renny Ramakers
oio Publishers

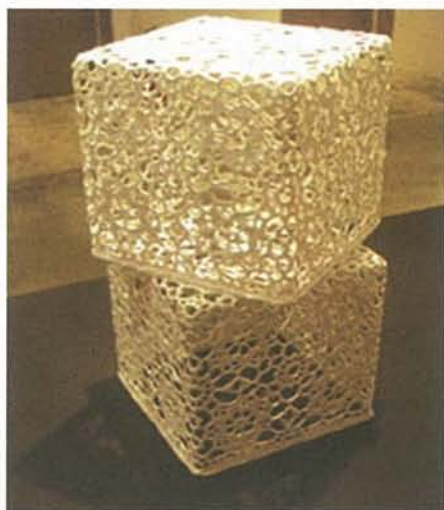
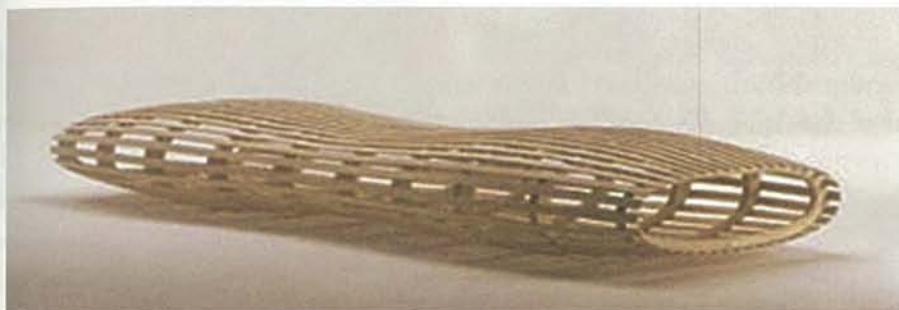
Tejo Remy, "Milkbottle Lamp,"

นักออกแบบดาวรุ่ง ชาวเยอรมัน Konstantin Grcic ซึ่งมีโอกาสเห็นงานนิทรรศการในกรุงมิลานกล่าวว่า ภาษาในงานออกแบบของ Droog De-sign, with its matter-of-factness, simplicity and unusual outlook, as an energy-loaded definition of contemporary design. หรือดังที่กล่าวว่า "Good design is a timeless concept, exemplified best by an object that is soundly manufactured and beautiful, works efficiently for its purposes, and suggests ideas that transcend its form and function. Beyond these criteria, at various moments in history quality of design has been defined within parameters unique to the time. Ours are times of concern and awareness. Fueled by a spreading preoccupation with the environment and other social and political issues, today's design is valued for its economy, simplicity, and sensibility. Designers have embraced this stimulating intellectual exercise and have begun to produce objects that are durable, reusable, and practical. Contemporary design is experimental in its use of materials and is often inspired by genuine necessity. Still, it sustains elements of surprise and deep intellectual beauty, because it relies more on invention than on the elaboration of styles."

เทคนิคร้าฟ (TECHNOCRAFT)

กระแสที่เกิดขึ้น ในช่วง 20-30 ปี ที่ผ่านมามักจะเป็นการใช้วัสดุประเภทโลหะต่างๆ และพลาสติกทุกรูปแบบ เพื่อผลิตสิ่งของต่างๆ แทบทุกชนิด อย่างไรก็ตามงานช่างฝีมือที่มีเสน่ห์ และความสวยงามของวัสดุธรรมชาติก็ไม่ได้ถูกลืม การกลับมาของงานช่างฝีมือในยุคปัจจุบัน เช่นเดียวกับที่เคยเกิดในยุค Arts&Crafts Movement ราวต้นศตวรรษที่ 20 นั้น ได้มีการผสมผสาน เทคโนโลยีที่ทันสมัย การออกแบบที่คำนึงถึงหลักการทางสรีระ และการใช้งาน (Ergonomics) ตลอดจนวัสดุสมัยใหม่ เช่น สแตนเลส กระຈก รวมถึงไม้ เป็นต้น นำมาผสมผสาน ด้วยกระบวนการผลิตอันทันสมัย ในรูปลักษณะของงานฝีมือ เรียกผลิตภัณฑ์ยุคใหม่นี้ว่า Technocraft ผลิตภัณฑ์ในแนวนั้นเป็นที่แพร่หลายมากขึ้นเรื่อยๆ จากรูปแบบเฉพาะตัว และในเรื่องของการรักษาสีเงาผิว โดยเฉพาอย่างยิ่ง ในปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะที่ไม่สามารถย่อยสลายได้เป็นสิ่งที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ และมีมากขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคตการนำเอาวัสดุจากธรรมชาติที่เคยถูกมองว่าไม่มีคุณค่า เช่น ย่านลิเภา ปอ ทางมะพร้าว ผักตบชวา เศษไม้ และฟาง ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจของทั่วโลก ในการนำมาดัดแปลง หรือแปรรูป เพื่อนำมาใช้ทดแทนวัสดุสังเคราะห์ เช่น พลาสติก ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ดังนั้น แนวความคิดในรูปแบบของ Technocraft อาจจะนับได้ว่า เป็นหนึ่งในทางเลือก ที่มีความคิดประณีตสวยงาม และอีกทั้งยังมีส่วนช่วยสร้างสรรค์สังคม ให้ปราศจากปัญหา สิ่งแวดล้อมได้ในระดับหนึ่ง

by sebastian holmback

low tables by marcel wanders
ที่มา : <http://www.designboom.com/snapshots/tdwup.html>

'slice' by mathias bengtsson

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
การตื่นตัวของกระแส mileniumนิยม
(MILLENNIUM MOVEMENT)

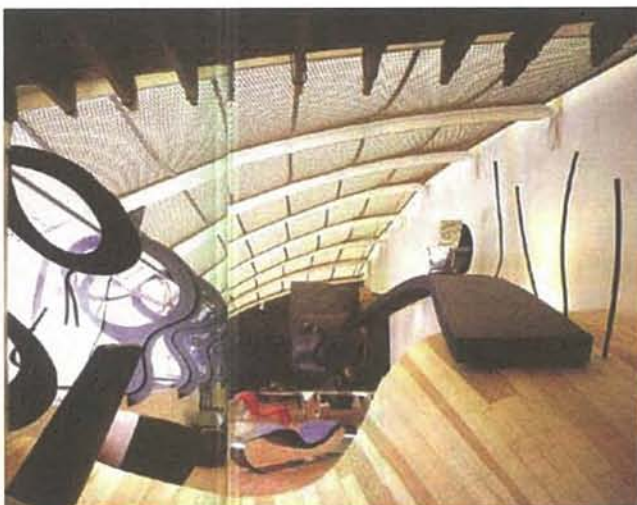
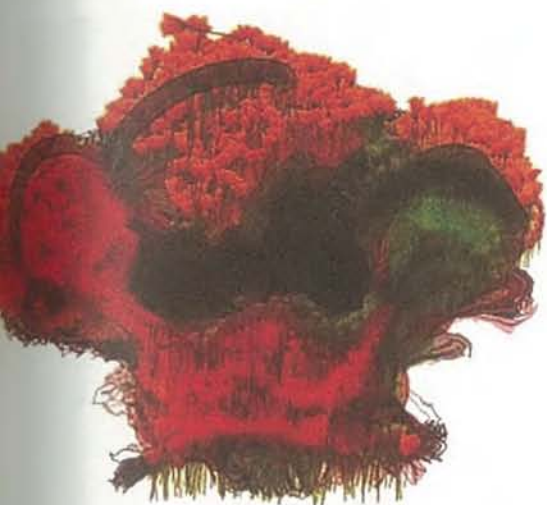
เทคโนคราฟ (TECHNOCRAFT)

แนวคิดการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ผสมผสานกับความเป็น Craft เช่น ผลงานของ รอน อาห์รัด (Ron Arad) ที่นำเก้าอี้เก่ามาใช้แล้วจากรถยนต์ มาเปลี่ยนเป็นที่นั่งวางขายในร้านเฟอร์นิเจอร์ และใช้วัสดุทางอุตสาหกรรมในการออกแบบภายใน รวมทั้งใช้คอนกรีตหล่อสำเร็จในร้าน Bazaar ถนน South Molton ในกรุงลอนดอน โดยบรรจุใช้แผ่นคอนกรีตแขวนอยู่บนเชือกขนาดใหญ่ และที่สำหรับแขวนเสื้อผ้าก็ถูกยึดไว้ด้วยคอนกรีต นอกจากนี้ยังมี นักออกแบบชาวอังกฤษอีกหลายคน เช่น Andre' Dubreuil และ Tom Dixon ที่นิยมแนวทางออกแบบในสไตล์ดังกล่าว

รอน อาห์รัด (RON ARAD)

ผลงานออกแบบของ Ron Arad ในรูปทรง organic ด้วยการใช้วัสดุที่หลากหลาย และใช้งานฝีมือ

ผลงานออกแบบอันหลากหลายด้วย
วัสดุอุตสาหกรรม ผสมผสาน
เทคโนโลยีและงานฝีมือของ
Ron Arad

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
การตื่นตัวของกร=สหัสวรรษนิยม
(MILLENNIUM MOVEMENT)

เทคโนคราฟ (TECHNOCRAFT)

ทอม ดิกสัน (TOM DIXON)

ความสนใจด้านการออกแบบของ ทอม ดิกสัน เริ่มต้นจากในวัยรุ่นที่ใฝ่ฝันอยากเป็นนักดนตรีป๊อป และมีความสนใจเกี่ยวกับมอเตอร์ไซด์ ซึ่งจากการดูแลรักษามอเตอร์ไซด์ ทำให้เริ่มรู้จักการเชื่อมเหล็ก และหลังจากประสบอุบัติเหตุจนแขนหักไม่สามารถเล่นดนตรีได้ จึงหันมาทำงานศิลปะอย่างจริงจัง งานของเขาในช่วงแรกได้รับอิทธิพลจากรูปทรงเรขาคณิตและดนตรีในแนว Cull โดยใช้วัสดุที่ได้มาจากสิ่งของเหลือใช้ หรือทิ้งแล้ว ทอม เป็นนักออกแบบที่ใช้การเชื่อมเป็นหลัก และนำเทคนิคการพับแผ่นเหล็กมาทดลองงานในรูปแบบใหม่ๆ จากการตัดและพับแผ่นเหล็ก ซึ่งเขามองว่าผลงานการออกแบบต่างๆ สามารถบ่งบอกถึงอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแต่ละยุค สมัยได้เป็นอย่างดี ต่อมาได้สร้างสิ่งแปลกใหม่แตกต่างออกไปจากแนวคิดเดิม โดยเริ่มจากการนำวัสดุธรรมชาติมาใช้ เช่น ยางหรือเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งผลงาน คือ เก้าอี้ต้นแบบของ S-Chair ในปี 1988 และทำให้ได้ออกแบบ เฟอร์นิเจอร์ให้กับ Cappellini ที่อิตาลีที่มีผลต่องานออกแบบใหม่ๆ ของเขา คือ งานเชิงสถาปัตยกรรม และโครงสร้างโดยพัฒนาการออกแบบ โดยใช้เหล็กพร้อมกับอาศัยหลักการทางโครงสร้าง ทำให้ผลงานออกมาในรูปของเฟอร์นิเจอร์น้ำหนักเบา เช่น เก้าอี้ Pylon นอกจากนั้นแล้วเขายังทำงานออกแบบส่วนตัว โดยนำหลักการ ของโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ไปใช้กับงานออกแบบโคมไฟโดยใช้พลาสติกที่ง่ายต่อการทำให้เป็นรูปทรง 3 มิติ

ปัจจุบัน ทอม ดิกสัน ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายออกแบบของ habitat ผลิตภัณฑ์ของ habitat นั้นแม้จะเป็นสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการใช้สอย แต่เน้นการออกแบบให้มีดีไซน์สวยงาม ซึ่งปกติแล้วสิ่งของที่ใช้โดย ทอม ได้ย้อนกลับไปดูผลิตภัณฑ์เก่าๆ ของ habitat ในสมัยแรกๆ ซึ่งคาดว่า จะนำมาเป็นต้นแบบของผลิตภัณฑ์ในอนาคต โดยเฉพาะเทรนด์ที่เป็นลักษณะของ "Technocraft" คือ เป็นการออกแบบที่มีการพัฒนาและออกแบบเพื่อการใช้สอย หลักแต่มีความสวยงามที่ขั้นตอนการผลิตหรือตัววัสดุเอง

'jack' lamp for eurolounge 1997

Tom Dixon
'star light', floor lamp for eurolounge, 1998

chair for cappellini 1991

pylon chair for cappellini 1992

hand formed extruded chair, 2002
เว็บไซต์ : www.designboom.com/eng/interview/dixon.html

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
การตื่นตัวของกระแสมิลเลนเนียม
(MILLENNIUM MOVEMENT)

ดีไซน์ไรรีสเนียม (KITSCH DESIGN)

รูปแบบในงานดีไซน์สไตล์ Kitsch นั้น กำเนิดในช่วงใกล้กับงานสไตล์ Retro ทั้งนี้เนื่องจากของเหลือใช้ต่างๆ ในงานย้อนยุคถูกนำมา Redesign ใหม่ ในรูปลักษณะ และวัสดุที่ยังคงกลืนอายุ ของงานในยุคนั้นต่างกันว่า Kitsch ใช้วัสดุราคาถูก หาง่าย ที่ได้จากร้าน หรือตลาดขายของเก่าแล้วนำมาพลิกแพลงใช้ เช่น พลาสติก สังกะสี ฯลฯ ซึ่งงานออกแบบนั้นมีทั้ง แฟชั่น ของใช้ และงานออกแบบภายใน ที่ได้รับความนิยมอยู่ในช่วงเวลาหนึ่งในกลุ่มผู้บริโภคที่มีจำนวนไม่มากนัก ที่ชอบความเป็น Junk มีสีสันสดใส หลากหลาย เหมาะสำหรับผู้คนที่มีความสนุกสนาน และงานบางชิ้นนั้นอาจผลิตด้วยมือ เช่น เทคนิคของการเย็บปักถักร้อยต่างๆ ซึ่งเป็นอีกกระแสหนึ่งของความ นิยมในสังคมที่มีรสนิยมแตกต่าง

www.noveltywholesalers.co.uk/

www.costumes.org/SHOWS/100pages/accredexhibit.htm

www.tetorentals.com.au/melb1.html

seattletimes.nwsources.com/html/television/200...

การนำกลับมาใช้ใหม่ (RECYCLE)

กระแสของงานอนุรักษ์ และนำกลับมาใช้ใหม่ กลายเป็นปัจจัยสำคัญของสังคม ที่เล็งเห็นถึงคุณค่าของการเผาผลาญพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง ขณะเดียวกันเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ทำลายสภาวะแวดล้อมก่อเกิดมลภาวะต่างๆ แนวคิดในการนำเอาวัสดุที่เหลือใช้ กลับมาใช้ใหม่นั้น จึงมีมาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการออกแบบผลงานจากนักออกแบบชื่อดังหลายๆ ท่าน ไม่ว่าจะเป็น แฟรงค์ โอ เกทรี ที่นำกระดาษ (Corrugated Cardboard) มา ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งนอกเหนือจากนี้ ยังมีสถาปนิกชื่อดัง อย่างชิเกรุ บัน ที่สร้างสรรค์ผลงานอย่างเอาจริงเอาจัง จนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั่วโลก

งานออกแบบกระดาษในยุคแรกๆ ของ แฟรงค์
โอ เกห์รี ในช่วงปี 1969-1973

ผลงานออกแบบเครื่องเรือนที่ทำด้วยกระดาษ ที่มีชื่อว่า Bubbles
Chaise Longue ในปี 1987

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)

การตื่นตัวของกร=สหัสวรรษนิยม
(MILLENNIUM MOVEMENT)

การนำกลับมาใช้ใหม่ (RECYCLE)

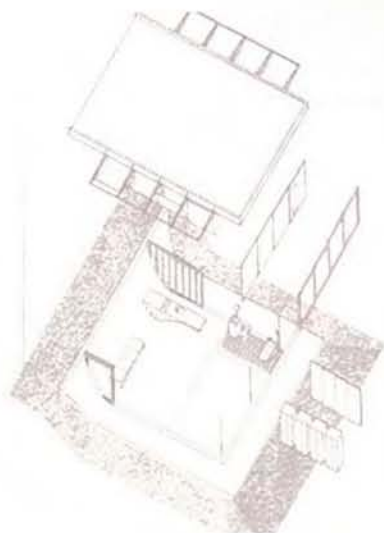
นักออกแบบผู้หนึ่งซึ่งจุดประกายความคิดของการนำวัสดุที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ เกิดที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1957 จบศึกษาที่ Southern California Institute of Architecture, Los Angeles. และที่ Cooper Union School of Architecture, New York ได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย เป็นสถาปนิก ความสามารถของ Shigeru Ban ในการสร้างสรรค์ผลงานก่อให้เกิดวิวัฒนาการทางสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายในอย่างมีคุณค่า และด้วยจินตนาการที่ไม่เคยหยุดนิ่ง ทำให้ผลงานที่เขาออกแบบนั้นไม่ได้หยุดเพียง แสงงานด้านสถาปัตยกรรม แต่ยังขยายไปถึงงานออกแบบสาขาอื่นๆ เช่น งานออกแบบเครื่องเรือน งานประติมากรรม การจัดวางและงานด้านกราฟฟิกจนได้รับรางวัล Display of the year มาครอง

ชิเงรุ บัน (SHIGERU BAN)

สิ่งที่เขาค้นพบนั้นเริ่มต้นจากการตั้งคำถามอยู่ในใจว่า ท่อกระดาษ (Paper-Tube) แท่งกลมยาวๆ ที่ใช้เป็นไส้แกนม้วนผ้า สามารถนำมาทำเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมได้หรือไม่ โดยเขาได้เริ่มทดลองนำมาออกแบบขึ้นเป็นครั้งแรกในงานออกแบบนิทรรศการของ Emilio Ambasz และ Alvar Adlto และหลังจากนั้นไม่นาน เขาจึงได้ขอเข้าเยี่ยมชมโรงงานผลิตท่อกระดาษ เขาพบว่าในขั้นตอนกระบวนการผลิต (Reinforced Paper Tube) นั้นสามารถที่จะยืดขยายความกว้าง ยาว และหนา ได้ตามที่ต้องการ โดยมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร และมีความหนาถึง 12.5 มิลลิเมตร จึงทำให้เกิดแนวความคิดและจินตนาการ ในการนำมาออกแบบเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม โดยผ่านการคำนวณทดสอบหาค่ามาตรฐานของความปลอดภัยในการรับน้ำหนักและผลเป็นที่ยอมรับจากกระทรวงที่ควบคุมดูแล ทางด้านการก่อสร้างของประเทศญี่ปุ่น (The Ministry of Construction) ซึ่งต่อจากนั้นมาเขาได้กลายเป็นผู้จุดประกายความหวังให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ จากแผ่นดินไหวในกรุงโกเบ ด้วยการสร้างบ้าน หลบภัย ที่ทำขึ้นง่ายๆ ด้วยท่อกระดาษ และขยายผลต่อเนื่องไปจนถึงบ้านพักของผู้อพยพ ในประเทศรวันดา (Rwanda)

Shigeru Ban used cardboard pillars in fashion designer Issey Miyake's gallery - and chairs - in Tokyo

ผลงานออกแบบบ้าน Wall-less- house และ Furniture ของ Ban in far.architektur.uni-weimar.de/ innovative_wo...

Detail โครงสร้างหลังคา พาวิลเลียนในงาน Expo 2000 ที่ Hanover
www.ptutt.de/ architectour/expo-japan.htm

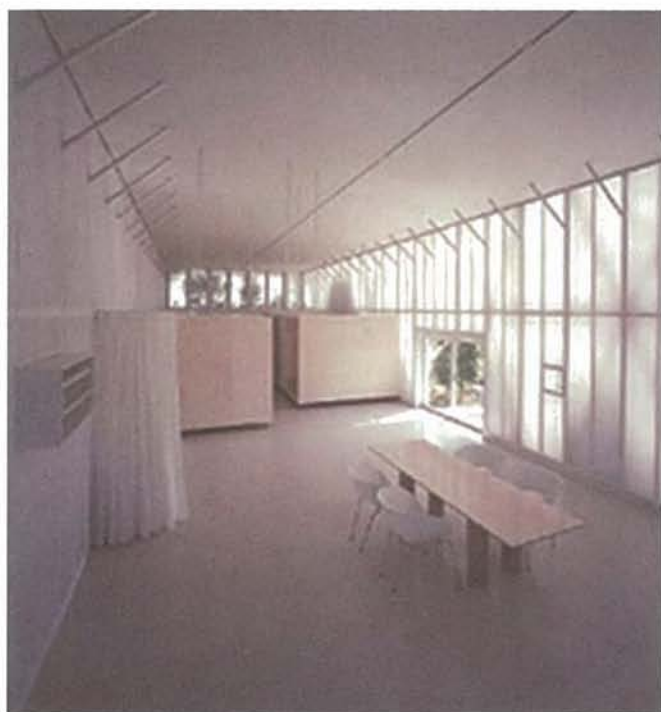
นอกเหนือจากผลงานที่เขาคิด เพื่อองค์กรการกุศลอย่างองค์กรของ NGO แล้วผลงานออกแบบบ้านพักอาศัยหลาย ๆ ชิ้น ก็ได้สร้างมิติใหม่ในวงการออกแบบ มากมายด้วยกัน ผลงานที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่ง Naked House ที่สร้างเสร็จในปี 2001 นับเป็นงานที่ทำลายสายตาและความรู้สึกของทั้งผู้ที่อยู่อาศัย และบุคคลภายนอกได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ครั้งหนึ่งสถาปนิกชื่อดังอย่าง Philip Johnson ได้เคยออกแบบ The Glass House ไว้เมื่อปี 1949 ต่างกันตรงที่ทำงานของ Johnson นั้นเปิดรับเอาบรรยากาศและสภาพแวดล้อม จากภายนอกเข้ามาสู่ภายใน บ้านผ่านเส้นบาง ๆ ของกระจกใสที่ติดตั้งอยู่โดยรอบซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผู้อยู่ภายในบ้านสามารถชื่นชมบรรยากาศภายนอกได้โดยไม่ต้องมีอะไรมาบดบัง โดยฟังก์ชันการใช้งานที่ต้องการความเป็นส่วนตัว อย่างเช่น ห้องนั่งจะถูกกำหนดให้เป็นเกาะอยู่ใจกลางบ้าน

ขณะที่แนวความคิดของ Shigeru Ban นั้น ความเปลือยเปล่ามิได้อยู่ที่ผนังกระจกใสโดยรอบบ้าน แต่กลับเป็นการที่สามารถปรับเปลี่ยนโยกย้ายห้องต่าง ๆ โดยการเลื่อนตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการใช้งานและยังคงความเป็นส่วนตัวของพื้นที่โล่งภายในไว้ ห้องนอนทั้งสี่ ที่สามารถเคลื่อนย้ายไปได้ตามความพอใจของเจ้าของบ้าน โดยติดตั้งล้อเลื่อนไว้ใต้ฐานของพื้นที่ห้องสี่เหลี่ยม ด้านบนปูรองด้วยเสื่อทาทามิ โดยที่ในบางครั้งห้องเหล่านี้สามารถเคลื่อนที่ออกไปยังเฉลียงภายนอกบ้าน และเปิดโอกาสให้พื้นที่โล่งภายใน ใช้สำหรับทำกิจกรรม

ชิเงรุ บัน (SHIGERU BAN)

การเล่นของเด็กๆ ได้อย่างเต็มที่ ผนังโปร่งแสง (translucent) สองชั้นที่ถูกติดตั้งอยู่โดยรอบบ้านนั้น ประกอบแผ่นพลาสติกตรงกลางที่ผสมเส้นใยไฟเบอร์ด้านหน้า ด้านหลังกรุด้วยไม้ลอน โดยมีแผ่นฟิล์มพลาสติกบาง ๆ ตรงกลางทำหน้าที่เป็นฉนวนกันอุณหภูมิระหว่างภายนอก และภายใน ผนังโดยรอบอาคารเปิดช่องแสงขนาดเล็กไว้สำหรับชื่นชมบรรยากาศภายนอกไว้เป็นช่วง ๆ ขณะที่ช่วงเวลากลางคืน เมื่อเปิดไฟยังสามารถคงความเป็นส่วนตัวไว้ได้โดยไม่ต้องอาศัยผ้าม่าน หรือแผงบังตาแต่อย่างใด สำหรับผลงานที่ดูเหมือนจะสร้างชื่อเสียงเป็นที่รู้จักนั้น น่าจะเป็นงานออกแบบแกลเลอรี ให้กับนักออกแบบเสื้อผ้า ขึ้นชื่อว่า Issey Miyake เมื่อปี 1994 ที่นำเอาท่อนกระดาษ มาจัดวางเรียงเป็นเสายาวต่อเนื่อง เป็นแนวโค้ง ส่งผลต่อแสงเงาที่ทอดยาว เปลี่ยนไปตามช่วงจังหวะของวันเวลา สร้างบรรยากาศของความ Dramatic ภายในพื้นที่ได้ อย่างสุนทรีย์ รวมไปถึง Japan Pavilion ในงาน Expo 2000 ที่ Hannover ที่ได้รับการยกย่องชื่นชมและกล่าวขวัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการนำเอาความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีในการผลิตท่อนกระดาษ นำกลับมาใช้ใหม่ในระบบวิศวกรรม ด้วยโครงสร้างที่ทำจากท่อนกระดาษเป็นโดมโค้งขนาดมหึมา อย่างที่แทบจะไม่เคยเห็นมาก่อน และยังเป็นการช่วยในการรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมอย่างมีคุณค่าอีกทางหนึ่งด้วยส่งผลให้ พาววิลเลียนแห่งนี้โดดเด่นแปลกตา สวยงาม และได้รับความนิยมจากผู้เข้าชมงาน และประสบความสำเร็จอย่างล้นหลาม จนแทบไม่น่าเชื่อสายตาได้ว่า ม้วนกระดาษที่เราเคยเห็นกันอยู่เกลื่อนกลาดจากโรงงานอุตสาหกรรมนั้น Shigeru Ban จะนำมาออกแบบเป็นโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ได้อย่างงดงามน่าทึ่ง และนับเป็นอีกหนึ่งในผลงานสร้างสรรค์อันน่ายกย่องของสถาปัตยกรรม ที่ทำด้วยท่อนกระดาษ (Paper Architecture) ของนักออกแบบชาวตะวันออก

ผลงานออกแบบบ้าน Curtain Wall House ในปี ค.ศ. 1995
ที่มา : www.xarch.tu-graz.ac.at

ผลงานออกแบบบ้าน Naked House ในปี ค.ศ. 2001
ที่มา : www.architetturaamica.it

เฟอร์นิเจอร์ และของตกแต่งบ้าน (FURNITURE & DECORATIVE ITEMS)

แนวโน้มของการขยายตลาด ในปี 1970 เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อฮาบีแทท (Habitat) ได้นำเสนอรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ในแนวเรียบง่ายแต่มีสไตล์ ในปี 1980 งานออกแบบได้เพิ่มความละเอียดประณีตมากขึ้น เพื่อรองรับตลาดชั้นสูง ในรูปแบบการตกแต่งแบบมินิมัล จนกระทั่งเติบโตกลายเป็นยักษ์ใหญ่แห่งวงการออกแบบ และผลิตเครื่องเรือนสำเร็จรูป รวมถึงของใช้ตกแต่งภายในบ้านที่มีสาขาต่างๆ อยู่ทั่วทุกมุมโลกในปัจจุบัน

ฮาบีแทท (HABITAT)

แนวคิดในงานออกแบบของ ฮาบีแทท เริ่มจากการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ จากประเทศต่างๆ ในลักษณะที่เป็น Local material ที่น่าสนใจในต้นทุนที่ไม่สูงนัก แล้วจึงวิเคราะห์ห่อออกแบบและสำรวจถึงความต้องการของผู้บริโภคและความเป็นไปได้ในทางการตลาด ของอีกประเทศหนึ่งซึ่งไม่มีวัตถุดิบๆ และดูเหมือนจะเป็นที่แปลกตาน่าสนใจ โดยการเพิ่มมูลค่าทางด้านการออกแบบทำให้งานชิ้นนั้นๆ คุ้มราคาสูงขึ้น และผลิตจากแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุน และค่าแรงต่ำ เช่น ยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว และมีเหลืออยู่มากในประเทศไทย ถูกนำมาตีไซน์ฟังกั้น และเพิ่มมูลค่า ใหม่ ผลิตและส่งไปขายยังตะวันตกกลาง เป็นต้น ด้วยแนวคิดนี้จึงทำให้ ฮาบีแทท มีผลงานออกแบบใหม่ๆ หมุนเวียนและไม่ซ้ำในคอลเลกชั่น ตามความต้องการของตลาดแต่ละประเทศอยู่ตลอดเวลาซึ่งปัจจุบันอยู่ใต้การควบคุม ดูแลด้านการออกแบบจาก Tom Dixon ต่อจาก Terence Conran ทำให้ศักยภาพด้านการออกแบบได้เพิ่มความละเอียดประณีตมากขึ้นเพื่อรองรับตลาดชั้นสูงพร้อมเตรียมออกผลงานใหม่ต้อนรับการฉลองครบรอบ 40 ปี ในปี 2004

ฮาบีแทท บริษัทยักษ์ใหญ่ของวงการเครื่องเรือนและของแต่งบ้านค่อนข้างมีระดับ
กับสาขาที่มีอยู่เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน
ที่มา : www.habitat.co.za/index_176.html

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน
(FURNITURE & DECORATIVE ITEMS)

ไอเกีย บริษัทชั้นนำที่มีสาขาย่อยมากกว่า 30 ประเทศ และ 190 ร้านค้าทั่วโลกมุ่งเน้นการผลิตสินค้าที่มีค่าแรงและต้นทุนต่ำ โดยผลิตในปริมาณมาก ในราคาที่ทุกคนสามารถเป็นเจ้าของได้ รวมถึงดีไซน์ที่สามารถสร้างคุณภาพชีวิตของการอยู่อาศัยภายในบ้านให้ดีขึ้น แตกต่างจากแนวคิด ของ ฮาบีแทท โดยเฉพาะปัจจุบัน จะมีฐานการผลิตอยู่ที่ จีน และ เวียดนาม ที่ๆมีค่าแรงต่ำมากจึงทำให้ศักยภาพด้านการแข่งขันในตลาดสูงสินค้าของไอเกียกำเนิด ในทางตอนใต้ของประเทศสวีเดน ในที่ๆ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติไม่เอื้ออำนวย ในการทำ การเกษตร จึงทำให้ประชาชน ต้องทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงชีพ ภายใต้แนวคิดของ Ingvar Kamprad ที่เรียนรู้ประสบการณ์ดังกล่าว และมีหัวก้าวหน้าทางธุรกิจ จึงคิดไอเดียที่จะผลิตสินค้าต้นทุนต่ำ โดยพยายามลดต้นทุนทุกๆขั้นตอนที่เป็นไปได้ ยกเว้นดีไซน์และคุณภาพ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ปี1940 ภายใต้ชื่อ IK ชื่อย่อจากชื่อเต็มของเขาเองร่วมกับ EA (Elmtyard and Agunnaryd) ชื่อ ฟาร์มและหมู่บ้านที่เขาเติบโตมา

ไอเกีย (IKEA)

ผลิตภัณฑ์อื่นหลากหลายประเภทที่ถูกผลิต
ภายใต้ต้นทุนต่ำ
ที่มา : www.WelcometoIKEA.com

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20 (INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000) เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน (FURNITURE & DECORATIVE ITEMS)

Alessi กลายเป็นตราสัญลักษณ์ทางงานดีไซน์ของ อิตาลี ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับระดับโลก ที่ทุกคนชื่นชอบ และแสวงหามาเป็นเจ้าของ ทั้งเพื่อการสะสมไว้เป็นคอลเลกชัน หรือแม้กระทั่งใช้งานจริง เพราะในบรรดาผลิตภัณฑ์เหล่านั้น เกิดจากความคิดและมันสมองของนักออกแบบที่มีชื่อเสียงระดับโลกแทบทั้งสิ้น กำเนิดของ ALESSI มา จากครอบครัวที่สืบเชื้อสายตั้งแต่ ค.ศ. 1633 ที่ตั้งหลักปักฐาน อยู่แถบหุบเขาริมทะเลสาบ Orto ประเทศอิตาลี โดยดำรงชีพด้วยการทำเครื่องคอมพิวเตอร์ และเมื่อราวกลางศตวรรษที่ 19 เริ่มใช้โลหะอื่นๆ เช่น ทองเหลือง นิกเกิล เงิน เป็นต้น จนมาถึงรุ่นของ Giovanni Alessi ซึ่งเป็นปู่ของ Alberto นั้นเชี่ยวชาญ การขึ้นรูปแผ่นโลหะ ในค.ศ. 1921 เขาได้ซื้อที่ดินที่ Omegna และก่อตั้งโรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะทำงาน และโต๊ะอาหารด้วยทองแดง ทองเหลือง และนิกเกิล ภายใต้ชื่อ Fratelli Alessi Omegna ในอีก 7 ปีต่อมา ได้ ย้ายโรงงานมาตั้งที่ Crusinallo ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานในปัจจุบัน โดยมีพื้นที่ถึง 31,000 ตารางเมตร ตั้งแต่ ยุคแรกของการตั้งโรงงาน สินค้าที่ขายดี คือ ชุดชากาแฟ ซึ่งมีดีไซน์ที่เรียบง่าย ปราศจากลวดลายต่างจากแนว ศิลปะอาร์ตนูโว ซึ่งนิยมมากในยุคนั้น จากนั้น Carlo Alessi ซึ่งเรียนจบทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ก็ได้เข้ามา รับช่วงต่อ ผลงานออกแบบของคาร์โลได้ ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และดีไซน์ที่สร้างชื่อเสียงอย่างมาก คือ ชุดชากาแฟ Bombe ที่ออกสู่ตลาดใน ค.ศ.1945 คาร์โลได้บริหารงานต่อจาก Giovanni Alessi ผลิตภัณฑ์ ของบริษัทได้กลายเป็นเอกลักษณ์ของงานดีไซน์แบบอิตาลี ตั้งแต่ยุคฟิวด์ส์เป็นต้นมาในค.ศ. 1947 มีการเปลี่ยน เครื่องหมายการค้าเป็นรูปนกอินทรียักกับตัวย่อ ALFRA (The Alessi FRAtelli) ตระกูล Alessi สืบทอดกิจการ ด้านดีไซน์ โดยสามารถย้อนได้ถึง 8 ชั่วคน ซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน ออกแบบผลิตภัณฑ์มาตั้งแต่แรก ในปัจจุบัน

อเลสซี (ALESSI)

Alberto Alessi ไม่ได้เป็นผู้ออกแบบเอง แต่เป็นผู้ควบคุมตั้งแต่การ ดัดลีนใจเลือกนักออกแบบ ที่จะมาดีไซน์ ในแต่ละคอลเล็กชัน สำหรับคอลเล็กชัน Building Timepieces Collection ซึ่งเป็นนาฬิกาที่ออกแบบโดย สถาปนิกชั้นนำของโลก 17 คน เช่น สแตนลีย์ ไทเกอร์แมน ไมเคิล เกรฟ มายา หลิน เป็นต้น แต่ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และเครื่องครัวก็ยังเป็นจุดขายของ Alessi มาโดยตลอด

นักออกแบบคนสำคัญของครอบครัวอีกคนหนึ่ง คือ น้องชายของคาร์โล ชื่อ Ettore ซึ่งชำนาญเทคนิคการขึ้นรูป โลหะ และได้เป็นหัวหน้าฝ่ายเทคนิค ต่อมา Ettore ได้เชิญสถาปนิก คือ Carlo Mazzeri และ Luigi Massoni เข้ามาทำงานด้านดีไซน์ จากจุดเริ่มต้นนี้ ทำให้เกิดธรรมเนียม ที่จะมอบหมายงานดีไซน์ให้แก่สถาปนิกใน ค.ศ. 1971 บริษัทได้เปลี่ยนเครื่องหมายการค้ามาเป็นคำว่า ALESSI จนถึงปัจจุบัน

ใน 3 ทศวรรษหลังนี้ ALESSI ได้ร่วมงานกับสถาปนิกที่มีชื่อเสียง เช่น Alessadro Mendini, Aldo Rossi, Michael Graves, Mario Botta, Frank Gehry และ Philippe Starck เป็นต้น กล่าวได้ว่าสถาปนิกและนัก ออกแบบ ชั้นยอดของโลกออกแบบ หันมาออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ ALESSI เป็นจำนวนมาก ซึ่งสถาปนิกมองว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ ยากกว่าการออกแบบตึก เช่น Alessandro Mendini มองว่าการออกแบบถ้วยชากาแฟ หนึ่งใบยากกว่าออกแบบตึกเสียอีก ขณะที่ทัศนคติของ I.M. Pei กล่าวว่า การออกแบบอาคารระฟ้าไม่ท้าทาย เท่ากับการออกแบบงานสถาปัตยกรรมให้กลมกลืนกับสภาพภูมิทัศน์จะเห็นว่าสถาปนิกดัง ๆ จะออกแบบตึกระฟ้า ที่เป็นแลนด์มาร์ค สำหรับชื่อเสียงของเขาเพียงไม่กี่หลัง จากนั้นจะเปลี่ยนไปออกแบบงานสถาปัตยกรรมประเภท อื่นๆมากกว่า เช่น Alessandro Mendini ได้ร่วมงานกับ ALESSI มานาน ผลงานออกแบบ คือ ที่เปิดจากโถง Anna G. นอกจากนี้ยัง เป็นผู้ออกแบบอาคารสำนักงานของ ALESSI ด้วย ส่วน Aldo Rossi ก็มีผลงาน ออกแบบมากมายเช่นกัน คือ ชุด กาแฟเอสเปรสโซ La Cupola และมีผลงานออกแบบบ้านริมทะเลสาบให้

ผลงานออกแบบจากสถาปนิกและดีไซน์เนอร์ชื่อดัง
ทั้งหลาย ในงานประเภทต่างๆ ที่ทำด้วยโลหะ
และเซรามิค

ALESSI

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน
(FURNITURE & DECORATIVE ITEMS)

Stefano Alessi , Michael Graves เป็นสถาปนิกที่นำความเป็นอเมริกันมาสู่ ALESSI ในสไตล์โพสต์โมเดิร์น ผลงานคือ กาต้มน้ำที่มีนกกตรพวยกา (1985) ชุดกาแฟที่มีโครงโลหะสานเป็นตารางหุ้มตัวแก้วไว้ Demitasse (1989) นาฬิกาตั้งโต๊ะ Mantel Clock (1988) ส่วน Frank Gehry ออกแบบกาต้มน้ำ Pito รูปทรงเหมือน ก้อนหินโลหะ แต่มีมือจับเป็นไม้กลึงรูปตัวปลากระโดด และ Philippe Starck เขาออกแบบที่คั่นมนาวาให้กับ ALESSI เช่นกัน ซึ่ง Juicy Salif มีรูปทรงเหมือนแมงมุมโลหะ และกลายเป็นงานประติมากรรมประดับห้องครัว ของขึ้นทั้งดงาม ในยุค โน่นดีส์ นอกจากนี้ยังมี กาต้มน้ำ Hot Bertaa (1991) กระชอนล้างผัก Max-le-chinois ที่ชุดเนยพร้อมกล่อง เก็บ Mister Meumeu และ ที่ตบแมลงวัน Dr. Skud (1998) เป็นต้น

อเลสซี่ (ALESSI)

นอกจากสถาปนิกแล้ว ALESSI ยังจ้างผู้เชี่ยวชาญเรื่องการครัวมาเป็นทีปรึกษา เช่น Alberto Gozzi เป็นที ปรึกษาให้ Richard Sapper ออกแบบเครื่องครัว Cintura di Orione ซึ่งเป็นที่ขึ้นขอบของเซฟท์วูยุโรป และ Roger Verge ให้โอเดียการออกแบบหม้อโลหะยาว 2 ฟุต สำหรับต้มปลา และชาหมี ส่วน Thullier & Charial เจ้าฟองการอาหารฝรั่งเศส ได้ให้แนวคิดสำหรับออกแบบหม้อโลหะหล่อทรงวงรี สำหรับทำสตูและมี ฝาปิดที่มีน้ำหนัก ทำให้กักไอน้ำไม่เสียคุณค่าทางอาหาร ดีไซน์เหล่านี้ล้วนมีรูปทรงเรียบง่ายแต่เน้นการใช้สอย เป็นหลัก Alberto Alessi ให้ความสนใจกับดีไซน์รุ่นใหม่ จึงมีโครงการ The Alessi Research Centre (CSA) เพื่อค้นหานักออกแบบรุ่นใหม่ และได้พบ Laura Polinoro ซึ่งมีผลงานความสามารถ ราวกับนักออกแบบหญิง คนแรกของสถาบันบาวเฮาส์ในราวศตวรรษที่ 20 นอกจากนี้ยังจัดให้มีการอบรมเวิร์คช็อป นอกสถานที่สำหรับ นักศึกษาวิชาออกแบบจากที่แหล่งต่างๆ โดยเน้นว่าต้องมีการผสมผสานทั้งเชื้อชาติ และวัฒนธรรมเพื่อนำมา ออกแบบผลงาน ที่สามารถตอบสนองการใช้สอยที่เป็นสากล ทั้งนี้เนื่องจาก ALESSI ไม่ได้ผลิตผลงานออกมา สำหรับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่เขามองถึงวัฒนธรรมที่เป็นสากล และดีไซน์ผลิตภัณฑ์ออกมาตอบสนอง ได้ตรงจุดของกลุ่มลูกค้า ดังนั้นรากฐานของ ALESSI จึงได้แผ่ขยายจากดีไซน์ที่ตอบสนองวิถีชีวิตแบบยุโรปมาถึง การตอบสนองวิถีชีวิตแบบสากลที่คนในเมืองใหญ่ต่างดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน และจากเดิมที่การตลาดเน้น เครื่องครัว และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ไปยังของประดับตกแต่งร่างกาย อย่างคอลเล็กชั่นนาฬิกาข้อมือ

ปัจจุบัน ALESSI หันมาให้ความสนใจกับวัสดุใหม่ๆ เช่น โพลีเอสเตอร์ และ พลาสติก เพื่อลดต้นทุนการผลิต และสามารถตอบสนองกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนับเป็นการขยายฐานการตลาดได้อย่าง

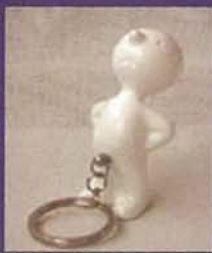

ผลงานออกแบบผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ ๆ ที่เจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นและกระแสนิยมเรื่องสีสันของวัสดุที่มีส่วนผสมของ Poly
 ธิมา : www.elle.co.jp/.../online/shops/alessi/rabbit/,
www.art4d.com/prod/70.html และ
www.sagt.ru/alessi.shtml / csw.art.pl/new/2002/starck_e.html

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน
(FURNITURE & DECORATIVE ITEMS)

PROPAGANDA

เป็นกลุ่มดีไซน์เนอร์ไทย ที่มีชื่อเสียงในงานออกแบบไปในแนวทางขบขัน ประชดประชัน และค่อนข้างเสียดสีสังคม อาจเนื่องด้วยอิทธิพลที่ได้รับจากงานด้านโฆษณาที่เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้บริโภค ขณะเดียวกันเป็นการเปิดโลกทัศน์แนวคิด ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่แหวกแนวไปจากเดิม เริ่มต้นปี 1996 จนกระทั่งปัจจุบันกลายเป็นแบรนด์ที่สร้างชื่อเสียง ในระดับสากล ด้วยผลงานออกแบบที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย เช่น Good Design 2000, Merit Award 1999 International ปัจจุบัน Propaganda มีสาขาอยู่ทั่วทุกทวีป ทั้งใน ยุโรป อเมริกาและ หลายๆ ประเทศในเอเชีย ผลงานออกแบบของ Propaganda หยิบยกเอามุมมองทางวัฒนธรรมไทย สอดแทรก อยู่ในงานออกแบบในแบบสากลนิยมด้วยผลงานหลากหลายประเภท ทั้งของใช้บนโต๊ะอาหาร ภายในบ้าน และ ของ ตกแต่งทั่วไป

ผลงานออกแบบไอเดียอันหลากหลายในสไตล์ Propaganda
 ที่มา : <http://www.propagandaonline.com/>

งานแสดงเครื่องเรือน และของแต่งบ้าน ในประเทศต่างๆ (INTERNATIONAL GIFT & FURNITURE FAIR)

กรุงมิลาน ประเทศอิตาลี นับว่าเป็นสถานที่บุกเบิกงานแสดงสินค้าเครื่องเรือน และของประดับตกแต่งบ้านที่นับได้ว่า มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับมากที่สุดของโลก Milan Furniture Fair (Salone International del Mobile) ที่ผู้คนในแวดวงวงการนักออกแบบตกแต่งภายใน สถาปนิก หรือนักออกแบบผลิตภัณฑ์ ต่างให้ความสนใจเป็นพิเศษโดยจัดแสดงที่ Fiera Milano รวมทั้งสิ้นราว 26 Halls เริ่มต้นราวทศวรรษที่ 60 และพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันกลายเป็นความนิยม และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย นับได้ว่าเป็นงานแฟร์ที่ดีที่สุดของการนำเสนอผลงานออกแบบใหม่ๆ ที่เป็น Trend ในปีนั้นๆจึงก่อให้เกิดการจัดแสดงสินค้าของประเทศต่างๆตามมา โดยนำเสนอผลงานจากนักออกแบบอิสระ และจากค่ายต่างๆ เช่นผลงานอันโดดเด่นมาประชัน เพื่อที่จะก้าวเป็นผู้นำทั้งในด้านการออกแบบและการผลิตสินค้า

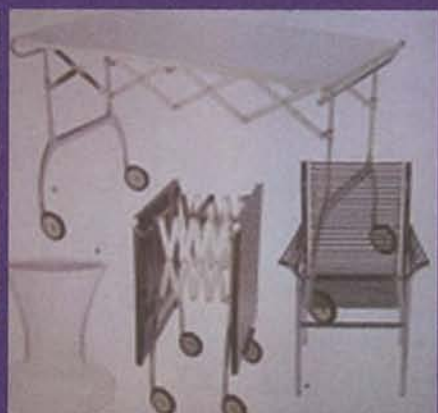
ในแต่ละปี จะมีผลงานจากนักออกแบบชื่อดัง เช่น Philippe Starck, Antonio Citterio, Karim Rachid เป็นต้น ขณะที่ผลงานออกแบบอยู่ภายใต้โรงงานผู้ผลิตชั้นนำอย่าง Cassina Cappellini B&B Italia หรือว่าจะเป็นผู้ผลิตโคมไฟต่างๆ ทั้งแบบคลาสสิกและสมัยใหม่ อย่าง Flos และ Artemide รวมไปถึงเครื่องใช้ และของแต่งบ้านชั้นนำอย่าง Alessi เป็นต้น นอกจากนี้ยังเต็มไปด้วยนักออกแบบ หน้าใหม่ที่เขาพื้นที่ดีก็แถวรอบๆ งานแฟร์ที่นำเสนอไอเดีย ความคิดแปลกใหม่ในงานออกแบบอย่างล้นหลาม ขณะที่ประเทศอื่นๆ ที่เป็นผู้นำในด้านการออกแบบก็ไม่น้อยหน้า ไม่ว่าจะเป็น เยอรมัน ฝรั่งเศส รวมไปถึงในโซนเอเชียอย่างญี่ปุ่นที่เป็นผู้นำการออกแบบของภูมิภาคแถบตะวันออก รูปแบบของงานดีไซน์ เน้นที่ความหลากหลาย ของไอเดียในการออกแบบโดยคงความโดดเด่น ของความเป็นอิตาเลียนสไตล์ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งออกเป็นแนวทางต่างๆ คือ Contemporary, Minimal, Chic, Sleek และ Modern-classic เป็นต้น

ขณะที่ มิลาน มีงานแฟร์ที่โด่งดังสร้างชื่อเสียง และรายได้มหาศาลให้กับวงการอุตสาหกรรมเครื่องเรือนอย่างมาก ประเทศต่างๆ ทั้งในยุโรป อเมริกา และเอเชีย ก็เริ่มให้ความสนใจ ในการจัดงานแฟร์ขึ้นเช่นกัน โดยนำเอาวัฒนธรรม และลักษณะอันโดดเด่นของตนเอง เข้ามานำเสนอ เช่น งาน Colonge Furniture Fair ในเยอรมัน ที่เน้นด้านเทคโนโลยีการผลิตอุปกรณ์ประกอบเครื่องเรือนต่างๆ (Joint & Fitting) และสโตร์การออกแบบเฉพาะคนที่เน้นความแข็งแรงทนทาน รูปทรงบึกบึน เทอะทะ ตามลักษณะนิสัยใจคอของผู้คน รวมไปถึงงาน Ambiente ที่ แฟรงก์เฟิร์ต ในเยอรมันเช่นกันที่เป็นที่กล่าวขวัญสำหรับงานเทศกาลของแต่งบ้าน ที่จัดขึ้นทุกปีใน เดือน กุมภาพันธ์ โดยมี Hall แสดงสินค้าถึง 10 Hall ด้วยกันโดยแบ่งออกเป็น 3 โซนหลักๆ คือ

- 1) World of Table, Kitchen & Houseware ที่แสดงเกี่ยวกับของใช้บนโต๊ะอาหาร อุปกรณ์เครื่องครัว และของ ใช้ภายในบ้าน
- 2) World of Gift Unlimited ที่ประกอบด้วยของเล่น ของขวัญ และเครื่องประดับ
- 3) World of Interior สำหรับของใช้ตกแต่งบ้าน ที่รวมทั้งเครื่องเรือน โคมไฟ และรูปภาพ

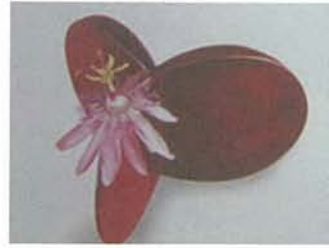
A L O N E
TERNAZIONALE
EL MOBILE 2000

บรรยากาศภายในงานแสดงสินค้าจากต่างประเทศ
ที่ส่งอิทธิพลต่อการตกแต่งภายใน ด้วยดีไซน์อัน
โดดเด่นของสินค้าอันหลากหลาย
ที่มา : <http://www.designboom.com/snapshots/stcklm04.html>

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
งานแสดงเครื่องเรือนและของแต่งบ้านในประเทศต่างๆ
(INTERNATIONAL GIFT & FURNITURE FAIR)

ส่วนที่ ฝรั่งเศสก็นำเสนองานแฟร์ ในลักษณะผสมผสานไปกับของประดับตกแต่งบ้านภายใต้งาน Maison & Object ด้วยความเปรี้ยว และเส้นสายรูปทรงที่หวือหวาตามกระแสแฟชั่นของฝรั่งเศสที่จัดขึ้นทุกปี ในราวต้นเดือนมกราคม ที่โตเกียว Tokyo Furniture Fair ในญี่ปุ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำการออกแบบงานสมัยใหม่ สไตล์ตะวันออก (Oriental) ได้อย่างโดดเด่น ก็ชนผลงานในสไตล์โอเรียลทัล และสมัยใหม่ในแบบเรียบง่ายมาประชันได้ไม่น้อยหน้า เช่นกัน ด้วยสัดส่วนในแบบที่แปลกตา และมีแนวคิดในการนำเสนอใหม่ๆ เป็นที่น่าสนใจทุกปี นอกจากนี้ ยังมี นิทรรศการงานแฟร์ในอีกหลายๆ ประเทศที่น่าสนใจไม่แพ้กัน ไม่ว่าจะเป็นงาน 100% design (One hundred percent Design) ในอังกฤษ หรือว่าจะเป็นงานแฟร์ ในแถบประเทศสแกนดิเนเวียนก็ตาม ที่นำเอาเอกลักษณ์งานดีไซน์อันโดดเด่นในด้านเทคโนโลยีมาัดัดขึ้นรูป ออกมาอวดกันในแต่ละปี ที่แทบจะไม่มีช่องว่างของเวลาที่เหลือให้ พักผ่อนหากนับเทศกาลงานแฟร์ที่จัดขึ้นทั่วโลก รวมไปถึงประเทศไทยที่เพิ่งเริ่มจะคึกคักในการจัดแสดงงานของขวัญ ของแต่งบ้าน BIG (Bangkok International Gift & Houseware Fair) และงานแสดงสินค้าเครื่องเรือน TIFF (Thailand International Furniture Fair) ที่ขนเอางานแนวตะวันออกพร้อมกับวัสดุเส้นใยธรรมชาติหลากหลาย เช่น หวาย ผักตบชวา และย่านลิเภา มาเป็นแรงบันดาลใจ เป็นต้น

ผลงานออกแบบเครื่องเรือนและของแต่งบ้านของนักออกแบบไทยในงานแสดงสินค้า
BIG (Bangkok International Gift Fair)

งานออกแบบ แนวทรอปิคอล (TROPICAL DESIGN)

ประเทศที่อยู่ในเขตร้อนชื้น บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ล้วนอยู่ในเขต Tropical area ที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์แตกต่างจากโซนอื่นๆ ก่อให้เกิดรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สไตล์บาหลี่ ที่ได้รับความนิยมมากในหมู่ชาวตะวันตก ที่มักนิยมมาแวะชิมบรรยากาศ ลักษณะของการออกแบบสถาปัตยกรรมและงานออกแบบได้ส่งอิทธิพลที่แพร่ระบาดไปยังหลายๆ ประเทศ หรือ อาจเรียกได้ว่า เป็นต้นแบบของสไตล์ ทรอปิคอลในเอเชีย

รูปแบบของสถาปัตยกรรมและการตกแต่ง จะมีโครงสร้างหลังคาที่งดงาม เรียกว่า โครงสร้างตกแต่ง (Decorative construction) เนื่องจากมีการแกะสลัก และการจัดวางองค์ประกอบอย่างสวยงาม โดยไม่จำเป็นต้องกรุฝ้าเพดาน แต่อย่างใด นอกจากนั้นมีการดึงเอาบรรยากาศธรรมชาติ เช่น สายธาร น้ำตก ต้นไม้ และสวน มาออกแบบผสมผสานกับสถาปัตยกรรม และสภาพแวดล้อมทั้งภายนอก และภายในได้อย่างกลมกลืนกลายเป็นมนต์เสน่ห์แห่ง ตะวันออกที่กลายเป็นกระแสนิยมในการตกแต่งสถานที่ต่างๆ ว่าจะเป็น รีสอร์ท ภัตตาคาร สปา ฯลฯ

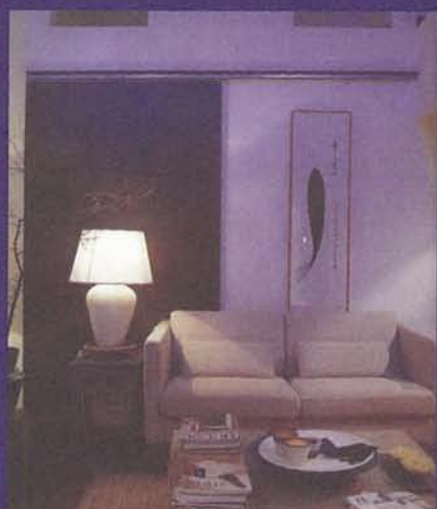
รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส
ที่ถูกนำมาปรุงแต่ง

งานออกแบบภายใน อนันตรา รีสอร์ท แอนด์ สปา ที่หัวหิน ในสไตล์ ทropicอล
ที่ได้บรรยากาศงดงามและน่าประทับใจแห่งหนึ่ง

โอเรียนทัล สไตล์ (ORIENTAL STYLE)

ช่วงปลายทศวรรษที่ 90 ความเป็นตะวันตกเปิดโลกทัศน์ใหม่ให้กับชาวตะวันตกได้สัมผัสเสน่ห์ทางวัฒนธรรม ความละเมียดละไมของวิถีชีวิต กลิ่นอายของวัสดุเส้นใยจากธรรมชาติ และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของแต่ละท้องถิ่นทั่วทุกภูมิภาคของแต่ละประเทศที่ถูกยกมาให้เห็นคุณค่าความงาม และความดีวิไลภายใต้สังคมโลกาภิวัตน์ เริ่มจาก ญี่ปุ่น จีน อินเดีย บาหลี ไทย ฯลฯ ที่ผสมผสานอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น เสื้อผ้า อาหาร เครื่องประดับ หรือแม้แต่การบำบัดดูแลสุขภาพตามครรลองของธรรมชาติ เสน่ห์ของความเป็นตะวันตกนั้น แทรกซึมเข้าไปในบทบาท และวิถีชีวิตของชาวตะวันตกได้อย่างกลมกลืนเป็นรสนิยมใหม่ อันนำท้าทายของ การได้สัมผัสประเพณีวัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้อย่างมีรสชาติ ถึงแม้จะขาดความลึกซึ้ง และเข้าใจ ในความหมาย คุณค่าทางวัฒนธรรมที่แท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับ ตกแต่งภายในบ้าน อันเนื่องมาจากความประณีตละเอียดอ่อนในด้านหัตถกรรม (Craft) ที่ฝังอยู่ในจิตใจ และผลงานความเป็นโอเรียนทัลนั้น สร้างสีสันให้กับงานออกแบบตกแต่งภายในได้อย่างน่าหลงใหล ด้วยการใช้อยุทธศาสตร์ แทนคำในงานออกแบบที่เรียบง่าย ด้วยสีย้อมไม้ใบไหมโทนออกธรรมชาติ แสดงให้เห็นสัจจะของวัสดุ ผลิตด้วยเส้นใย และงานฝีมืออันประณีตรู้ ประคองต่างๆ ที่ถูกนำมาประดับตกแต่ง ได้อย่างรู้สึกรอบรู้ในบรรยากาศของงานออกแบบภายในที่สอดคล้องไปกับวัฒนธรรม ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ทและสปา ที่มักนำเสนอรูปแบบการดูแลสุขภาพ ควบคู่ไปกับกระแสสวนหิน สุ่วิถีเรียบง่าย ที่นับวันจะห่างความเป็นธรรมชาติของมนุษย์เข้าไปทุกวัน ขณะที่มันดั่งลิ้นในทางศาสนา เช่น รูปปั้นทางพระพุทธศาสนา ที่มีสถานะ เป็นตัวแทนของความเคารพ (idol) ก็ถูกหยิบยกมาตีความหมายในสังคมบริโภคของค่านิยมตะวันตก กลายเป็นแหล่งวัฒนธรรมแห่งใหม่ภายใต้กระแสสังคมโลกาภิวัตน์

รูปแบบความนิยมชาวตะวันตกที่หันมาหลงใหลกลิ่นอายอันอบอุ่นเป็นธรรมชาติของตะวันออก
ในสไตล์ Oriental

นพกุล พทโยธิน เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในระดับนานาชาติในนาม "อู๋ พทโยธิน" อู๋ เกิดที่กรุงเทพฯ โดยเริ่มต้นศึกษาวิชาออกแบบที่ Bartlett School of Architecture ในลอนดอน ต่อมาศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งทอในสตูดิโอ ที่สอนงานเท็กซ์ไทล์แบบญี่ปุ่น ในเมืองฟลอเรนซ์ และฝึกฝนทักษะด้านการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ Kingston University และฝึกฝีมือด้านเทคนิคการผลิตที่ Les Ateliers ในปารีส ผลงานของ อู๋ พทโยธิน เริ่มแพร่หลายสู่สาธารณชน เมื่อได้รับรางวัลผลงานยอดเยี่ยม จากงานประกวดออกแบบ ซึ่งจัดขึ้นโดย MUJI และ ในค.ศ.1996 โดยได้รับรางวัล Best New Product ในงาน Formex Exhibition ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ต่อมาในค.ศ.1997 ได้รับรางวัล New Design แห่งปีในงาน International Contemporary Furniture Fair ในนิวยอร์ก และเป็นหนึ่งในนักออกแบบรุ่นใหม่ของอังกฤษ เช่น Tom Dixon, Jasper Morrison, Michael Young ที่เข้าร่วมในโครงการของรัฐบาล "Secret Meeting Room" ปัจจุบันรับงานตกแต่งภายในออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และของแต่งบ้าน ให้กับบริษัทผลิตเครื่องเรือน ที่มีชื่อเสียงทั้งในยุโรป และญี่ปุ่น และออกแบบคอลเลคชั่นล่าสุดสำหรับของตกแต่งบ้านให้กับจิม ทอมป์สัน มีสตูดิโอชื่อ Ou Baholyodhin Studio ตั้งอยู่ในย่านอีสต์เอนด์ ของลอนดอน งานออกแบบของอู๋มีวางจำหน่ายที่ The conran Shop ในลอนดอน ปารีส โตเกียว และฮัมเบิร์ก, Haus, Space, Aero, Purves and Purves, American Retro, Abode ในโตเกียว และ Cactus ในสิงคโปร์

นพกุล พทโยธิน (OU BAHOLYODHIN)

อู๋ นับเป็น 1 ในดีไซน์เนอร์ไทยที่ปลุกวงการงานออกแบบแนวตะวันออกให้กลับมาคึกคักได้โดยได้รับการยอมรับจากนานาชาติ เคยได้รับความไว้วางใจจาก มาดอนน่า ศิลปิน นักร้องชั้นนำระดับโลก ให้ตกแต่งภายในอพาร์ทเมนต์ ให้เสร็จในระยะเวลาอันสั้น เขาได้นำผ้าในโทนสีชาวมาระดับตกแต่งได้เป็นที่ถูกใจ นอกจากนี้ยังมีนักออกแบบฟิลิปปินส์ และไทยอีกหลายคน ที่ฝากผลงานออกแบบเป็นที่ยอมรับของต่างชาติ โดยผลงานออกแบบ เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้านแต่ละชิ้นจะได้รับรางวัลหลายๆ รางวัล ด้วยการนำเสนอไอเดีย และเสน่ห์ ของวัสดุเส้นใยจากธรรมชาติมาออกแบบในแนวร่วมสมัย และสมัยใหม่ได้อย่างน่าสนใจ เช่น Propaganda, อโยธยา โยธกา และ Planet ที่อยู่ในกลุ่ม Design & Object เป็นต้น

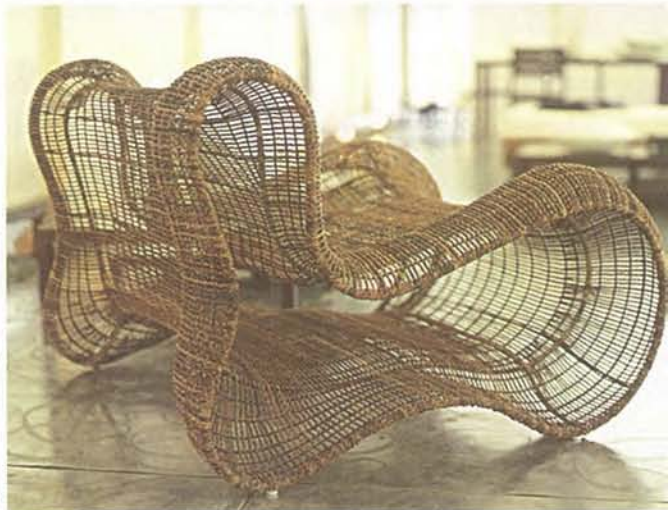
ที่มา : www.interior.ne.jp/~abode/shoji/shoji.html
www.art4d.com/back/66/100p.html

ANTONIO (BUDJI) CANGIO LAYUG

Budji Collections เป็นการรวมตัวของนักออกแบบชาวฟิลิปปินส์ 8 ท่าน ภายใต้ชื่อกลุ่ม Movement 8 สร้างสรรค์ผลงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่โดดเด่นด้วยไม้ไผ่ผสมผสานวัสดุต่างๆ เช่น ไม้ เหล็ก และสแตนเลส ในแนวคิด Contemporary Modern ที่เน้นฟังก์ชันง่ายๆ ไม่ซับซ้อน แต่เน้นเนื้อแท้ของวัสดุที่ให้ความรู้สึกสบายๆ พักผ่อนเป็นกันเองในแบบรีสอร์ตที่เขาบอกว่า ผมคิดว่าเรามีสไตล์โมเดิร์นที่สบายๆ โดยไม่ใส่ใจเฉพาะเพียงการตกแต่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงสัดส่วน แสง อารมณ์ความรู้สึกด้วย ส่วนสาเหตุที่ชอบไม้ไผ่ ในงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพราะมันเป็นวัสดุที่สวยงามในวิถีของความร่วมมือ เวลาออกแบบจะใช้ความเป็นธรรมชาติของมันอย่างเส้นโค้ง รูปร่าง โดยรวมแล้วฟอร์มของมันนั้นแหละ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผมมากที่สุด* ผลงานของเขาแสดงครั้งแรกที่ห้าง Bloomingdale ในอเมริกา ปี 1981 ต่อมาในปี 1984 เขาเปิดโชว์รูมในนคร ลอสแอนเจลิส และ ในซานฟรานซิสโก - ในเวลาถัดมา ฝากผลงานไว้ในสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น Walt Disney World's Polynesian Resort ที่ ฟลอริดา, Four Seasons Hualalai เกาะฮาวาย เป็นต้น

นอกจากงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์แล้ว Budji ยังเป็นสถาปนิก และนักออกแบบภายใน ที่มีแนวคิดแบบ Total design ที่เชื่อมโยงภายในกับภายนอกเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันของสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลงานออกแบบที่ปรากฏอยู่หลายประเภท เช่น ภัตตาคาร โรงแรม สำนักงาน และภูมิทัศน์ ที่มีปรัชญาง่ายๆ ในงานออกแบบ คือ งานออกแบบที่ยอดเยี่ยมมันจะผสานรูปทรงและฟังก์ชันอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน* (Design, in every discipline ,attains excellence when form and function co-exist harmoniously)

ผลงานออกแบบของดิไซเนอร์ ชาวฟิลิปปินส์ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับ
สากลด้วย ไม่ใช่เป็นแรงบันดาลใจ
ที่มา : www.budji.com/

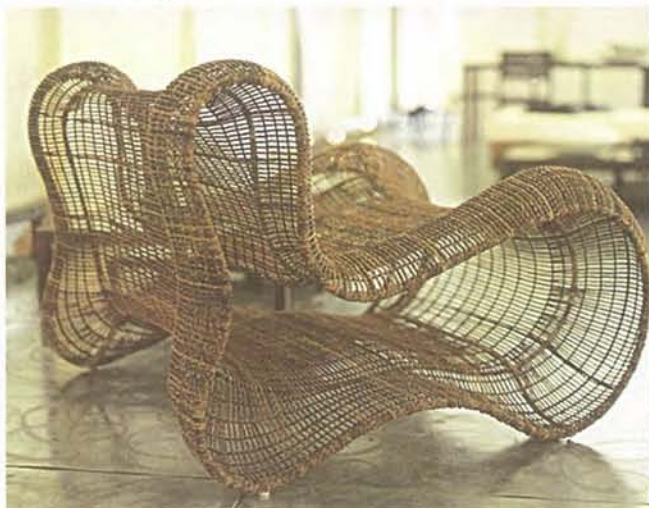
โอเรียนทัล สไตล์
(ORIENTAL STYLE)

ANTONIO (BUDJI) GANCIO LAYUG

Budji Collections เป็นการรวมตัวของนักออกแบบชาวฟิลิปปินส์ 8 ท่าน ภายใต้ชื่อกลุ่ม Movement 8 สร้างสรรค์ผลงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่โดดเด่นด้วยไม้ไผ่ผสมผสานวัสดุต่างๆ เช่น ไม้ เหล็ก และสแตนเลส ในแนวคิด Contemporary Modern ที่เน้นฟังก์ชันง่ายๆ ไม่ซับซ้อน แต่เน้นเนื้อแท้ของวัสดุที่ให้ความรู้สึกสบายๆ พักผ่อนเป็นกันเองในแบบรีสอร์ทโดยเขากล่าวว่า ผมคิดว่าเรามีสไตล์โมเดิร์นที่สบายๆ โดยไม่ใช่เฉพาะเพียงการตกแต่งเท่านั้น แต่ยังหมายถึงสัดส่วน แสง อารมณ์ความรู้สึกด้วย ส่วนสาเหตุที่ชอบไม้ไผ่ ในงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เพราะมันเป็นวัสดุที่สวยงามในวิถีของความร่วมมือ เวลาออกแบบจะใช้ความเป็นธรรมชาติของมันอย่างเต็มที่ รูปร่างโดยรวมแล้วฟอร์มของมันนั้นแหละ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ผมมากที่สุด ผลงานของเขาแสดงครั้งแรกที่ห้าง Bloomingdale ในอเมริกา ปี 1981 ต่อมาในปี 1984 เขาเปิดโชว์รูมในนคร ลอสแอนเจลิส และ ในซานฟรานซิสโก ในเวลาถัดมา ฝากผลงานไว้ในสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น Walt Disney World's Polynesian Resort ที่ ฟลอริดา, Four Seasons Hualalai เกาะฮาวาย เป็นต้น

นอกจากงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์แล้ว Budji ยังเป็นสถาปนิก และนักออกแบบภายใน ที่มีแนวคิดแบบ Total design ที่เชื่อมโยงภายในกับภายนอกเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันของสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลงานออกแบบที่ปรากฏอยู่หลายประเภท เช่น ภัตตาคาร โรงแรม สำนักงาน และภูมิทัศน์ ที่มีปรัชญาง่ายๆ ในงานออกแบบ คือ งานออกแบบที่ยอดเยี่ยมมันจะผสานรูปทรงและฟังก์ชันอยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน (Design, in every discipline, attains excellence when form and function co-exist harmoniously)

ผลงานออกแบบของดีไซเนอร์ ชาวฟิลิปปินส์ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับ
สากลด้วย ไม้ไผ่เป็นแรงบันดาลใจ
ที่มา : www.budji.com/

กลุ่มนักออกแบบไทยที่รวมตัวกัน นำเสนอเสน่ห์ความงามของวัสดุท้องถิ่นจากธรรมชาติ ที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น (Warm) เป็นกันเอง (Friendly) และการสัมผัสใกล้ชิดกับธรรมชาติ (Natural Touch) นับเป็นผู้บุกเบิกวงการที่นำเอาผักตบชวา (ครั้งหนึ่งเคยถูกเรียกว่า สวะ) มาสาน ถักทอ ก่อเกิดเป็นงานเครื่องเรือน ของตกแต่งบ้าน จนเป็นที่ยอมรับจากต่างชาติด้วยฝีมืออันประณีตละเอียดอ่อน และรูปแบบที่ทันสมัย ในแบบสากลทำให้สามารถเป็นสินค้าส่งออกทำรายได้ให้กับวงการเฟอร์นิเจอร์ และของแต่งบ้าน ที่ในอดีตเป็นเพียงผู้รับจ้างผลิต ในแบบ OEM (Original Equipment Manufacturer) ก้าวขึ้นมาเป็นผู้ออกแบบและผลิตอย่างมีดีไซน์จนกลายเป็นกลุ่มและสมาคม Design & Objects ในที่สุด

อโยธยา โยธกา และ พลาเน็ต (AYODHYA, YOTHAKA & PLANET)

นอกจากผักตบชวาแล้ว ได้พัฒนาออกแบบวัตถุดิบทางธรรมชาติอันหลากหลาย เช่น ย่านลิเภา กก แฝก ปอ และเถาวัลย์ ตัวอย่างผลงานของ พลาเน็ต ที่นำเสนอผลงานออกแบบอันโดดเด่น ในแนวเครื่องเรือน ประติมากรรมที่เป็นที่ประทับใจ ในงานแสดงสินค้า BIG เป็นครั้งแรก ในปี 1999 ปัจจุบันสินค้าของทั้ง 3 บริษัทจะจัดกระจายอยู่ ตามงานแสดงสินค้านานาชาติระดับโลก เช่น Maison & Object , Milan Furniture Fair หรือ แม้แต่ถูกนำไปแสดงใน พิพิธภัณฑ์หลายแห่ง ในต่างประเทศ เช่น Hara Contemporary Museum หรือในกรุงปารีส ที่ George Pompidou รวมถึงรางวัล Good Design Award 2003 จาก Japan Industrial Design Promotion Organization, Design Excellence 2002-2003 จาก Elle Decoration รวมถึงรางวัลนักออกแบบแห่งปี Designer of the year 2004 เป็นต้น ผลงานเหล่านี้นับเป็นการที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศ รวมถึงภาพพจน์ ของงานออกแบบในแถบเอเชียที่กำลังเป็นที่จับตามองของทางตะวันตก ดังคำกล่าวของ Mr. Etienne Cochet ผู้อำนวยการการจัดงาน Maison & Object ในกรุงปารีสที่ให้สัมภาษณ์ไว้กับ นิตยสาร บ้านและสวน ฉบับที่ 335 กรกฎาคม 2547 ในช่วงเวลาที่แวะมาเยือนเมืองไทย ในการสำรวจสินค้าในแถบภูมิภาคเอเชีย เขาไว้ว่า ผมชื่นชมดีไซน์เนอร์เมืองไทยมาก ปัจจุบันหลายคน มีชื่อเสียงระดับโลก เพราะดีไซน์เนอร์ไทยมีความคิดสร้างสรรค์ และมีพื้นฐานที่ดี ผมคิดว่าประเทศไทยน่าสนใจที่สุดในเรื่องของงานออกแบบ เพราะมีพัฒนาการที่ดีมีมุมมองที่ทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นเฟอร์นิเจอร์หรือของแต่งบ้าน"

ผลงานออกแบบโดยคุณ อุดม อุดมศรีอนันต์ จาก บริษัท Planet 2000

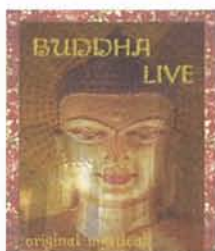
ผลงานออกแบบจากนักออกแบบไทยที่ได้รับความนิยมในความเป็นตะวันออกและเข้าร่วมแสดงสินค้าในต่างประเทศ

BUDDHA BAR

โลกแห่งตะวันออกนั้น กลายเป็นที่คลั่งไคล้ในอารยธรรมของตะวันตก การนำเอาประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และสัญลักษณ์ทางศาสนา เข้ามาเป็นแนวความคิดหลักของการออกแบบ ได้กลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ของคนในสังคมบริโภคนิยมได้ล้มลงอย่างมีรสชาติ ขณะที่ในงานออกแบบภายในหลายๆ ก็ดูเหมือนจะเป็นการหมิ่นเหม่ในการลบหลู่พุทธศาสนา และเป็นที่ถกเถียงถึงเส้นแบ่งระหว่างพรมแดนทั้งสอง แต่อย่างไรก็ตามกระแสนร้อนแรงของสังคมที่ไม่ได้จมอยู่ในอดีตเหมือนก่อน ก็สะท้อนแรงปรารถนาของอารมณ์มนุษย์ ที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ เช่น งานออกแบบภัตตาคาร และบาร์ ที่จำลองนำเอาพระพุทธรูปไว้ในสถานบันเทิงเรีงรมย์ กลายเป็นแหล่งชุมนุมของผู้คนที่มาพบปะสังสรรค์ เฉกเช่นเดียวกับศูนย์กลางแห่งจิตใจของชาวพุทธ ที่จะมาร่วมทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา แนวความคิดในการออกแบบสถานบันเทิงแห่งนี้กลายเป็นที่นิยม และขยายสาขาไปตามเมืองสำคัญของประเทศต่างๆ ในย่านยุโรป ไม่ว่าจะเป็นที่ มิลาน ปารีส แมดริด ฯลฯ ก็ตาม นับเป็นงานออกแบบในยุคโลกาภิวัตน์ที่ตะวันตกก็ไหลบ่าเข้ามาในสังคมตะวันออกเช่นกัน

แนวความคิด และปรัชญาตะวันออก ได้สอดแทรกอยู่ในทุกองูของงานดีไซน์ ในช่วงต้นสหัสวรรษ และค่อยๆ เจือจางลงในช่วงเวลาต่อมา แต่อย่างไรก็ตามผลงานต่างๆ เหล่านั้น ก็ยังคงปรากฏ เป็นสักขีพยานของการรวมวัฒนธรรมในงานออกแบบเหมือนที่อารยธรรมตะวันตกก็ไหลบ่าเข้ามาในสังคมตะวันออกเช่นกัน

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20
(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)
โอเรียนทัล สไตล์
(ORIENTAL STYLE)

โรงแรมสุโขทัย (THE SUKHOTHAI HOTEL)

ขณะที่โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพฯ ถือเป็นการนำเอาวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของเมืองหลวงแห่งแรกของประเทศไทยมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบ โดย สถาปนิก คือ บริษัท เอ็ม เอ็น แอสโซซิเอตส์ จำกัด และ มณฑนากร คือ Design Realization สิ่งที่ได้เห็น คือ ภาพเตือนความทรงจำ ถึงความยิ่งใหญ่ของกรุงสุโขทัยในอดีตความงดงามของโรงแรมมีให้เห็นทั้งยามกลางวัน และกลางคืน เมื่อสระน้ำสีดาสะท้อนความงดงามของประติมากรรมต่างๆลงบนพื้นน้ำใส เป็นการจำลองศิลปกรรมทางศาสนาได้อย่างท้าทายอีกแห่งหนึ่งเช่นกัน ส่วนหลังโรงแรมจัดเป็นสวนมีสระบัวขนาดใหญ่สามารถนั่งรับลมชมบัวบานได้ในยามเช้าและยามเย็น

การตกแต่งภายในของห้องพักนั้น มีความโดดเด่นโดยเฉพาะ ห้อง สุโขทัย สวิตถือเป็นห้องเดียวในบรรดาห้อง สวิตของโรงแรม มีเนื้อที่ถึง 190 ตารางเมตร การตกแต่งของห้อง จะมีส่วนประกอบของหินแกรนิต ผ้าไหมไม้สัก ติลาดล เพื่อให้สัมผัสกับกลิ่นอายของความเป็นไทย รวมถึงสื่อความเป็นเอกลักษณ์ของโรงแรม สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้นั้น เป็นไม้รูปแบบร่วมสมัย เสายผ้าไหมปักแมลงทับ และประดับโคมไฟส่องผนังที่ทำด้วยบรอนซ์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคบเพลิง ทำให้นึกถึงบรรยากาศเก่าๆ ของกรุงสุโขทัยในอดีต การตกแต่งภายในโรงแรมสุโขทัยเป็นผลงาน ดีไซน์ของ Mr. Tuttle ที่ใช้ไม้สัก หินแกรนิต และผ้าไหมนั้น ได้รับการยกย่องว่าเป็น 'มินิมัลลิสม์แบบเอเชีย' และเป็นความพยายามในการนำเสนอวัฒนธรรมไทยที่ประสบความสำเร็จและได้รับเลือกเป็นหนึ่งใน Hip Hotels เพราะ สถาปัตยกรรมและการตกแต่งที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่ใช้สอยของโรงแรม

ภาพบรรยากาศภายนอกและภายในห้องพักที่ดิ้งเฮาส์สถาปัตยกรรมของไทยมา
ประยุกต์ใช้ในมุมมองของตะวันตก

ทิศทางทางการออกแบบภายในช่วงศตวรรษที่ 20

(INTERIOR DESIGN DIRECTION 2000)

โอเรียนทัล สไตล์

(ORIENTAL STYLE)

โรงแรมคอนราด กรุงเทพฯ มีความโอ้อำภูมิจาน แต่ขณะเดียวกันก็มีความอบอุ่น ด้วยลักษณะของการออกแบบที่สะท้อนถึงความเป็นไทย ซึ่งความเป็น Traditional ในความหมายของ ไมเคิล ฟิบริค (Michael Fiebrich) ดีไซน์ไดเรกเตอร์แห่ง Wilson & Associates, INC. สำหรับการตกแต่งนั้น ภายในโถงสูง 3 ชั้น ของบริเวณลิโอบบี้ให้ความรู้สึกทั้งหรูหรา และภูมิฐานที่โดดเด่นที่สุด ได้แก่ บันไดที่ทอดตัวขึ้นไปยังชั้น 2 รวบรวมศิลปะและรายละเอียดของ ชั้น 2 และ 3 ออกแบบในลักษณะลูกกรง ให้ความรู้สึกเหมือนเป็นระเบียงบ้าน พร้อมปูพื้นฉาบด้วยลวดลายที่ลึกลับมาจากการทอผ้าพื้นเมือง นอกจากนี้ความโดดเด่นยังอยู่ที่ การเลือกใช้วัสดุเพียงไม่กี่ชนิดในการออกแบบ เช่น การนำเอาหินแกรนิตมาทำให้เกิดรายละเอียดของพื้นผิว (texture) ที่แตกต่างกันไปโดยมีทั้งการขัดมัน การสกัด ให้เห็นเนื้อแท้ของหิน และการเจาะร่องเป็นเส้น และเพิ่มความนุ่มนวลโดยใช้ผ้าไหม บุนนังและเพดาน

สไตล์การตกแต่งภายในอาจเรียกได้ว่าเป็นคอนเทมโพลารีเอเชียน โดยไม่เน้นไปทางแถบหรือประเทศไหนอย่างเด่นชัด ซึ่งวัสดุจากธรรมชาติจะเป็นหัวใจหลักในงานออกแบบ เช่น ไม้ ไม้ไผ่ ทองแดง ภายในห้องนอนประกอบด้วยห้องรับแขก ห้องทำงาน มินิบาร์ และห้องเตรียมอาหาร ในส่วนห้องนอนได้เพิ่มความเป็นส่วนตัวด้วยห้องน้ำที่มีอ่างอาบน้ำแบบฟรีสแตนดาร์ด เวนชวเวอร์ และห้องอบซาวน่า รวมถึงบริการพิเศษที่เรียกว่า "ฟิลโล่เมนู" ซึ่งเลือกหมอนที่ทำจากวัสดุที่ต่างกัน เช่น โพลีเอสเตอร์ หนัาญี่ปุ่น เป็นต้น

โรงแรมคอนราด (THE CONRAD HOTEL)

บรรยากาศการตกแต่งภายในโรงแรม Conrad และ โรงแรมสุโขทัย ที่นำสัญลักษณ์และวัสดุพื้นถิ่นของไทยมาใช้ในงานออกแบบ

กระแสในงานออกแบบ
หลังศตวรรษที่ 20

(TREND OF INTERIOR
AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION DESIGN)

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ อารยธรรมร่วมสมัยเป็นสิ่งที่หลอมรวมอยู่ในยุคสังคมข้อมูลข่าวสาร ไม่เว้นแม้แต่งานสถาปัตยกรรมที่หลอมรวมเอางานออกแบบทุกสาขา และเทคโนโลยีเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรม การดำเนินชีวิตของคนยุคใหม่ในอาคารสาธารณะ และที่พักอาศัย นับเป็นช่วงก้าวกระโดดของวงการสถาปัตยกรรม ที่สามารถสื่อสาร (Interactive) และถ่ายทอดจินตนาการ แรงปรารถนาของมนุษย์ได้อย่างไร้ขีดจำกัดเป็นสถาปัตยกรรม อันชาญฉลาดสำหรับมนุษยชาติเลยทีเดียว สถาปัตยกรรมไม่ได้เป็นเพียงโครงสร้างอาคารที่ประกอบไปด้วย พื้น ผนัง เพดาน และงานระบบที่นำมาประกอบเข้าหากัน แต่กลายเป็นเส้นสายโลหิต เนื้อหนัง และลมหายใจ ของชีวิตที่ก้าวได้ ซึ่งปรัชญาแนวคิดของสถาปนิกยุคใหม่ก็แตกต่างกันออกไป เช่น Jacques Herzog and Pierre de Meuron ได้กล่าวเอาไว้ว่า "the artistry of an age-old profession with the fresh approach of a new century's technical capabilities. Both architects' roots in European tradition are combined with current technology in extraordinarily inventive architectural solutions to their clients' needs."

Jacques Herzog และ Pierre de Meuron 2 สถาปนิก ผู้มีมิตินางานออกแบบ ทั้งคู่เกิดที่Geboren ใน Basel เมือง Zurich ปี 1950 ศึกษาด้านสถาปัตยกรรม ได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษที่ Harvard University ในปี 1989 และ 1994 และในเดือน สิงหาคม 2001 ทั้งคู่ได้รับรางวัล Pritzker Prize ครั้งแรก ในประเทศที่ผลงานของเขามีปรัชญาแนวคิดตั้งอยู่ในหลักการของ Minimal Art ด้วยภาษาของการใช้วัสดุต่างๆในธรรมชาติ ได้คงตามอย่างไม่มีใครคาดถึงในรูปทรงสี่เหลี่ยมเหมือนกล่องโดยซ่อนเนื้อหาเรื่องราว และรายละเอียดอยู่ภายใน เช่น ผลงานโดดเด่น ในการออกแบบโรงเก็บไวน์ Dominus Winery ที่ Yountville California ด้วยการนำก้อนหินมาวางเรียงเป็นผนังทั้งสี่ด้าน ปราศจากการย่นแนวรอยต่อ โดยมีตาข่ายเหล็ก คอยกันสำหรับหินหล่น ในช่วงเวลาเกิดแผ่นดินไหว ขณะเดียวกันเป็นการสร้างอุโมงค์ป้องกันอากาศหนาว โดยยอมให้แสงส่องลอด ช่องว่างอันไร้ระเบียบของหินเข้าสู่พื้นที่ภายในเกิดเป็นสวดคล้ายที่ตกกระทบพื้นผิวได้อย่างงดงามตามช่วงเวลาเปรียบราวกับในอดีตสมัยอียิปต์ที่ นับได้ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญการใช้หินแล้วละก็ เดอ มูลอน นับได้ว่าเป็นสถาปนิกยุคหิน (สมัย) ใหม่ที่มีความคิด สร้างสรรค์ และจินตนาการอันสูงส่งเลยทีเดียว รวมไปถึงการเล่นกับแสงธรรมชาติได้อย่างมีจินตนาสนใจ ราวกับ มีชีวิตเปรียบดัง Organic Light

เฮอริซอก แอนด์ เดอ มูลอน (HERZOG & DE MURON)

นอกจากนี้ยังมีผลงานออกแบบปรับปรุงแกลเลอรีริมฝั่งแม่น้ำเทมส์ในกรุงลอนดอน ที่นำเอาโรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้ามาปรับปรุงเป็นที่แสดงผลงานของศิลปิน โดยเปิดให้เข้าชมในเดือนพฤษภาคม ปี 2000 เช่น ผลงานของ Dalí, Picasso, Matisse, Duchamp and Warhol เป็นต้น ส่วนผลงานล่าสุดได้ออกแบบ ไซรุ่ม Prodo ในกรุงโตเกียว ด้วยการใช้วัสดุคล้ายผลิตภัณฑ์พลาสติกเลียนข้าวหลามตัดนำมาต่อเป็นชั้นๆ ให้ความรู้สึกถึงผลิตภัณฑ์ได้อย่างน่าทึ่ง

โรงเก็บไวน์ Dominus Winery ที่
Yountville California

งานออกแบบปรับปรุงภายในอาคารโรงงานอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนฟังก์ชันเป็นพื้นที่แสดงผลงานศิลปะร่วมสมัยได้อย่างน่าสนใจ

โชว์รูม Prada ในกรุง Tokyo ที่มา : www.dezain.net/2003/prada/content0.html
Fashion Store, Tokyo, Japan - Herzog & De Meuron, Architectural Review,
Vol. 213 - No.1278 (August 2003), 46-51

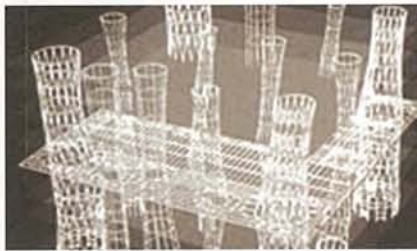
กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

หนึ่งในสถาปนิกโดดเด่น ชาวอาทิตย์อุทัยที่มีงานออกแบบสไตล์สากล เกิดที่ญี่ปุ่นในปี 1941 สำเร็จการศึกษาจาก Tokyo University สาขาสถาปัตยกรรม ในปี 1965 เปิดสำนักงานออกแบบเป็นของตนเอง ในปี 1971 ได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย และสอนอยู่ที่ Columbia University ภายใต้นามความคิดนวัตกรรมที่ทันสมัยในแนวไฮเทคเนื่องจากผลงานที่ออกแบบแต่ละชิ้นนั้น ส่งอิทธิพลต่อการสถาปัตยกรรมอย่างสูงในยุคเทคโนโลยีสื่อสารที่เต็มไปด้วย Media ต่างๆ ในระบบการไหลลื่น ของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์รอบตัว (Virtual Body) ที่บางครั้งแทรกตัวผ่านเข้าสู่ของร่างกายกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันราวกับหุ่นยนต์รวมไปถึงงานสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะผลงานล่าสุด ในงานออกแบบอาคาร Sendai Mediatheque ในปี 2001 ที่นำเอาแนวคิดดังกล่าวไหลเข้าสู่อาคารโดยนำ คุณสมบัติของป่า (Forest) มาเป็น Metaphore สำหรับออกแบบภายในพื้นที่อาคารอันประกอบไปด้วยฟังก์ชันต่างๆ เช่น library, art gallery, audio-visual library, film studio and cafe ด้วยการสร้าง Space ที่เชื่อมต่อของ การไหล ระหว่างสนาม Electronic และ Natural ในกล่องสี่เหลี่ยม ซึ่งขณะการประกวดจากผลงาน 235 ชิ้น

โตโย อีโตะ (TOYO ITO)

ผลงานออกแบบสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายในที่เชื่อมโยง space
ด้วยโครงสร้างได้อย่าง น่าสนใจ

ที่มา : www.bta.it/txt/a0/02/bta00289.html
www.kmtspace.com/haraSchool.htm
www.vitruvius.com.br/.../arq000/esp206.asp และ
www.sonic.net/~cta/HYBR_Arch2.html

กร=แนวโน้มงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20 (TREND OF INTERIOR AFTER 2000) งานออกแบบในกร=เสรีโลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION DESIGN)

นอกเหนือไปจาก เดอ มูลอน ที่ออกแบบโซฟารูม Prada ในโตเกียวแล้ว ยังมีสถาปนิกที่โดดเด่นอีก 1 ท่านที่มีความสามารถสูง โดยเฉพาะปรัชญาแนวคิดในการออกแบบเขาได้เขียนหนังสือชื่อ S,M,L,XL ที่มีความหนาถึง 1344 หน้า เป็นบทวิจารณ์ถึงงานสถาปัตยกรรมในแต่ละสเกลรวมถึงผลงานออกแบบโซฟารูม Prada ในกรุงนิวยอร์ก ลอสแอนเจลิส และซานฟรานซิสโกที่กลายเป็นแหล่งวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่

เกิดเมื่อ 17 พฤศจิกายน ในปี 1944 ที่ถึงแม้ว่าจะเกิดใน Rotterdam ประเทศ Netherlands แต่ใช้เวลาในช่วงวัยเยาว์ที่อินโดนีเซียที่ๆ พ่อของเขาทำงานด้านวัฒนธรรม เขาเริ่มเดินตามรอยพ่อด้วยการเป็นนักเขียนข่าวสารต่างๆ กับนิตยสารต่อมา ก็เริ่มเขียนบทหนังสือ เขากลายเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จด้านงานเขียน และได้รับรางวัลก่อนผลงานออกแบบสถาปัตยกรรม หลังจากสำเร็จการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมที่ The Architecture Association School in London เขาได้รับทุนวิจัย ในประเทศอเมริกา ระหว่างอยู่ที่นั่นเขาได้เขียนวิจารณ์ถึงสังคมและสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในแมนฮัตตันชื่อ Delirious New York ภายใต้หัวข้อ "retroactive manifesto for Manhattan" ในปี 1975 เขาได้ตั้งสำนักงาน the Office for Metropolitan Architecture (OMA) ในกรุงลอนดอน ร่วมกับเพื่อน Madelon Vriesendorp and Elia and Zoe Zenghelis ที่มุ่งเน้นไปยังงานด้านงานออกแบบร่วมสมัย โดยชนะการประกวดผลงานออกแบบหลายชิ้น the Parliament in The Hague และ a major commission to develop a master plan for a housing quarter in Amsterdam หลายคนกล่าวว่าเขาเป็นไฮเปอร์สถาปนิก (Hyper-architect) ที่มีพลังในการสร้างสรรค์งาน ได้อย่างมหัศจรรย์ Delirious New York ได้รับการตีพิมพ์อีกครั้งในปี 1984 ภายใต้หัวข้อ "Rem Koolhaas and the Place of Modern Architecture" และในปีเดียวกัน เขาได้ออกหนังสือ S,M,L,XL ร่วมกับกราฟฟิคดีไซน์เนอร์ Bruce Mau ที่กลายเป็นหนังสือที่รวบรวมเรื่องราว ตำนาน ความคิดอันอิสระ กับภาพประกอบที่มีทั้ง รูปถ่าย การ์ตูน และรูปแบบต่างๆ ทั้งแปลน รูปตัด รูปด้าน จนกลายเป็นหนังสือที่กล่าวถึงอย่างมากในวงการสถาปัตยกรรม และงานออกแบบเขา ถูกขนานนามว่าเป็นนักออกแบบ ในแนว Modernist and Deconstructivist แต่อย่างไรก็ตามหลายๆ คนก็กล่าวว่า เขาน่าจะเป็นงานในแนวมุขยวิทย์มากกว่า เนื่องจากผลงานของเขาเชื่อมโยงระหว่างเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงความต้องการด้านจิตวิทยาของมนุษย์ได้อย่างดี Rem Koolhaas ได้รับรางวัล The prestigious Pritzker Architecture Prize for the year 2000 โดยมีคำกล่าว ที่คมคาย เอาไว้ว่า

As more and more architecture is finally unmasked as the mere organization of flow-shopping centers, airports-it is evident that circulation is what makes or breaks public architecture...".

เร็ม คูลฮาาส (REM KOOLHAAS)

Place of Birth: Rotterdam, The Netherlands
Education: Architectural Association, London, 1972

Awards: Pritzker Laureate, 2000

Selected Projects:

1987: Netherlands Dance Theater

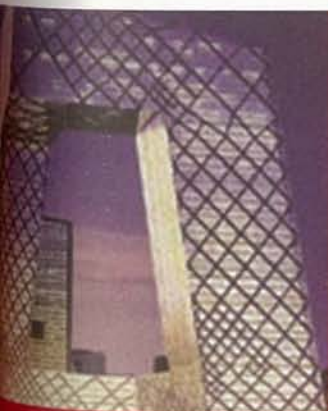
1991: Nexus Housing, Japan

1992: Kunsthal, Rotterdam

1994: Lille Grand Palais

1997: Educatorium, Utrecht

1998: Maison Bordeaux

new york prada store by r. koolhaas/oma /
Prada Los Angeles Epicenter, Los Angeles, USA
网站 : <http://architecture.about.com/library/bl-koolhaas.htm>

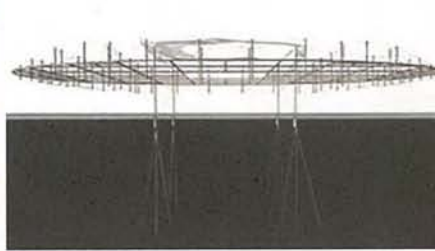
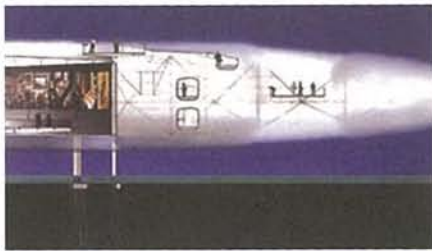
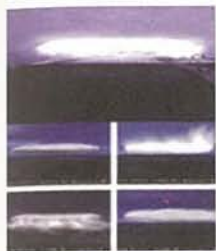
กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20 (TREND OF INTERIOR AFTER 2000) งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION DESIGN)

Elizabeth diller and Ricardo scofidio 2 สถาปนิกชื่อดัง ที่ฝากผลงานไว้ในยุคกระแสโลกาภิวัตน์ โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการสื่อสารผ่านงานสถาปัตยกรรม ที่สร้างความฮือฮาได้ในงาน Expo'2002 'สวิสเซอร์แลนด์' ด้วยการออกแบบอาคาร Blur Pavillion (พลับพลาในหมอก) ที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ควบคุม การทำงานของละอองไอน้ำ จากหัวฉีดอิเล็กทรอนิกส์ (Sprinkler) ที่ติดอยู่ทั่วอาคารจำนวน 31,400 หัว ช่วยให้อาคาร สร้างหมอกได้ในทุกสภาวะของอากาศ ด้วยแนวคิดที่ว่า "

the nature of space as it is about creating spaces, their architectural practice utilizes design, performance, and electronic media with architectural and cultural theory as accompanying tools to investigate architecture as a field of social relationships and to remind us that architecture is everywhere."

นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์แห่งใหม่ ในใจกลางกรุงนิวยอร์กที่ชื่อว่า Eyebeam Museum of Art and Technology ที่เป็นจุดเชื่อมต่อของวิทยาศาสตร์ และศิลปะผ่านงานสถาปัตยกรรม ที่มาจากเส้นสายอันไหลลื่นของ รีบิ้น 2 ชั้น (Layers) 2 แกบ (Ply) ที่มีวนรัดเอาโครงสร้าง พื้น ผนัง เพดานและงานระบบทุกระบบอยู่ภายใน จากพื้นสู่เพดาน และเพดานกลับสู่พื้น สำหรับแสดงผลงาน new media art ที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกาพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น housing an exhibition space, artist-in-residence studios, an education center with multi-media classrooms, a state-of-the art new media theater, a digital archive, a restaurant, and a bookstore เป็นต้น ซึ่งจะเริ่มสร้างในปี 2004 บทบาทของงานสถาปัตยกรรมในยุคโลกาภิวัตน์ สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการของศาสตร์ ในแต่ละสาขาโดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นกลไกอันสำคัญในการสร้างจินตนาการ ทั้งโลกแห่งความจริงเสมือน (Virtual Reality) รวมถึงที่ว่างเสมือน (Virtual Space) ในโลกแห่งความเป็นจริง ที่นับวันจะใกล้ชิด และแทรกซึมเข้าไปในชีวิตประจำวันจนแทบแยกไม่ออกจากกัน ขณะที่เทคโนโลยีและความคิดและความคิดสร้างสรรค์ ยังคงก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้งในงานออกแบบสถาปัตยกรรม

ดิลเลอร์ แอนด์ สกอฟิดิโอ (DILLER & SCOFIDIO)

ทัศนียภาพจำลอง3มิติภายนอก และภายในอาคารที่ร้อยรัดงานออกแบบในแต่ละสาขาหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน
<http://www.arcspace.com/architects/DillerScofidio/eyebeam/>

ที่มา :<http://www.designboom.com/eng/funclub/dillerscofidio.html>

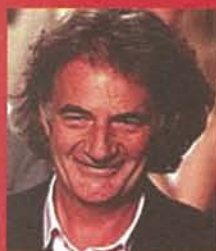
กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

กระแสแฟชั่น ในงานออกแบบ (FASHION IN DESIGN)

กระแสแฟชั่น นับว่าร้อนแรงมากในหมู่นักออกแบบ กลายเป็นเทรนด์ที่ลือลั่นแพร่อยู่ในงานออกแบบแต่ละแวดวงสาขา ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเรือน ของแต่งบ้าน มีการนำเทคนิคการพิมพ์ลาย (Silkscreen) การเย็บปักถักร้อย และรูปแบบต่างๆ มาพลิกแพลงใช้รวมไปถึงกระแสความนิยมแฟชั่น ที่ประยุกต์มาใช้ในการออกแบบภายใน

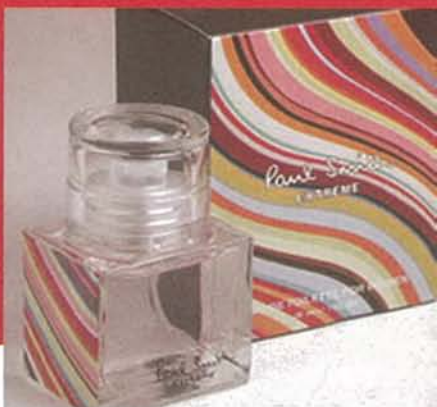
พอล สมิท (Paul Smith) ผู้ที่นำสีสันจากวงการแฟชั่นเข้าสู่งานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และสินค้าของแต่งบ้าน ได้อย่างตื่นตาตื่นใจ ด้วยเทคนิคการพิมพ์ลายลงบนผ้า แต่กลับเป็นการพิมพ์ลงบนงานเฟอร์นิเจอร์ เป็นแฟชั่นดีไซน์เนอร์ชาวอังกฤษที่ประสบความสำเร็จสูงสุดในอาชีพมากกว่า 30 ปี ซึ่งเป็นที่กล่าวขานกันในวงการออกแบบตกแต่งบ้าน ตามหลังดีไซน์เนอร์ชั้นนำ เช่น Ralph Lauren, Calvin Klein, Versace และ Donna Karan ซึ่งได้หันมาออกแบบสินค้าตกแต่งบ้าน เฟอร์นิเจอร์ในคอลเล็กชั่น 'Mondo' ของ พอล สมิท ผลิตโดย Cappellini แบบรันดส์สินค้าใหญ่ของอิตาลี งานดีไซน์ของพอล สมิท มีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในผลงานที่เล็กกว่า เช่น ตุ๊กตาสัตว์ที่ พิมพ์ลายด้านหน้าเป็นรูปเฟอร์นิเจอร์ แก้วที่พิมพ์ลายแก้วอีกตัวลงบนผนังด้านหลังหรือลายพิมพ์ของสิ่งต่างๆ ทั้ง หนังสือ กุญแจ สปาเก็ตตี้ และลิบสเตอร์ ซึ่งแตกต่างจากดีไซน์ของ Giorgio Armani, Calvin Klein และ Donna Karan ได้ออกแบบสินค้าที่จะเข้าได้กับเสื้อผ้าของพวกเขา แคพเพลลินีกล่าวว่า งานของพอล สมิท เต็มไปด้วยพลัง สร้างสรรค์ มุขขบขันแบบเสียดสี ความตื้นตัน และความสุข ซึ่งถ่ายทอดมาทางงานที่สามารถสร้างความ ประหลาดใจ ได้ตลอดเวลา และคอลเล็กชั่น Paul Smith Mondo เปิดตัวครั้งแรกที่มิลานแฟร์ และมีลานแฟชั่นวีค พร้อมๆกับคอลเล็กชั่นล่าสุดของ Cappellini นอกเหนือจากนี้ยังจัดแสดงที่แฟชั่นบูติกของ Comme des Garçons ทั้งในโตเกียวและนิวยอร์ก

พอล สมิท (PAUL SMITH)

ผลงานของ Paul Smith ที่นำเสนห้ของลวดลาย
กราฟิก และงานพิมพ์ของแฟชั่นเข้ามาผสม
ผสานในงานออกแบบแนวโรแมนติค

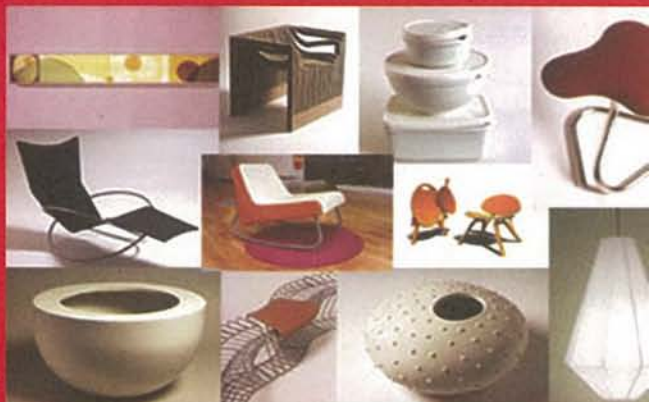
ที่มา : www.laverdad.es/.../londresprimavera/Indice.html

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

ปลายทศวรรษ ที่ 2000 หลังจากการตื่นตัวของกระแสมินิมอลนิยมได้ไม่นาน ก็เกิดกระแสวิกฤตกลับของงานสไตล์ย้อนยุค (The Retro) ตั้งแต่ทศวรรษที่ 60 70 และ 80 โดยมีรูปแบบการนำเสนอ รูปทรง เส้นสายที่โค้งงอ เจ้าใจในแบบ Organic โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสีที่ดึงเอา สีส้มสด สีเขียว แดง และชมพู ผสมกับวัสดุประเภทไฟเบอร์กลาส และพลาสติกที่ผสมผสานฟังก์ชันใหม่ๆ ให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบันได้อย่างสอดคล้องกลมกลืนโดยเข้ามาทดแทนความเป็นเมทัลลิกของมินิมอลนิยมที่กำลังจางหายไป

ในช่วงกระแสแห่งยุคมินิมอลนิยมที่กำลังร้อนแรงอยู่นั้น เกิดกระแสความนิยมในแบบย้อนยุคขึ้น ในช่วงเริ่มศตวรรษใหม่เป็นลักษณะของการทบทวนหวนกลับสู่อดีต (Nostalgic) ที่ครอบคลุมทั้งงานงานตกแต่งภายใน โดยการนำรูปแบบและสไตล์ในอดีตมาออกแบบปรับปรุงใหม่ (Redesign) ตั้งแต่ยุคทศวรรษที่ 1950's 1960's 1970's และเลยมารั้งแตะ ขอบราวต้นทศวรรษ 1980's ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่เพ้นท์ และของประดับตกแต่งบ้าน เช่น โคมไฟ ลวดลาย วอลล์เปเปอร์ เทกซ์ไทล์ในสไตล์การตกแต่งที่เป็นจุดเด่นของแต่ละยุคสมัย รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ เช่น ผลงานการผลิต และออกแบบของ Herman Miller, Saarinen, and Knoll Retro also deals with Danish Modern ที่นำมา redesign ใหม่ ด้วยวัสดุและเทคโนโลยีในการผลิต แนวคิดของการทบทวนหวนกลับนั้นก่อตัวขึ้นมาจากความรู้สึกต่อต้านสภาพแวดล้อมและสังคมในยุคปัจจุบัน และความไม่มั่นใจในโลกแห่งอนาคตที่ดูเหมือนจะเลือนลอย โดยการย้อนกลับไปสู่ความอบอุ่นในอดีต ขณะที่สหราชอาณาจักร ดูคล้ายจะเป็นช่วงเวลาแห่งความว่างเปล่า ชาติซึ่งละระอันเป็นแก่นสาร ขณะที่บางกระแสของแนวความคิด เชื่อว่าทุกสิ่ง ทุกอย่างในโลกนี้ได้ถูกคิดค้นและถูกทำมาหมดแล้ว ไม่มีสิ่งใหม่ๆ ที่จะถูกคิดขึ้นมาอีกแล้ว สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ที่ถูกคิดค้นขึ้นในปัจจุบันล้วนมาจากอดีตทั้งสิ้นกระแสของ Retro นั้นค่อนข้างจะร้อนแรง และย้อนกลับไปสู่ราวยุค 1920's แต่อย่างไรก็ตาม คำจำกัดความของคำว่า Retro นั้นก็ยังอยู่ในช่วงราวประมาณ 50 ปี ซึ่งหากย้อนมากเกินไปกว่านั้น ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จะใช้คำว่า Vintage (กระแสแฟชั่นโบราณ) สไตล์ Retro นั้น แตกต่าง จาก Modern หรือ Contemporary ตรงที่การใช้สีค่อนข้างสว่าง สดใส เช่น เหลืองมะนาว ส้มอมส้ม เทียวทอง และแนวทางการตกแต่งที่ผสมผสานลวดลายกราฟฟิก และของประดับตกแต่งในอดีต

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

MILLENNIUM RETRO, CLASSICS

THE 50's RETRO

แนวทางในการตกแต่งของยุค 50 นั้น มีรูปแบบการใช้วัสดุ เช่น พลาสติกลามิเนต สีขาวกรู Top โต๊ะที่สามารถแก้ปัญหาความร้อน และป้องกันรอยขีดข่วนต่างๆ จากอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี ขณะที่มีการปิดขอบ และขาโต๊ะที่ทำด้วยสแตนเลส และโครเมียม โซฟาหุ้มทั้งตัวด้วย Vinyl หรือผ้าลายขนสัตว์

ที่มา : <http://www.retro-centre.co.uk/>

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

MILLENNIUM RETRO, CLASSICS

THE 50's RETRO

แนวทางในการตกแต่งของยุค 50 นั้น มีรูปแบบการใช้วัสดุ เช่น พลาสติกลามิเนต สีขาวกรู Top โต๊ะที่สามารถแก้ปัญหาความร้อน และป้องกันรอยขีดข่วนต่างๆ จากอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี ขณะที่มีการปิดขอบ และขาโต๊ะที่ทำด้วยสแตนเลส และโครเมียม โซฟาหุ้มทั้งตัวด้วย Vinyl หรือผ้าลายขนสัตว์

ที่มา : <http://www.retro-centre.co.uk/>

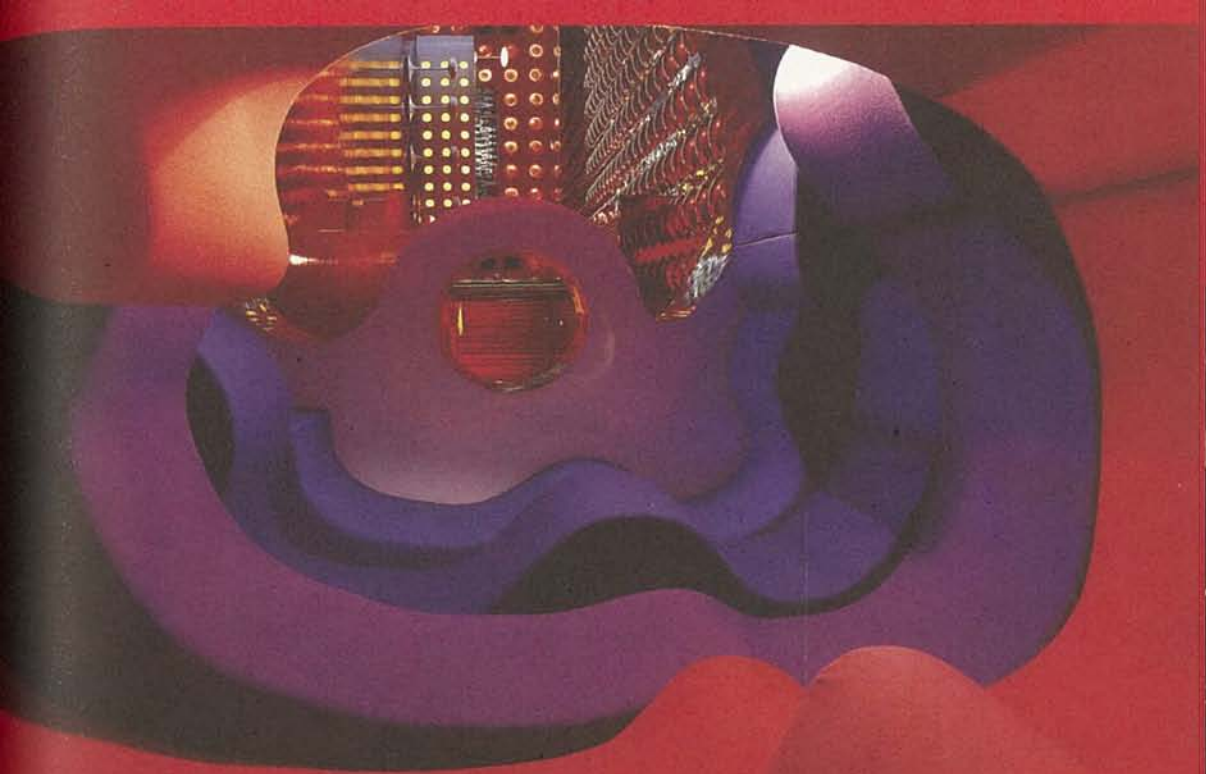
กระแสในงานออกแบบหลังทศวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)
งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

MILLENNIUM RETRO, CLASSICS

THE 60's RETRO

ยุค 60 นับว่าเป็นช่วงเริ่มต้นยุคของ Pop Culture เป็นกระแสนิยมของชาว Baby Boomers ที่กำลังเจริญเติบโตอยู่ในช่วงวัยรุ่นของยุคนั้นเป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างมากเกิดกระแสต่อต้านสงครามเวียดนาม ผู้คนแสวงหาอิสระเสรีที่เริ่มในอังกฤษและอเมริกา แนวดนตรีของวง The Beatles ที่ช่วยเป็นแรงผลักดันกระแสสันติภาพจากเพลง IMAGIN ได้เป็นอย่างดี เฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจาก Herman Miller & Knoll International ที่ออกแบบโดย Charles & Ray Eames ,George Nelson กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง มีการผลิตขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับรสนิยมของผู้บริโภค แนวทางในการตกแต่งภายในนิยมการใช้สีฉูดฉาดรุนแรงและเส้นสายที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ทั้งในงาน Posters , Wallpapers , Textiles & Carpets ศิลปะแนว Op & Pop นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อลวดลายอันเป็นเอกลักษณ์ในการออกแบบและตกแต่งของยุค 60's

สีสัน และบรรยากาศย้อนยุค ของ 60 ที่เน้นเส้นสายและลวดลาย
กราฟฟิค รวมถึงเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไฟเบอร์กลาส และพลาสติก
ที่มา : <http://www.antiques-atlas.com/offtherails.htm>

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

MILLENNIUM RETRO, CLASSICS

THE 70's RETRO

อเมริกาอยู่ในช่วงของปัญหาเศรษฐกิจถดถอย แต่อย่างไรก็ตามอิทธิพลกระแสของ Pop Art ก็ยังส่งผลต่อเนื่องมายังงานศิลปะและการออกแบบ เช่น งานของ Andy Warhol ดนตรี Rock & Roll มีบทบาทสำคัญ รวมไปถึงสไตล์การแต่งตัว ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ยุค Disco เช่นเดียวกับ แนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในที่อยู่ในช่วงงานออกแบบแนว ดีไซน์ High - Tech ก่อนที่จะเตรียมก้าวเข้าสู่ยุค Post - Modern ในช่วงปลายทศวรรษแนวทางการตกแต่งภายในจึงเป็นไปในลักษณะผสมผสานงานหลากหลายรูปแบบเกิดการขยายตัวของร้านเฟอร์นิเจอร์ เช่น Habitat และ Ikea ที่ผลิตงานออกแบบเพื่อป้อนตลาดในกลุ่มผู้บริโภคในหลากหลายประเทศซึ่งบางครั้งมีแนวทางตกแต่ง ในรูปแบบ Industrial Look ปะปนอยู่บ้าง เช่น เหล็ก สแตนเลส อลูมิเนียม เป็นต้น

ลักษณะแนวทางการตกแต่งภายในยุค 70 ที่มีกลิ่นอายของ Pop art และความเป็น Industrial look ในช่วงปลาย

ที่มา : Morgan, Annabel, edited.
Modern Retro. Singapore :
Page One Publishing Pte Ltd. , 2000.

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

การตกแต่งภายในสไตล์ย้อนยุค (THE RETRO STYLE)

MILLENNIUM RETRO, CLASSICS

THE 80'S RETRO

เป็นช่วงของยุคทองของ Disco และแนวดนตรีเพลงเต้นรำเป็นการกลับมาของยุคแสงสี สัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนอย่างเห็นได้ชัด คือ ลูกบอลโมเสกกระจกเงา (Magic ball) ที่สะท้อนแสงเลเซอร์ภายใน บรรยากาศของการตกแต่ง Discotheque ถูกหยิบยกมาเป็นสัญลักษณ์ในงานออกแบบ แผ่นเสียง ผ้าปักเลื่อมสีเงิน และทองคำมะหี ถูกดัดแปลงมาใช้กับงานออกแบบภายในเช่นกัน รวมไปถึงทางแองโกลสาบาน หลอดไฟ Fluorescent และ Neon light ที่นำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย ก่อนที่กระแสของงาน Deconstruction จะเข้ามาสู่วงการสถาปัตยกรรม และงานออกแบบภายใน พร้อมกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในช่วงปลายทศวรรษ

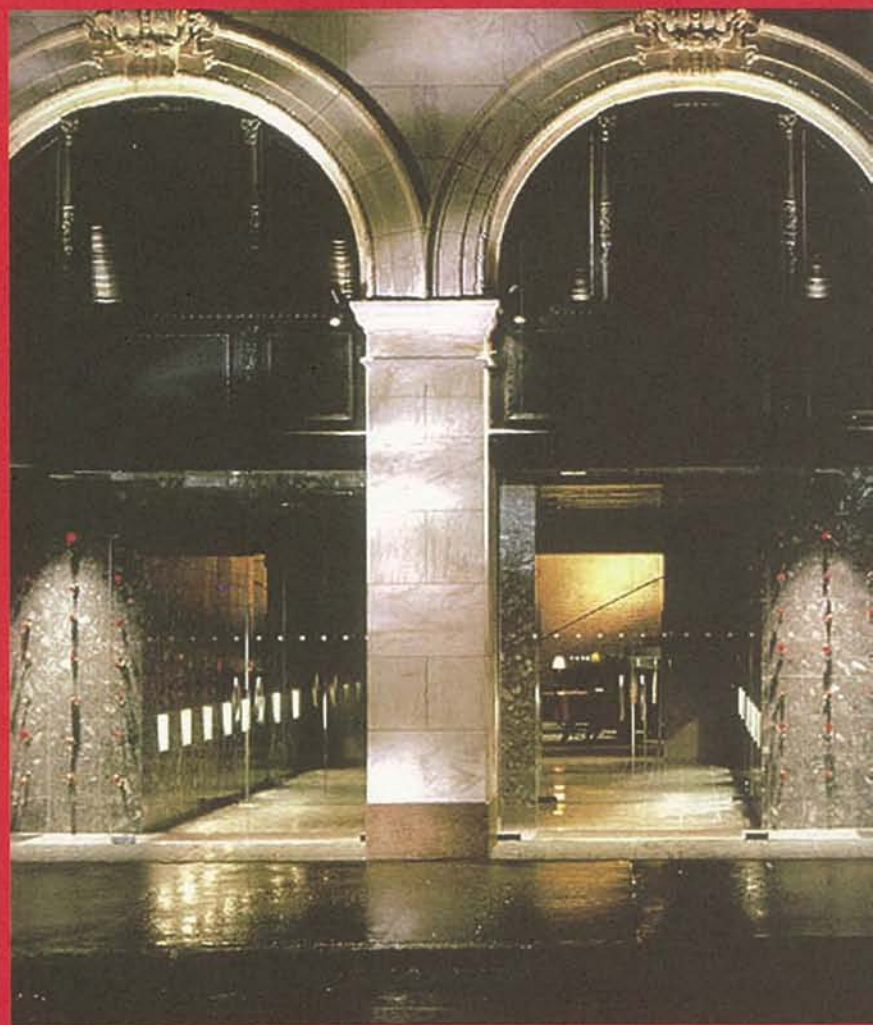
บรรยากาศการตกแต่งภายในที่ได้รับอิทธิพลจากแนวเพลงของ Disco
ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ยุค Deconstruction

ที่มา : www.bizbash.com/content/editorial/e2772.asp

บูติกโฮเทล (BOUTIQUE HOTEL) / ฮิปโฮเทล (HIP HOTEL)

อาจกล่าวได้ว่า บูติก โฮเทล กลายเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดประตูแฟชั่นสู่วงการดีไซน์ ด้วยแนวความคิดอันทันสมัย ในการออกแบบตกแต่งภายใน บูติก โฮเทล กลายเป็น Life style ของคนรุ่นใหม่ในสังคมที่มีรสนิยมในความแปลกใหม่ ทำทาย และกลายเป็นวัฒนธรรมเมือง (Urban Culture) และแพร่สะพัดอยู่ตามเมืองใหญ่ๆ ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็น นิวยอร์ก ลอนดอน ซิดนีย์ โตเกียว เชียงไฮ้ หรือแม้กระทั่งในกรุงเทพก็ตาม มีลักษณะเป็นโรงแรมขนาดเล็กไม่ใหญ่โตนัก (มีห้องพักราว 100 ห้อง) แทรกตัวอยู่ตามใจกลางเมือง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตึกหรืออาคารโบราณที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมในอดีตนำมาปรับปรุงใหม่ด้วย ศิลปินและนักออกแบบชื่อดัง และหนึ่งในผู้บุกเบิกนั้น คือ Phillippe Starck ที่สร้างแนวคอนเซ็ปท์ใหม่ๆ ได้หัวหวาอยู่ตลอดเวลา

บูติก โฮเทล (BOUTIQUE HOTEL)

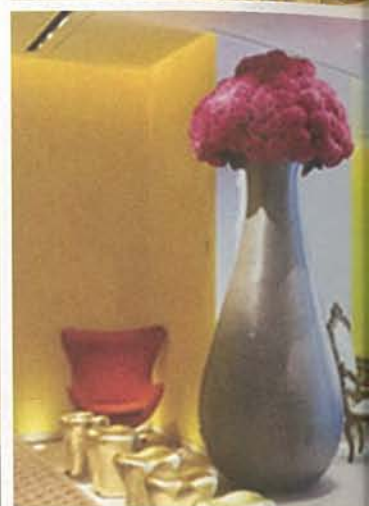
The Paramount Hotel ในปี 1990 งานออกแบบภายใน นูติกโซเทลยุคแรกๆ ของ Philippe Starck ที่นำเอาดอกไม้หลายมาประดับเปลี่ยนไว้เป็น Display หน้าโรงแรม เพื่อเชิญผู้คนจากภายนอกให้มองเห็นทะลุผ่านกระจกใส เข้าไปยังบรรยากาศภายในที่แสนโรแมนติก ด้วยสีส้มและเส้นสายสไตล์ Philippe Starck

www.philippe-starck.net/architecture/architec...

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20
(TREND OF INTERIOR AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์
(GLOBALIZATION DESIGN)

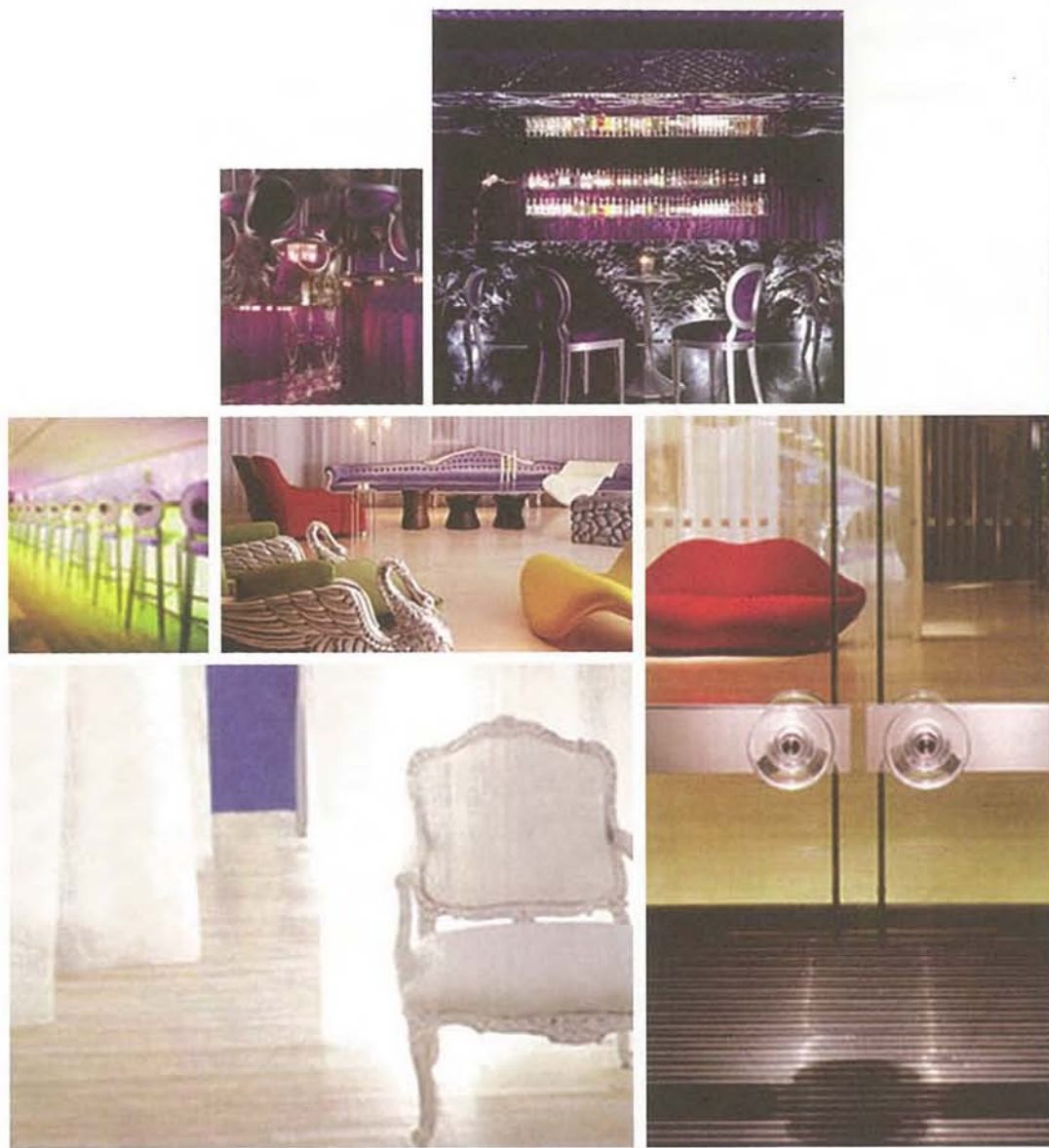
บูติกโฮเทล (BOUTIQUE HOTEL) / ฮิปโฮเทล (HIP HOTEL)

บูติกโฮเทล (BOUTIQUE HOTEL)

St Martins Lane กรุง London ในปี 1999 ใกล้กับ Covent Garden ในสไตล์การตกแต่งผสมผสานของโรงแรม และโรงละคร ด้วย รูปแบบความเป็นวัฒนธรรมของ เอเชีย / คิวบา

www.go-style.com/ worldtrip/mall099.htm

Sanderson hotel อาคารเก่าปี 1958 ในเขต West end ย่าน Soho ใจกลางกรุง London ถูกขนานนามว่าเป็น The hippest hotel in the world ให้บรรยากาศ Sexy / Sensual / Surreal ในขณะที่โถงต้อนรับ ตกแต่งด้วยบรรยากาศ ดึงจากละครที่ ประกอบไปด้วยเครื่องเรือนหลากหลายสไตล์ ไม่ว่าจะเป็นย้อนยุค ลมัย Egypt / Baroque / Modern โดยเฉพาะโซฟาบุป๊าก Bocca ของ Salvador Dali ที่ต้อนรับบริเวณทางเข้าประตูด้านหน้า ในจำนวนห้องพักทั้งหมด 150 ห้อง

<http://www.hotel-booker.com/gb/london-hotels/sanderson-hotel-london.html>

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20 (TREND OF INTERIOR AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION DESIGN)

บูติกโฮเทล (BOUTIQUE HOTEL) / ฮิปโฮเทล (HIP HOTEL)

ฮิปโฮเทล (HIP HOTEL)

Highly Individual Property" หรือ "Highly Individual Place" มีความหมายที่สอดคล้อง กับรสนิยมแนวปัจเจกบุคคล (individualism) ของคนรุ่นใหม่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี ขณะที่คำว่า ฮิป นั้น ชวนให้นึกถึงคำว่า ฮิปปีโบ ทศวรรษ 60 ที่วัยรุ่นยุคนั้นรักความอิสระเสรี มีความฝันและจินตนาการสูงส่ง ขณะที่ความหมายในศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง หันสมัย หรือ มีสไตล์ เช่นเดียวกับบูติกโฮเทล ที่มีลักษณะของความแตกต่างจากโรงแรมทั่วไป คือเป็นโรงแรมขนาดเล็กที่มีสไตล์การตกแต่งที่หลากหลาย สำหรับฮิป โฮเทลนั้น คุณไม่จำเป็นต้องใส่สูท ผูกไท มีเพียงเสื้อยืดแขนสั้น และกางเกงยีนส์ ก็สามารถเข้าไปพักหรือใช้บริการต่างๆ ภายในโรงแรมได้อย่างไม่ต้องเคอะ เชนได้อย่างสบายตามรสนิยมของคุณ ขึ้นอยู่กับสไตล์การตกแต่ง

โรงแรม ฮัดสัน ไกล่ Central Park ใจกลางกรุง นิวยอร์ก ที่มีสไตล์การตกแต่งในแนว ชิป เช่นกัน
www.newyorkhotelsgroup.com/hotels/udson.htm

โรงแรมแห่งหนึ่งในกรุงอิสราเอลที่จมอยู่ใต้ระดับผิวน้ำกว่า 20 ฟุต
 เป็นชิปแนวรีสอร์ท อีกแห่งหนึ่ง ที่มีสไตล์การตกแต่งแนวแฟนตาซี
www.aquagallery.com/

ฮิปโฮเทล (HIP HOTEL)

The Ice Hotel แถบ Arctic ขั้วโลกเหนือในประเทศ Sweden นับเป็นตัวอย่างหนึ่ง ที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัวของงานออกแบบตกแต่งภายในสไตล์ ฮิป โฮเทล และเป็นโรงแรมน้ำแข็งที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมสูงสุด ด้วยดีไซน์อันแปลกใหม่ที่ทำด้วยหิมะและน้ำแข็งแทบจะทั้งหมด ตั้งแต่โครงสร้างมายังเครื่องเรือนต่างๆ รวมถึงเตียงนอน ที่พอจะมีผ้าขนสัตว์ปูรองไว้ป้องกันผิวสัมผัสของความหนาวเย็น ภายในพื้นที่กว่า 4000 ตารางเมตร ที่รวมเอา hotel reception, a main hall, an ice-art exhibition, the Absolut ice bar, Ice Hotel cinema, an ice chapel and the bedrooms. ที่จะถูกสร้างขึ้น ในแต่ละปีของเดือน ตุลาคม และเปิดให้บริการตั้งแต่ ธันวาคมไปจนถึงปลายเดือนเมษายน ซึ่งหลังจากนั้นน้ำแข็งจะละลายกลายเป็นโรงแรมยอดฮิตที่หลายๆ คน ใฝ่ฝันที่จะเข้ามาพำนักรณ โรงแรม แบบชั่วคราว (Temporary Hotel) แห่งนี้

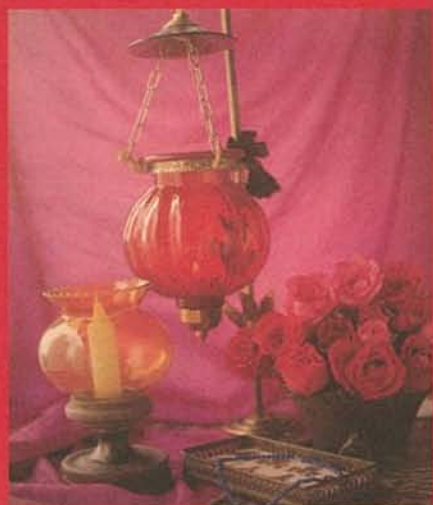

บรรยากาศการตกแต่งภายในด้วย หิมะและน้ำแข็งของ Ice Hotel ที่สร้างความรู้สึกแตกต่างได้อย่างพิเศษ
www.exodus.co.uk/picfiles/k01hpb.html

งานออกแบบผสมผสาน (MIX & MATCH)

เกิดขึ้นจากความเป็นเมือง ซึ่งเต็มไปด้วยผู้คนแตกต่างหลากหลายเชื้อชาติ การรับรู้ข่าวสารข้อมูลผ่านทางสื่อต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและครอบคลุมทุกด้าน สำหรับในการตกแต่งที่สะท้อนถึงชีวิตประจำวัน และแนวคิดของคนเมืองได้เด่นชัดที่สุด เช่น การใช้สี ที่เป็นสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นแต่ละชาติได้เป็นอย่างดี สีแดงสดมักแทนค่าของความเป็นจีน ในขณะที่สีแดงหม่น และทองใช้ในความหมายของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สีสดใสที่ตัดกันรุนแรงทำให้นึกถึง ชาวเม็กซิกัน หรือชาวเมืองร้อนใกล้เส้นศูนย์สูตร สีน้ำเงินตัดกับขาวให้ความรู้สึกแบบเมดิเตอร์เรเนียน รวมถึงลวดลายของแต่ละชนชาติที่มีความแตกต่างกัน เช่น ลวดลายเรขาคณิตที่ซับซ้อน หรือลวดลายโลหะฉลุทำให้นึกถึงบรรยากาศแบบโมร็อกโกหรือการตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้ลูกปัด และสีเส้นหลากหลายในแบบโบฮีเมียน การออกแบบจึงขึ้นอยู่กับการผสมผสานความต่างของวัฒนธรรม ขณะที่ความหรรษาของตะวันตก ต่างก็มีบทบาทเช่นกันไม่ว่าจะเป็นแนวลดส์ นีโอ-บาโรค หรือ นีโอ-รีคโคโค ก็ตามงานออกแบบในทศวรรษใหม่แตกต่างจากในยุคที่ผ่านมาที่เน้น ปริมาณ (Mass Production) สำหรับคนส่วนใหญ่ยุคอุตสาหกรรมในอดีตอย่างเห็นได้ชัดที่สามารถสร้างความเป็น Unique ของผลิตภัณฑ์งานออกแบบให้เกิดความแตกต่างหลากหลายกลายเป็น (Mass Customization) ที่สามารถสร้างรสนิยมใหม่ๆ ไม่ซ้ำกัน ตอบสนองความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualist) ของผู้บริโภคในเศรษฐกิจระบบเสรีทุนนิยม ของสังคมปัจจุบันได้อย่างดี

ความเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ได้เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของวงการออกแบบอย่างสิ้นเชิงจากเดิมที่เคยมีกระแสหลัก (Mainstream) ของการออกแบบ กลายเป็นงานออกแบบกระแสย่อยๆ ที่มีมิติ และทิศทางหลากหลายกระแส ขณะเดียวกันได้ละลายเส้นแบ่งทางวัฒนธรรมของแต่ละเชื้อชาติ เกิดการไหลเวียนถ่ายเททางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น จากคำว่า Global+Local = Glocal พัฒนามาสู่ Global Style ของงานดีไซน์ ในทุกสาขา และหลอมรวมแต่ละซีกโลก เข้าหากันได้อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน เป็นรูปแบบวัฒนธรรมใหม่ ในความเป็นสากล ผลผสมผสานความเจริญก้าวหน้าเทคโนโลยีอย่างกลมกลืนแบบเน้นเป็นหนึ่งเดียวกันเข้าสู่ อารยธรรมใหม่ ในงาน ออกแบบ ของคนทั้งโลก

ԱՐՏՈՂԱԴԱՐԱՆ

www.absolutearts.com/artsnews/2004/03/17/31886.html
www.ad.ntust.edu.tw/.../Rietveld/Rietveld.htm
www.antiques-atlas.com/offtherails.htm
www.aquagallery.com/
www.archimagazine.com/apetri.htm
www.architetturaamica.it
www.architecture.about.com/library/bl-koolhaas.htm
www.arcspace.com
www.arkitera.com
www.art4d.com/back/66/100p.html
www.art-nouveau.kubos.org
www.bta.it/txt/a0/02/bta00289.html
www.budji.com/
www.burda-museum.de
www.costumes.org/SHOWS/100pages/accredexhibit.htm
www.elle.co.jp/.../online/shops/alessi/rabbit/, www.art4d.com/prod/70.html
www.citicord.uniroma1.it/.../Lez/Lez5/5.html
www.designboom.com/eng/
www.designboom.com/snapshots/stcklm04.html
www.designer-chairs.com/acatalog/Online_Catal
www.droogdesign.nl
www.designboom.com/snapshots/tdwup.html
www.dezain.net/2003/prada/content0.html
www.epdlp.com
www.eredibrancusi.net/gallery_foto/russia_gal
www.euroform.net.au/classics/rietveld/514.htm
www.exodus.co.uk/picfiles/k01hpb.html
www.farq.edu.uy, www.users.cloud9.net
www.fr.philately.post.be
www.gnm.de

www.go-style.com/worldtrip/mail099.htm
www.gothamist.com
www.habitat.co.za/index_176.html
www.hiddenart.com/news.asp
www.hotel-booker.com/gb/london-hotels/sanderson-hotel-london.html
www.interior.ne.jp/abode/shoji/shoji.html
www.ionone.com/arclecorbu.htm
www.jesus.ch/www/index.php/D/article/153/6105
www.kath-meinerzhagen.de/.../martin/bauwerk.htm

www.kmtspace.com/haraSchool.htm
www.lazier.com
www.marc-newson.com
www.mdc.hr/muo/eng/01-produkt/01-03produkt.html
www.narrowlarry.com
www.newyorkhotelsgroup.com/hotels/hudson.htm
www.noveltywholesalers.co.uk/
www.nueve.com.mx & www.uni-weimar.de
www.nueve.com.mx
www.pitt.edu
www.pitt.edu/~tokerism/0040/mod1.html
www.propagandaonline.com/
www.ptutt.de/architectour/expo-japan.htm
www.rendezvousfrance.com
www.retro-centre.co.uk/
www.retrorentals.com.au/melb1.html
www.sagt.ru/alessi.shtml / csw.art.pl/new/2002/starck_e.html
www.sfmoma.org/eschool/lessons/lesson_04.html
www.sonic.net/~cta/HYBR_Arch2.htm
www.turbosquid.com/.../188114/Action/FullPreview
www.turbosquid.com/.../186839/Action/FullPreview
www.totemdesign.com/DM/manufacturers/adelta.html
www.uni-kassel.de
www.vitruvius.com.br/.../arq000/esp206.asp
www.voyagespettacoli.it
www.WelcometoIKEA.com
www.xarch.tu-graz.ac.at

กระแสในงานออกแบบหลังศตวรรษ ที่ 20 (TREND OF INTERIOR AFTER 2000)

งานออกแบบในกระแสโลกาภิวัตน์ (GLOBALIZATION DESIGN)

ประวัติส่วนตัวและผลงาน

ชื่อ-สกุล	รองศาสตราจารย์เอกชาติ จันอุไรรัตน์	
	Associate Professor EAKACHART	JONEURAIRATANA
วัน เดือน ปีเกิด	19 มิถุนายน 2506	(June 19 1963)
การศึกษา	-B.F.A (Interior Design)	Silpakorn University
	-D.I.P (Industrial Design)	Domus Academy Milan Italy
	-M.F.A (Interior Architecture)	
	The School of the Arts institute of Chicago U.S.A	
สถานภาพปัจจุบัน	รองศาสตราจารย์ ระดับ 8	ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการรับราชการ

- 2538 - บรรจุเข้ารับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 4
- 2541 - กรรมการประจำคณะมัณฑนศิลป์
- 2542 - รองหัวหน้าภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะมัณฑนศิลป์
- 2543 - ผู้อำนวยการหอศิลป์และการออกแบบ
- 2545-48 - หัวหน้าภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน

ประสบการณ์ในการสอน

ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน	คณะมัณฑนศิลป์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาควิชาออกแบบภายใน	คณะศิลปกรรม	มหาวิทยาลัยรังสิต
ภาควิชาออกแบบภายใน	คณะศิลปกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

งานเอกสารทางวิชาการและงานวิจัย

- งานวิจัย
- โครงการพัฒนารูปแบบเครื่องจักสาน เพื่อส่งเสริมการส่งออก
(Design development of Thai wickwork products for Export promotion)
- โครงการออกแบบและพัฒนามบรรจุภัณฑ์ประเภทเครื่องจักสานใบลาน
(Design and Develop Packaging from Laan leaves)
- บทความ
- Minimalist / IMFวารสารคณะมัณฑนศิลป์
- แสงในงานพิพิธภัณฑ์ (บันทึกจากความทรงจำ ครั้งที่ 1)
- ข่าวสารคณะมัณฑนศิลป์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 59 ธันวาคม 2541
- The Art of Landscape

บทความคณาจารย์ นิทรรศการผลงานคณาจารย์ คณะมัณฑนศิลป์ 2541

- Loft Elements
บทความคุณาจารย์ นิทรรศการผลงานคุณาจารย์ คณะมัณฑนศิลป์ 2542
- Interior Year 2002แนะนำภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน
บทความคุณาจารย์ นิทรรศการผลงานคุณาจารย์ คณะมัณฑนศิลป์ 2542
- บทความทางวิชาการ วารสารสภาวิชาการสถาปัตยกรรมภายในและการออกแบบภายในครั้งที่ 1 ปี 2545
"Interior Design Globalization"
- บทความทางวิชาการ วารสารสภาวิชาการสถาปัตยกรรมภายในและการออกแบบภายในครั้งที่ 2 ปี 2546
To be Sustain to be Continue"
- บทความทางวิชาการ วารสารสภาวิชาการสถาปัตยกรรมภายในและการออกแบบภายในครั้งที่ 3 ปี 2547
The transformation of Loos leaves "
- บทความด้านงานออกแบบในนิตยสาร DNA ปี 2545/2546 ฉบับที่ 24-32
- บทความวิชาการด้านการออกแบบตกแต่งภายใน วารสารบ้านพักอาศัย ฉบับที่ 1/2/3/4/5/6
- คอลัมน์ประจำสัปดาห์ หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก "เล่าเรื่องเครื่องเรือน"

ผลงานออกแบบสร้างสรรค์

- 2529 - ควบคุมงานออกแบบตกแต่งภายในสำนักงาน ดิเกศตรุ่งเรือง กรุงเทพฯ
- 2530 - ควบคุมงานออกแบบตกแต่งภายใน ดิเกศไพทยกทาวเวอร์ 1 44 ชั้น
- 2534 - ออกแบบตกแต่งภายในสำนักงานและปรับปรุง ส่วนหน้าอาคาร ยูนิเดิตไวน์เนอร์ กรุงเทพฯ
- 2535 - ออกแบบตกแต่งภายในห้องชุด โครงการ ดริทศ มาริน่า กรุงเทพฯ
- 2536 - ออกแบบปรับปรุงสถาปัตยกรรมบ้านพักอาศัย ริมคลองประปา กรุงเทพฯ
- 2541 - ออกแบบตกแต่งภายใน งานปรับปรุง หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2542 - ออกแบบเครื่องเรือน โครงการนิทรรศการฝ้ายแกมไหม
- 2543 - ออกแบบตกแต่งภายในร้านค้าปลอดภาษี สนามบินนานาชาติ ดอนเมือง กรุงเทพฯ
- 2543-45 - ออกแบบเครื่องเรือนเพื่อการส่งออกในงานแสดงสินค้า BIG / TIFF ไบเทค บางนา
- 2544 - ออกแบบปรับปรุงบ้านพักตากอากาศ ริมหาดตะวันรอน ชลบุรี
- 2545 - ออกแบบภายในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ BIG 2002 ไบเทค บางนา
- 2546 - ออกแบบตกแต่งภายใน ห้องชุด คอนโดมิเนียม Master view executive กรุงเทพฯ
- 2546 - ออกแบบสถาปัตยกรรมบ้านพักอาศัย 3 ชั้น พื้นที่ 1500 ตรม. คุณ ประกิต ดริยานนท์
ชอยสุขุมวิท 39
- 2546 - ออกแบบตกแต่งภายในห้องประชุมภายในอาคาร 1/8 วังเทเวศร์ รมณคารแห่งประเทศไทย

ผลงานแสดงนิทรรศการ

1989	- Domesticta Nell Ufficio	
	- Palazzo Del Triennale	Milan Italy
1994	- Citizen Office	
	- Neo-con Merchandise Mart	Chicago U.S.A.
2541	- นิทรรศการผลงานคณาจารย์	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2542	- นิทรรศการผลงานคณาจารย์	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
2542	- นิทรรศการ"วัยรุ่นสวยด้วยผ้าไทย" โครงการผ้าไทยแก้มไหม ณ เกษรพลาซ่า	
2543	- นิทรรศการ"สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน" ณ ธนาคารไทยพาณิชย์	
		สำนักงานใหญ่ กรุงเทพฯ
2543	- นิทรรศการผลงานคณาจารย์	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2543	- นิทรรศการ 72 ประทีปของแผ่นดิน	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2545	- นิทรรศการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	BIG 2002 ศูนย์แสดงสินค้าไบเทค บางนา
2546	- นิทรรศการแฟชั่นโชว์เครื่องประดับ	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2546	- นิทรรศการผลงานคณาจารย์	หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

งานบริการวิชาการ

- ประธานสภาวิชาการสถาบันพัฒนกรรมภายในและการออกแบบภายในแห่งประเทศไทย (IAIDAC) 2547-2548
 - ประธานกรรมการร่างหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร 2546
 - อุปนายก ฝ่ายวิชาการ สมาคมมัณฑนากร แห่งประเทศไทย 2546-47
 - กรรมการพิจารณาหลักสูตรคณะดุริยางคศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีแจ๊ส มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - กรรมการตรวจศิลปนิพนธ์ ศิลปมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
 - กรรมการกำกับมาตรฐานวิชาการ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ
 - กรรมการศิลปนิพนธ์ ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ
- ปีการศึกษา 2545/2546/2547

- กรรมการตรวจศิลปนิพนธ์ ภาควิชาออกแบบภายใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพ
ปีการศึกษา 2545 /2546
- กรรมการดำเนินงาน การประกวดโฆษณา ยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย (Tact Awards)
ครั้งที่ 21 22 23 และ 24.
- ประธานกรรมการดำเนินการประกวดโฆษณา Junior Tact Awards ครั้งที่ 2
- กรรมการตัดสินการประกวดออกแบบเครื่องเรือน Modern Form Design Contest
ประจำปี พ.ศ. 2540 - 2543 และ 2546.
- กรรมการสมาคม นักศึกษาเก่า คณะมัณฑนศิลป์ ปี พ.ศ. 2542 - 2544
- กรรมการตัดสินการประกวดของใช้บนโต๊ะอาหาร ปี พ.ศ. 2544 จัดโดยกรมส่งเสริมการค้าส่งออก
- กรรมการตัดสินการประกวดการออกแบบ พรหมในการออกแบบตกแต่งภายใน The 2001
Dupont Antron Award Asia ณ ประเทศจีนและฮ่องกง
- กรรมการตัดสินการประกวดของขวัญของชำร่วย (Gift Design Award 2001)
- กรรมการการประกวดวาดภาพจิตรกรรมและการประกวดการประดิษฐ์และสร้างสรรค์
โครงการประกวดศิลปะเยาวชน 2544
- กรรมการคัดเลือกผลงานนักศึกษา โครงการประกวด Cotto Tile Contest ปี พ.ศ. 2544
- กรรมการตัดสินการประกวดนักออกแบบรุ่นใหม่
Elle Decor and Propaganda Young Designer Award 2002/2003
- ที่ปรึกษาและนักออกแบบโครงการนิทรรศการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในงานแสดงสินค้า เครื่องใช้
และเครื่องประดับตกแต่งบ้าน (BIG 2002) โดยกรมส่งเสริมการค้าส่งออก
- ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำการออกแบบผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ ในงาน Thailand International
Furniture Fair (TIFF 2003, 2004) ณ ศูนย์แสดงสินค้า ไบเทค บางนา
- วิทยากรรับเชิญ โครงการ ปรึกษาหารือกับบ้านและสวน ตอน "ห้องครัว" ปี พ.ศ. 2545
- วิทยากรรับเชิญ โครงการ ปรึกษาหารือกับบ้านและสวน ตอน "ห้องนอน" ปี พ.ศ. 2546
- วิทยากรอบรม โครงการ เรียนรู้เพื่อเป็นนักออกแบบตกแต่งภายใน
โดย นิตยสาร บ้านและสวนปี พ.ศ. 2546
- วิทยากรรับเชิญรายการ " อยู่สบาย"
- วิทยากรรับเชิญรายการ " Get Idea"

ประสบการณ์ด้านอื่นๆ

- 2534 - แสดงละครเวที เรื่อง " สิทธาธนะ"
- 2536 - แสดงละครเวที เรื่อง " หน้ากากแก้ว"
- 2540 - Presenter รถยนต์ Toyota Corolla Saloon : TV/ Magazine/ Print&Radio Advertising
- 2541 - พิธีกรรับเชิญงานประกาศผลรางวัล " Tact Awards" ครั้งที่ 22
- 2542 - พิธีกรรับเชิญงานประกาศผลรางวัล " Tact Awards" ครั้งที่ 23

475.-

ISBN 974-93596-5-8